

silio, et autoritate et potestate similibus, redditum annuum novem millium scutorum auri in auro, ex pecuniis thesaurariae provinciae nostrae Romandiolae eiusque cancellariae, necnon proventum maleficiorum, tractarum frumenti, rata subsidii trecentorum millium scutorum sive augmenti pretii salis et quorumcumque aliorum subsidiorum et reddituum ordinariorum dictae provinciae exigendum, et alias per eundem Paulum praedecessorem eidem collegio militum extincto, inter alia, pro dote assignatum, ac omnia et quaecumque alia iura, obventiones et emolumenta dicti collegii extincti, et quae collegium et milites quovis modo hucusque percipiebant et assequabantur, massae communi duodecim clericorum praefatorum et ipsi collegio clericorum in omnibus et per omnia, prout collegio huiusmodi extincto concessa fuerant, ita ut liceat eidem collegio clericorum et duodecim illius clericis, coniunctim vel separatim, posthac, una cum aliis ipsius collegii duodecim clericorum redditibus, proventibus, iuribus, obventionibus et emolumentis, sibi hucusque assignatis seu in futurum assignandis aut quovis modo proveniendis illa percipere, levare, distribuere et dividere, perpetuo applicamus, illaque cum omnibus aliis ipsius collegii clericorum redditibus et emolumentis confundimus.

§ 8. Decernentes praedicta omnia et singula omnino ab omnibus adimpleri et observari debere, et praesentes litteras vim validi et efficacis contractus inter Sedem et Cameram praefatas ac nos ipsos et successores nostros Romanos Pontifices ex una, et collegium clericorum et singulos duodecim clericos et ipsius collegii clericorum officia obtinentes et in futurum habituros illorumque successores vel causam ab eis habentes, ex altera partibus, solemniter et legitime initi, perpetuo obtinere; dictamque Cameram ad

eosdem clericos omnes et singulos in iuribus praedictis tuendos, et ab omni incommodo, damno, laesione, lite, causa et controversia immunes, indemnes et exemptos conservandos teneri et obligatam esse; et sic per quoscumque iudices, ordinarios et delegatos, etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinales et Palatii Apostolici causarum auditores, in quacumque causa et instantia, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique iudicari et diffiniri debere; necnon irritum et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 9. Et pro praefatis omnibus et singulis firmiter observandis et adimplendis, ac pro potiori collegii et XII clericorum praedictorum cautela, tam pro pecuniis quam pro Camerae et Sedis praefatarum occurrentibus necessitatibus, iam solverunt et imposterum solvent, quam pro fructibus, redditibus et proventibus sibi assignandis assignatisque, numquam in sortem principalem computari volumus; ac damnis, expensis et interesse passis, factis, patiendis et faciendis, omnia et singula dictae Camerae bona mobilia et immobilia, iura, actiones et emolumenta ac redditus et proventus praesentia et futura, ita quod liceat, propria ipsius collegii auctoritate, nullo alio a nobis seu R. Pontifice pro tempore existente desuper ex mandato ¹, licentia seu decreto, dictorum bonorum, reddituum seu proventuum, pro dictis pecuniis, damnis, expensis et interesse, possessionem capere et retinere, harum serie obligamus et perpetuo hypothecamus.

§ 10. Non obstantibus eorumdem Eugenii et Pauli aliorumque Romanorum Pontificum decretis, statutis, constitutionibus, ordinationibus apostolicis ac regulis Cancellariae, etiam de non tollendo

¹ Forte expectato mandato (n. r.).

Cautio pro pecunia a clericis solvenda, ab eisque recipienda.

Obstantium derogatio.

iure quaesito; ac extincti collegii militum et Camerae ac collegii praefatorum, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, generalibus vel specialibus, praefato collegio et illius clericis, etiam ex causa onerosa, et interveniente quarumcumque pecuniarum quantitate, etiam notabili, ac per modum statutum perpetui et solemniter initi et stipulati contractus, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque fortioribus, efficacioribus et insolitis, clausulis, irritantibusque et aliis decretis, concessis, confirmatis et approbatis, extensis et moderatis, cuiuscumque tenoris existant, per quae praesentibus non expressa aut omnino non inserta, effectus earum impediri valeant quomodolibet vel differri, et de quibus quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum in nostris litteris habenda esset mentio specialis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae poenales.

§ 11. Nulli ergo omnino hominum liceat etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo primo, nonis martii, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 7 martii 1571, pontif. anno vi.

CLXXXVI.

Officii B. Mariae nuper reformati approbatio, cum indulgentiarum largitione pro illud recitantibus, et aliorum similium officiorum abolitione.

Pius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

§ 1. Superni omnipotentis Dei providentiae ac benignitatis exemplo excitati, qui, ut

Bull. Rom. Vol. VII.

113

vendicaret et in veritatis semitam perduceret, suae gloriae splendorem e coelis in terram demittere, lucisque aeternae radiis bonos pariter et malos perfundere dignatus est, meditatio cordis nostri ad id potissimum tendit ut fides catholica non solum ubique augeatur et floreat, sed etiam ne errorum tenebrae atque superstitionum abusus piis christifidelium mentibus inducantur, et si quae irrepserunt, protinus evellantur.

§ 2. Cum itaque, in executionem decretorum sacri concilii Tridentini, gratia divina assistente, Catechismo ad populi eruditionem edito, Breviario ad sacras preces, laudes et gratias Deo optimo Maximo ab utriusque sexus ecclesiasticis persolvendas reformato, atque Missali, ut sacerdotes intelligerent quibus precibus uti, qui ritus, quae caeremoniae in missarum celebratione observandae sint, ad pristinam sanctorum Patrum normam restituto, eandem curam et operam adhiberi mandaverimus in emendando ac corrigendo gloriosissimae Dei Genitricis B. Mariae Virginis officio; cuius recitatio sicut pusillis et rudibus christifidelibus peculiaris esse dignoscitur, ita multis superfluis, non sine legentium etiam scandalo, et quae ad varias superstitiones facile rudes ipsos inducere possunt, avaritia impressorum, fuit refertum, qui, ut christifideles ad emendum eiusdem officii libros a se impressos facile allicerent, multa, sub colore pietatis et animarum spiritualis consolationis, ex eorum capite addiderunt, iamque ad antedicti Breviarii uniformitatem, eiusdem Dei Genitricis, ut credimus, intercessione, eruditorum et piorum virorum, quos ad hoc delegimus, studio, officium ipsum, resecatis quae aliena et incerta erant, correctum fuerit et a nobis probatum, Romae imprimi et impressum divulgari iusserimus, ut inde spiritualis, quam optamus, christifidelium animabus proveniat consolatio.

Hic Pontifex iuxta concilium Tridentinum decreta emendari fecit Catechismum, Breviarium et Missale; nunc et officium B. M. V.

Et modo illud observari praecipit;

§ 3. Motu proprio etc. et ex certa scientia nostris ac de apostolicae potestatis plenitudine, officia quaecumque, in primis Italico seu quovis alio vulgari idiomate et sermone quomodolibet composita, atque officium anno proxime praeterito millesimo quingentesimo septuagesimo Vepetiis apud Iunctas impressum, his verbis, licet falso, inscriptum: *Officium B. Mariae Virginis per concilium Tridentinum, Pio V Pontifice Maximo, reformatum*; denique omnia et singula alia officia huiusmodi, etiam latino sermone, sub *Hortuli animae* seu *Thesauri spiritualis compendii* aut quovis alio titulo et nomine quomodolibet pervulgata, omnemque illorum usum approbatione apostolica ac consuetudine et institutione (inveteratis infra dicendis semper salvis), harum nostrarum serie, perpetuo ab omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus, saecularibus vel ecclesiasticis, etiam quorumvis Ordinum regularium et militiarum religiosis, qui de iure, consuetudine, usu, statuto, institutione ac constitutionibus, etiam eorumdem Ordinum militiarum et Regulae seu alias quomodolibet ad recitationem officii B. Mariae tenentur et obligati sunt, tollimus et abolemus.

Allaque officia tollit et abolet nisi in prima eorum institutione vel a consuetudine supra 20 annos approbata fuerint et non sint vulgari sermone composita;

§ 4. Ipsiisque in virtute sanctae obedientiae interdiximus ne aliud quam hoc de mandato nostro-emendatum B. Mariae Virginis officium, et in impressoria officina populi Romani, pro fideliter et incorrupte imprimendis libris sacris in alma Urbe nostra erecta, impressum, quovis praetextu dicere, recitare, legere seu tenere quoquo modo audeant vel praesumant; omni vero alio usu ipsis (ut uniformiter ab omnibus sic adstrictis et obligatis recitetur, nec inter eos diversitas illud recitandi ullo unquam tempore oriatur) interdicto, praefatum hoc nostrum officium ac precandi psallendique formulam per universum orbem, in privatis do-

mibus ac ecclesiis, monasteriis, conventibus, cappellis, oratoriis, Ordinibus, militiis et locis, etiam exemptis, tam virorum quam mulierum, in quibus officium ipsum Beatae Mariae Virginis recitari, ut praemittitur, quomodolibet debet, praecipimus legi, dici et observari; illis tamen officiis exceptis (dummodo vulgari sermone, ut praefertur, non sint composita), quae ab ipsa prima eorum institutione a Sede Apostolica expresse approbata fuerunt, vel quorum officiorum certum usum consuetudine aut ipsa institutione, supra tamen ducentos annos, assidue in ecclesiis, monasteriis, domibus et locis utriusque sexus ecclesiasticorum observatum fuisse constiterit. Quibus sic adstrictis et obligatis, ut inveteratum illum ritum dicendi et psallendi suum officium (dummodo, ut praemittitur, vulgari sermone non sit compositum) non adimimus, sic eisdem, si forte hoc nostrum, quod modo pervulgatum est, magis placet (dummodo episcopus vel praelatus et universum capitulum in eo consentiant), ut illud etiam in choro dicere et psallere possint permitimus.

§ 5. Ab eis vero, qui ad eiusdem officii B. Mariae Virginis recitationem non aliqua obligatione tenentur, omnem eorumdem officiorum vulgari sermone quomodolibet compositorum atque similis idiomatis vulgari orationum, etiam aliis officiis latini sermonis insertarum, usum penitus etiam auferimus; illos nihilominus, ne vanis involvantur superstitionum erroribus, quibus alia fere omnia¹ latino sermone referta esse deprehensum fuit, in Domino hortantes ut ab aliorum Beatae Mariae quam huius nostri officii lectione ac usu abstineant, firmiterque credant eisdem aliis officiis multas sub falsis et confictis sanctorum nominibus confictas orationes fuisse insertas, de quibus, sicut de indulgentiis peccatorum-

¹ Huiusmodi officia etiam addit (n. T.).

Hortatur omnes alios non obligatos recitare officium B. Mariae, ut officio ipso reformato uti velint;

que remissionibus, quae recitantibus plerasque ex orationibus aliis officiis huiusmodi insertis, prout rubricis ibidem appositis designatur, conceduntur, nullam certam extare apud Ecclesiam rationem; propterea ritui et ordinationi, huius officii recitatione sic a nobis in universali Ecclesia instituti, se conformantes, aliud eiusdem Beatae Mariae quam hoc nostrum officium non perlegant vel recitent.

Officiaque antiqua inquisitoribus consignari mandati;

§ 6. Ac ut ipsorum officiorum vulgaris idiomatis et sermonis abusus re ipsa penitus aboleatur, eadem omnia per omnes et singulos saeculares vel ecclesiasticos, etiam ad recitationem antedictam nequaquam adstrictos, inquisitoribus haereticae pravitatis, absque spe illorum unquam recuperationis, alia vero latino sermone et aliis libris inserta, ad effectum emendandi et a maculis seu erroribus expurgandi, sibi postmodum, cum sic per eosdem inquisitores expurgata fuerint, restituenda, consignari quam primum iubemus.

Officium vero reformatum immutari non posse statuit;

§ 7. Statuentes huic nostro officio nuper edito nihil ullo unquam tempore per quemcumque, quavis auctoritate fungentem, quovis praetextu addi, detrahi vel immutari debere. Ac omnes et singulos, qui ipsum B. Mariae officium, ut praefertur, dicere, psallere et recitare tenentur, ex huius nostri Romani officii praescripto et ratione ad id omnino obligatos esse et neminem muneris suo, nisi hac forma, satisfacere posse.

Indulgentias illud recitantibus concedit;

§ 8. Ac, ut fidelium omnium voluntas et studium magis ad salutarem huius nostri officii B. Mariae Virginis et orationum in eo reductarum lectionem et usum invitetur, de omnipotentis Dei misericordia ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis, qui ad recitationem huiusmodi non tenentur, quoties istud sic de mandato

nostro reformatum, quinquaginta dies; qui vero Defunctorum officium eodem volumine insertum, alios quinquaginta; qui septem psalmos¹ aut graduales, etiam eodem volumine insert., alios quinquaginta; et qui aliquam ex orationibus ibidem pariter insertis devote recitaverint, alios quindecim dies de iniunctis sibi poenitentiis misericorditer in Domino relaxamus; obligatis vero eas dumtaxat indulgentias concedimus, quae litteris nostris super reformatione novi Breviarii editis designantur, et huiusmodi Beatae Mariae Virginis aut Defunctorum officium vel septem psalmos aut graduales recitantibus conceduntur.

Praelatis etiam praecipit ut illud introducant;

§ 9. Mandantes omnibus et singulis venerabilibus fratribus nostris patriarchis, archiepiscopis, episcopis et dilectis filiis abbatibus, prioribus et ceteris ecclesiarum praelatis ut reliqua omnia B. Mariae Virginis, etiam per nos privatim constituta, ab omnibus ad recitationem huiusmodi quomodolibet adstrictis; ipsa vero vulgaris idiomatis et sermonis officia, etiam ab his qui nullo pacto ad id adstricti sunt, penitus omitti, reiici; atque vulgari sic et pariter alia, etiam latino sermone composita, etiam aliis libris inserta, inquisitoribus praedictis, ad effectum antedictum, tradi et consignari iuris opportunis remediis curent. Officium vero istud nostrum B. Mariae Virginis in omnibus et singulis suarum civitatum et dioecesium ecclesiis, monasteriis, conventibus, Ordinibus, militiis, oratoriis, domibus et locis etiam laicorum, introducant; et tam ipsis quam ceteris omnibus presbyteris, clericis et aliis utriusque sexus saecularibus et regularibus personis ecclesiasticis, necnon militibus, etiam exemptis, quibus dicendi, recitandi psallendique officium huiusmodi quomodolibet, ut praefertur, iniunctum est, ut ex huiusmodi formula ubique illud recitare et psallere procurent, praedicta institutione vel consuetudine ducentos annos

¹ Add. forte poenitentiales (n. T.).

superante (non tamen quod ad vulgaris sermonis officia) semper salva.

Conclonatoribus et confessoribus idem praecipit;

§ 10. Conclonatoribus quoque verbi Dei atque confessoribus, ut in eorum praedicationibus atque confessionibus omnibus utriusque sexus christifidelibus prohibitionem et abolitionem dictorum officiorum vulgari idiomate et sermone compositorum; quodque inquisitoribus haereticae pravitatis quamprimum consignari debeant; insuper alterius quam huius nostri officii usum et lectionem periculo superstitionum non carere; ac illud et alia eo inserta, ut praefertur, recitantibus supradictam de iniunctis sibi poenitentis relaxationem nostram significare, et eos ad conformandum se in hoc prompta devotione ritui et ordinationi a nobis institutis excitare, ad usumque et recitationem huiusmodi nostri officii pietatis zelo hortari studeant. Ceterum haereticae pravitatis inquisitorum, quibus officia haec et libros tradi et consignari continget, munus et officium praecipuum erit omnia superstitiones et errores in fide catholica redolentia omnino delere.

Illudque Romae tantum imprimi posse declarat.

§ 11. Quod nostrum B. Mariae Virginis officium, ut ubique terrarum incorruptum ac mendis et erroribus purgatum praeservetur, omnibus in nostro et sanctae Romanae Ecclesiae dominio mediate vel immediate subiecto commorantibus, vel ad illud quovis praetexta adventibus impressoribus et aliis quibuscumque, sub amissionis librorum ac quingentorum ducatorum auri de Camera ipso facto, quoties contraverint, Officio Sanctissimae Inquisitionis applicandorum; reliquis vero, in quacumque orbis parte consistentibus, sub excommunicationis latae sententiae et aliis arbitrii nostri poenis, inhibemus ne illud infra sex annos proximos separatim vel aliis libris insertim, sub praedictis Hortuli animae, Thesauri spiritualis compendii vel aliis quibusvis nominibus et ti-

tulis, imprimere aut alibi quam in alma Urbe nostra et antedicta Pontificis Romani officina impressum tenere, recipere, donare aut venundare publice vel occulte audeant vel praesumant. Dictis vero sex annis elapsis, id etiam aliter non liceat, nisi cum nostra et Romani Pontificis pro tempore vel specialis ad id commissarii apostolici in singulis christiani orbis regnis et provinciis deputandi expressa licentia.

§ 12. Quas quidem nostra perpetua roboris firmitate subsistere, et nullo umquam tempore revocari, alterari, suspendi, limitari aut moderari posse.

§ 13. In valvisque Principis apostolorum de Urbe necnon Cancellariae Apostolicae et in acie Campi Florae de more publicari et affigi, per huiusmodique publicationem et affixionem omnes et singulos in eis comprehensos, videlicet qui in Romana Curia adsunt, lapso mense; qui vero alia loca, intra montes, post tres; qui ultra incolunt, post sex menses, aut cum primum sibi officium hoc nostrum venale propositum fuerit, ita volumus obligatos esse et adstrictos ac si ipsismet illae coram lectae et intimatae essent; ipsarum quoque exempla, manu notarii publici et sigillo praelati ecclesiastici aut illius curiae obsignata, vel etiam dicti officii nostri B. Mariae Virginis voluminibus, absque praedicto vel alio quopiam adminiculo, Romae tamen et in officina antedicta impressa, eandem prorsus ubique fidem facere, quae praesentibus adhiberetur, si essent ostensae vel exhibitae.

§ 14. Et sic in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices et commissarios, etiam S. R. E. cardinales et causarum Palatii Apostolici auditores, in quavis causa et instantia, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et interpretari debere; necnon irritum et inane decernimus quidquid secus

Clausulae praeservativae.

Forma publicandi hanc constitutionem.

Decretum irritans.

super iis a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae derogatoriae.

§ 15. Non obstantibus praemissis ac in quibusvis synodalibus, provincialibus vel generalibus ac universalibus conciliis editis, aliisque, etiam apostolicis, constitutionibus et ordinationibus; necnon ecclesiarum, militiarum et Ordinum quorumcumque statutis, usibus, naturis et consuetudinibus, etiam iuramento roboratis, quibus omnibus et singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, expressa et individua mentio habenda esset, illis alias in suo robore permansuris, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poen.

§ 16. Nulli ergo omnino hominum etc. Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo primo, quinto idus martii, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 11 martii 1571, pontif. anno vi.

CLXXXVII.

*Iurisdictio S. R. E. cardinalis protectoris et iudicis causarum archiconfraternitatis Trinitatis nuncupatae, ad pauperes peregrinos atque convalescentes recipiendos pieque alendos in Urbe institutae*¹.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Causa huius constitutionis.

Cum, sicut accepimus, archiconfraternitas seu societas sub invocatione Sanctissimae Trinitatis Convalescentium et Peregrinorum regionis Arenulae de Urbe, eiusque custodes et confratres, ob lites, quaestiones, controversias civiles, criminales, profanas, spirituales, meras et annexas, inter archiconfraternitatem seu societatem eiusque administratores et guber-

¹ Institutionem habes in Pii IV constitutione vii, Illius, pag. 23 huius tomi.

natores et deputatos huiusmodi, per diversa Urbis tribunalia litigantes, occasione locationum, censuum, donationum, haereditatum, legatorum, domorum et diversarum aliarum rerum, tam agendo quam defendendo, pro ipsius archiconfraternitatis seu societatis iuribus defendendis et consequendis iugiter implicata existat, ex quo saepissime quamplurima damna et interesse patiatur, ac impensa litis valorem rei, de qua ex tempore agitur, saepenumero exuperet;

Commendatio confraternitatis Sanctissimae Trinitatis.

§ 1. Nos, archiconfraternitatem seu societatem praedictam, in qua piissima charitatis et misericordiae opera, tam pauperes et alias quasvis personas utriusque sexus christifideles, ex quibusvis mundi partibus ad Urbem peregrinantes, ad hospitale huiusmodi devotionis causa confluentes, recipiendo, et eos tribus ac quandoque pluribus diebus hospitando et nutriendo ac caritative tractando, quam pauperes convalescentes, qui dum ab infirmitate liberi sed debiles, ex aliis hospitalibus emissi, quo se recipiant non habentes, in eodem suo hospitali similiter excipiendo, ac eos non solum corporaliter, donec robustiores evadant, pie alendo, verum etiam rudes et ignaros interim, dum ibidem morantur, in mandatis Domini audiendo, in divini nominis obsequium et S. R. E. exaltationem exercere noscuntur, quantum cum Deo possumus, sublevare volentes;

Facultas protectoris et iudicis archiconfraternitatis cognoscendi quascumque causas illius interesse concernentes, et ab aliis iudicibus reassumendi;

§ 2. Motu simili et ex certa nostra scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, venerabili fratri nostro Othoni, S. R. E. cardinali Augustano nuncupato, nunc et pro tempore archiconfraternitatis seu societatis huiusmodi existenti et ab eadem confraternitate eligendo protectori, omnes et singulas causas, quaestiones, lites et controversias inter dictam archiconfraternitatem seu societatem seu eiusdem dilectos filios custodes, officiales et mini-

stros et quascumque alias personas, laicas seu ecclesiasticas, cuiuscumque gradus, ordinis, conditionis, dignitatis et praeminentiae existentes, etiam cardinalatus dignitate fulgentes, universitates, societates, congregationes, monasteria et alia loca pia huiusmodi, etiam si coram S. R. E. camerario, clericis et praesidentibus Camerae Apostolicae et eiusdem Camerae causarum auditore generali, necnon vicario, governatore ac senatore Urbis praedictae, eorumque locumtenentibus, collateralibus et iudicibus, ac dictae Urbis causarum appellationum capitaneo et Sacri Palatii etiam causarum auditoribus et eiusdem S. R. E. cardinalibus aliisque iudicibus, ordinariis seu delegatis, hucusque motas pendentes et quomodolibet movendas, de et super quibuscumque locutionibus, venditionibus, legatis, fideicommissis, testamentis, haereditatibus ac illarum distributionibus, ac quorumcumque iurium et actionum certioribus aliisque quibuscumque, inter vivos et causa mortis, et quasi contractibus, etiam vigore obligationis in forma Camerae executionibus, revocationibus, bonis rebusque, iuribus et actionibus ad archiconfraternitatem seu societatem praedictam eiusque custodes, gubernatores, administratores, officiales et deputatos ministros eorumque litis consortes, tam coniunctim quam divisim, ac tam active quam passive, tam secundo quam principaliter, interesse concernentes spectantibus et pertinentibus, ad archiconfraternitatem seu societatem ipsam, in quacumque instantia (quorum omnium et singulorum statum et merita, necnon iudicium et colligantium nomina et cognomina et qualitates ceteraque etiam de necessitate exprimenda pro expressis habentes), in statu et terminis, in quibus reperiuntur, nunc harum serie ad nos avocantes, illasque omnes et singulas, motas et pendentes, ac quam et quas archicon-

fraternitas seu societas, gubernatores, officiales, administratores et deputati necnon pauperes ibi degentes habere velint contra easdem personas, universitates, monasteria et alia huiusmodi pia loca, pro rebus, bonis, haereditatibus, iuribus, actionibus huiusmodi, nunc et pro tempore archiconfraternitatis seu societatis praedictae existenti protectori, una cum illarum dependentibus, emergentibus, incidentibus, annexis,

§ 3. Summarie, simpliciter et de plano et sola facti veritate inspecta, ac sine strepitu et figura iudicii, per seipsum seu alios a se deputandos, in quacumque instantia, usque ad finem audiendi, cognoscendi et fine debito terminandi, ac etiam alibi introducendi seu committendi, reassumendi, auctoritate apostolica, tenore praesentium, committimus et mandamus; ipsumque protectorem, nunc et pro tempore existentem, in dictis causis motis, pendentibus ac in futurum movendis, in iudicem ordinarium, cum facultate eadem causas in quacumque instantia usque ad finem, et per seipsum seu alium vel alios eius auditores, decidendi et terminandi, et aliis facultatibus praedictis, facimus et constituimus et deputamus.

§ 4. Necnon cum potestate citandi et inhibendi quos, quibus et quoties opus fuerit in Curia et extra eam, etiam per edictum publicum, constituto summarie et extrajudicialiter de non tuto accessu; eidemque ac quibusvis aliis eiusdem Urbis iudicibus ac personis, tam ecclesiasticis quam saecularibus, quibus et quoties opus fuerit, etiam sub sententiis, censuris et poenis ecclesiasticis et pecuniariis, quibus sibi, seu ab eo pro tempore deputando auditori videbitur, inhibendi, et, in eventum non partitionis, contra inhobedientes, contumaces et rebelles ad declarationem incursus poenarum et censurarum huiusmodi, exactionem illarumq. aggravationes

Summarieque
etc. procedendi;

In Curia et
extra inhiben-
di;

et reaggravationes, et alias, iuxta morem et stylum curiarum Urbis in similibus servari solitum et prout sibi videbitur, procedendi, sententiasque suas debitae executioni demandandi sive demandari faciendi, auxiliumque brachii saecularis ad hoc, si opus fuerit, invocandi, omniaque alia et singula in praemissis et circa ea quomodolibet necessaria et opportuna faciendi, gerendi et exequendi.

Et singulis diebus et horis, praeterquam in honorem Dei feriatis procedendi;

§ 5. Ac in omnibus et singulis causis praedictis, singulis diebus et locis, feriatis et non feriatis, praeterquam in honorem Dei, etiam tempore feriarum ob necessitatem hominum indictarum et indicendarum, procedendi.

Notariosque deputandi.

§ 6. Ac quemcumque notarium sibi bene visum in causis huiusmodi deputandi.

Mandatarii huiusmodi serviant omnes

§ 7. Volumus etiam quod citationes, monitiones et intimationes, quae in dictis causis fieri oportuerit, etiam per Curiae almae Urbis vicarium, et quoscumque alios mandatarios fieri possint.

Executoresque omnium curiarum.

§ 8. Et quicumque executores Urbis possint et debeant effectualiter executioni demandare omnes et singulas sententias, decreta et mandata praedicti cardinalis protectoris, sive ab eo deputatorum; quique, non obstante regula Cancellariae, sub eius parvo sigillo expediri possint.

Sententiae aliorum iudicum nullae sint.

§ 9. Et insuper archiconfraternitatem seu societatem praedictam eiusque priores, administratores et gubernatores ac deputatos huiusmodi ex nunc deinceps, occasione praemissorum, principaliter seu secundo, alibi quam coram praedicto cardinali protectore conveniri, aut ad alios conveniendum constringi non posse; ac processus, sententias et decreta per alium seu alios, tam ordinarios quam delegatos, iudices in causis praedictis quomodolibet pro tempore formata, lata et facta, cum inde secutis quibuscumque, nulla, irrita

et inania, nulliusque roboris vel momenti fore.

§ 10. Praesentemque cedulam, sub quibusvis revocationibus, suspensionibus exemptionibus et limitationibus seu revocationibus similium vel dissimilium concessionum et gratiarum, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices et Sedem praedictam vel eius legatos, etiam per regulas Cancellariae Apostolicae pro tempore factas, nullatenus comprehendere, sed semper ab illis penitus et omnino exceptas, ac quoties illae emanabunt, praesentem cedulam in pristinum robur restitutam esse et censi debere, nec eidem cedulae per quascumque litteras, etiam quasvis regulas generales et speciales, etiam derogatorias derogatorias, irritantiaeque et alia decreta, sub quacumque verborum expressione continentes, posse, et si illis ullo unquam tempore ex aliqua, etiam quantumvis necessaria et urgenti causa derogari contingat, nisi tenor cedulae de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertus, et huiusmodi derogatio per trinas distinctas litteras eundem tenorem continentes, tribus similibus distinctis vicibus, administratoribus, gubernatoribus, deputatis et confratribus huiusmodi, omnibus et singulis, legitime intimata et insinuata fuerit, eorumque ad id accesserit assensus, derogationem huiusmodi nemini suffragari et nullius esse roboris vel valoris.

§ 11. Et sic per quoscumque iudices, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. cardinales ac causarum Palatii Apostolici auditores, sublata etc.; ac irritum iudicari et definiri debere.

§ 12. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII, praedecessoris nostri, de una, et concilii generalis de duabus diaetis, dummodo non ultra tres diaetas aliquis vigore praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutio-

1 Primitivus addit Cherub. (R. T.).

Clausula praesentis.

Clausula sublata.

Clausulae derogatoriae.

nibus et ordinationibus apostolicis; necnon basilicæ Principis apostolorum de Urbe, ac hospitalium, ecclesiarum, monasteriorum et aliorum quorumcumque piorum locorum et Ordinum iuramento corroboratis statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis conservatori, exemptionibus et litteris apostolicis eisdem ac dilectis filiis populo Romano, eorum iudiciibus, notariis et tribunalibus eorumque personis, per quoscumque etiam Romanos Pontifices prædecessores nostros et nos ac dictam Sedem, etiam motu et scientia similibus, concessis, approb. et innovatis, etiam disponentib. quod causæ huiusmodi ad forum seu curiam Capitoli reassumi debeant. Quibus omnibus et singulis, etiam si, pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis illorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua ac de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, et forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque, etiam in vim contractus concessis et concedendis; vel si prædictis aut quibusvis aliis, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari, aut extra vel ultra certa loca, curias et tribunalia ad iudicium trahi non possint, per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, et quibuslibet aliis privilegiis, indultis apostolicis, generalibus vel specialibus, quorumcumque tenoribus existant, per quæ præsentibus non expressa aut totaliter non inserta, iurisdictionis ipsius protectoris explicatio impediri valeat quomodolibet vel differri, et de quibus quorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa ac de verbo ad verbum, non autem per

clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda sit præsentibus etc.

§ 13. Volumus autem præsentium solam signaturam sufficere, et ubique fidem facere, in iudicio et extra, regula contraria non obstante; et earumdem transumptis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo protectoris seu archiconfraternitatis seu societatis huiusmodi munitis, eandem prorsus fidem adhiberi, quæ adhiberetur præsentibus manu nostra subscriptis; ac etiam litteras ad partem expediri posse.

Placet. Motu proprio, M.

Datum Romæ apud S. Petrum, XII kalendas aprilis, anno VI.

Dat. die 21 martii 1571, pontif. anno VI.

CLXXXVIII.

Facultas magistri generalis et praelatorum Ordinis fratrum Praedicatorum S. Dominici creandi et deputandi fratres ipsius Ordinis in notarios pro executione mandatorum apostolicorum 1.

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.

Debitum pastoralis officii nobis, meritis licet imparibus, ex alto commissi, nos admonet et inducit ut circa Religionum quarumlibet, præsertim Ordinis fratrum Praedicatorum S. Dominici, ad quem patrio quodam iure peculiarem gerimus paternæ caritatis affectum, statum prospere dirigendum, et rescripta apostolica quaecumque publicam ac alias privatam dicti Ordinis et fratrum sive monialium eiusdem utilitatem concernentia, per probos et idoneos eiusdem Ordinis religiosos personis, quibus opus fuerit, intimanda et insinuanda, ac debite exequenda, studiis

1 De hoc Ordine vide in Honorii III constitutione II, *Religiosam*, tom. III, pag. 309.

Fides exemplorum.

Exordium.

invigilemus assiduis, ac alias omnibus illorum incommodis et necessitatibus consulamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Causa huius constitutionis.

§ 1. Cum itaque, sicut nobis, dum in minoribus constituti essemus, satis comprobatum fuit quod fratres religiosi et moniales dicti Ordinis fratrum Praedicatorum S. Dominici, sive Ordinem ipsum vel illius Regulam profitentes, quem quidem Ordinem expresse professi fuimus, tam universaliter quam particulariter, quamplura damna, incommoda et detrimenta patiuntur, et impensas sustinent ex eo quod notarii, tam clerici quam laici saeculares, etiam apostolica, imperiali, regali aut alia auctoritate creati et constituti, in plerisque mundi partibus, regionibus, regnis, provinciis, dominiis et locis existentes, ex eis oriundi sive alias inibi commorantes, mandata, concessionem, gratias, privilegia et indulta aliaque rescripta apostolica tam ad publicam quam privatam utilitatem emanata sive concessa, et bonum sive commodum publicum sive privatam concernentia, dominis temporalibus sive potestatibus, regibus, ducibus, principibus, ac aliis dominis et personis, quibus intimanda sive insinuanda veniunt, ac intimare et insinuare oportet, intimare, notificare sive insinuare variis confictis respectibus recusant sive non audent, contra eorumdem officii liberum et publicum exercitium debitamque Sedis Apostolicæ obedientiam, ac in non modicum publicæ et privatae utilitatis et commodi praeiudicium et detrimentum.

Privilegium de quo in rubrica.

§ 2. Nos igitur, cupientes, quantum cum Deo possumus, in præmissis Ordini et fratribus præfatis ac etiam monialibus ipsis de opportuno remedio providere, et incommodis, detrimentis, expensis et damnis eorum obviare, neve mandata, privilegia, gratiae, concessionem, indulta et rescripta apostolica, in genere vel in

1 *Marchionibus* addit Cherub. (R. T.).

specie, dicto Ordini seu ipsius Ordinis magistro generali, provincialibus aliisque superioribus, prioribus et fratribus et eorum singulis, dictisque monialibus sive earumdem abbatissis, priorissis, et earumdem etiam singulis eiusdem Ordinis, sive dictum Ordinem et illius Regulam profitentibus, quomodolibet, in genere vel in specie, concessa, aliaque mandata et rescripta apostolica, publicam vel privatam ipsius Ordinis utilitatem quomodolibet concernentia et emanata, ob id debito careant effectu et vacua remaneant, providere volentes; ipsosque Ordinem ac illius magistrum generalem, vicarium, procuratorem et fratres ac abbatissas, priorissas et moniales eorumque singulos specialibus favoribus et gratiis prosequentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa, latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes; necnon nomina, cognomina magistri generalis, provincialium, vicariorum, procuratorum et aliorum superiorum ac dictarum abbatissarum, priorissarum et monialium, invocationesque, denominationes et dependentias monasteriorum, domorum, conventuum et aliorum regularium locorum, tam virorum quam mulierum dicti Ordinis, ac etiam mandatorum, concessionum, indultorum et rescriptorum aliarumque gratiarum tenores, præsentibus pro expressis habentes, motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia ac de apostolicæ potestatis plenitudine, modernis et pro tempore existentibus dicti Ordinis magistro generali, vicariis et provincialibus, tam citra quam ultra montes ac alias ubilibet consti-

tutis, quod in unaquaque eorum provin-
cia, unum, duos, tres, quatuor vel quinque
aut plures eis bene visos dicti Ordinis
religiosos seu fratres, probatos tamen ac
fide et doctrina idoneos et ab ipsis ap-
probatos, in notarios creare, constituere
et deputare. Qui sic creati, constituti et
deputati, sine aliquo respectu et omni
cessante recusatione, libere, quoties
requisiti fuerint, omnia et singula
mandata, privilegia, concessiones, gratias
et indulta apostolica aliaque tam uni-
versalia quam particularia dicti Ordinis,
ac quibusvis aliis quae de Observantia
sunt tantum locis, domibus, conventibus,
monasteriis et ecclesiis, tam virorum
quam mulierum, et seu eiusdem Ordinis
magistro generali, provincialibus, vica-
riis, prioribus et aliis superioribus fra-
tribus ac abbatissis, priorissis, moniali-
bus et aliis personis sub Regula dictorum
fratrum degentibus, et quae sunt Obser-
vantiae tantum, in genere vel in specie,
et ad universam sive privatam utilitatem
concessa et emanata, rescripta apostolica
eisdem regibus, ducibus, principibus,
marchionibus, comitibus, baronibus et
dominis aliisque personis ecclesiasticis
et saecularibus quibuscumque, ubi et
quoties opus fuerit, ac ad id requisiti
fuerint, notificare et intimare. Ac eos-
dem, iuxta mandatorum, concessionum,
indultorum, privilegiorum et rescripto-
rum huiusmodi formam, continentiam et
tenorem, monere et requirere, aliaque
omnia et singula circa ea requisita et op-
portuna facere, agere, exercere et exequi,
ac de eisdem omnibus et singulis publi-
cos et publica actus et instrumenta co-
ram testibus ad hoc requisitis conficere
et stipulari ac in notam redigere, et
exinde, semel vel pluries, prout ad id re-
quisiti fuerint, unum vel plures ac plura
publicos et publica actus et instrumenta,
quibus eadem prorsus fides adhibeatur,

in iudicio et extra ac ubique, ac si per
alios quoscumque publicos et authenticos
rogatos notarios stipulata, confecta et pu-
blicata et authenticata fuissent, conficere,
et debitis signis et characteribus subscri-
bere, publicare et authenticare, libere et
licite possint et valeant, apostolica aucto-
ritate, tenore praesentium, licentiam et
facultatem impartimur, concedimus et in-
dulgemus: eisdemque actis, notis, instru-
mentis et scripturis, per dictos religiosos,
ut praefertur, notarios deputatos stipula-
tis, confectis et, ut praefertur, authenticatis,
indubitata fidem ubique, tam in iudicio
quam extra, adhibere, ac eosdem sic inti-
matis, monitis et requisitis eis affici et
arctari debere volumus, statuimus et ordi-
namus.

§ 3. Mandantes propterea, in virtute san-
ctae obedientiae et indignationis nostrae
ac suspensionis a divinis, quoad archiepi-
scopos et episcopos; quoad alios vero in-
feriores, sub maioris excommunicationis
latae sententiae poenis, locorum ordina-
riis et aliis quibusvis personis, cuiuscum-
que status, gradus, ordinis et conditionis
existentibus, et quacumque, etiam dictae
Sedis, auctoritate, facultate seu potestate,
etiam legati de latere ac cardinalatus ho-
nore fungentibus, ne ipsos notarios, ut praefertur,
deputatos et electos, sive eorum
aliquem in executione supradictorum om-
nium quovis modo impediunt, seu impe-
dire aut perturbare audeant vel praesumant.

§ 4. Ac decernentes praesentes litteras
nullo umquam tempore de subreptionis
vel obreptionis aut nullitatis seu intentio-
nis nostrae vitio seu defectu notari seu
impugnari, ac sub quibusvis revocationi-
bus, derogationibus et aliis contrariis dispo-
sitionibus, a nobis vel successoribus nostris
emanandis, comprehensas, sed semper ab
illis exceptas existere, et quoties illae ema-
nabunt, toties in pristinum statum et va-

Iussio quod
praefecti nota-
rit non impe-
diantur.

Clausula praeservativa huius privilegii

lidissimum, etiam sub data per eosdem
magistrum generalem, provinciales et alios
supra nominatos eligendam, concessas, re-
stitutatas et plenarie reintegratas existere.
Et sic per quoscumque iudices et com-
missarios, quavis auctoritate fungentes,
etiam causarum Palatii Apostolici audito-
res ac S. R. E. cardinales, sublata eis et
eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et
interpretandi facultate et auctoritate, iu-
dicari et definiri debere; ac irritum et
inane quicquid secus super his a quoquam,
quavis auctoritate, scienter vel ignoranter,
contigerit attentari.

Executorum
deputatio.

§ 5. Quocirca dilectis filiis Iacobo tituli
S. Mariae in Cosmedin presbytero cardi-
nali de Sabellis nuncupato, nostro in alma
Urbe vicario, et Curiae causarum Camerae
Apostolicae generali auditori, et Cancel-
lariae Apostolicae regenti, nunc et pro
tempore existentibus, per praesentes, motu
simili, mandamus quatenus ipsi vel duo
aut unus eorum, per se vel alium seu
alios, praesentes litteras et in eis contenta
quaecumque, ubi et quando opus fuerit,
ac quoties pro parte magistri generalis,
procuratorum, provincialium et aliorum
praedictorum seu alicuius eorum fuerint
requisiti, solemniter publicantes, eisque
in praemissis efficacis defensionis praesidio
assistentes, faciant auctoritate nostra illos
et eorum singulos indulto, concessionem,
voluntate, statuto, ordinatione, mandato et
decreto nostris huiusmodi, iuxta eorum-
dem praesentium tenorem, pacifice frui et
gaudere. Non permittentes eos desuper
per quoscumque quomodolibet indebite
molestari, contradictores quoslib. et rebel-
les per sententias, censuras et poenas ec-
clesiasticas ac alia iuris remedia, appella-
tione postposita, compescendo, ac legitimis
super his habendis servatis processibus,
sententias, censuras et poenas praedictas
etiam iteratis vicibus aggravando, invocato
etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio bra-
chii saecularis.

§ 6. Non obstantibus felicis recordatio-
nis Bonifacii PP. VIII, praedecessoris no-
stri, de una, et concilio generali de duabus
diaetis, dummodo quis auctoritate praesentium
ultra tres diaetas ad iudicium non
trahatur, aliisque quibusvis constitutioni-
bus et ordinationibus apostolicis, necnon
in provincialibus et synodalibus conciliis
editis, generalibus vel specialibus, consti-
tutionibus et ordinationibus, ac etiam iu-
ramento, confirmatione apostolica vel qua-
vis firmitate alia roboratis, statutis et
consuetudinibus; privilegiis quoque, in-
dultis et litteris apostolicis, etiam dictae
Sedis de latere legatis, nunciis, locorum
ordinariis et aliis quibusvis personis, in pra-
iudicium praemissorum, per quoscumque
Romanos Pontifices, etiam praedeces-
sores nostros ac nos et Sedem praefatam,
tam sub plumbo quam in forma brevis, et
etiam motu et scientia similibus, conces-
sis, approbatis et innovatis; quibus omni-
bus, etiam si de illis eorumque totis
tenoribus specialis, specifica, expressa et
individua, non autem per clausulas gene-
rales idem importantes, mentio seu quae-
vis alia expressio habenda aut aliqua alia
exquisita forma ad hoc servanda foret, te-
nores huiusmodi, ac si de verbo ad ver-
bum, nihil penitus omissis, et forma in illis
tradita observata, inserti forent, praesen-
tibus pro expressis habentes, illis alias in
suo robore permansuris, hac vice dum-
taxat, specialiter et expresse derogamus,
contrariis quibuscumque; aut si aliquibus,
communiter vel divisim, ab Apostolica sit
Sede indultum quod interdicti, suspendi
vel excommunicari non possint per litteras
apostolicas non facientes plenam et expres-
sam ac de verbo ad verbum de indulto
huiusmodi mentionem.

§ 7. Volumus autem quod transumptis
praesentium etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum,

Derogatio con-
trariorum.

Fides tran-
sumptorum.

sub annulo Piscatoris, die XXI martii MDLXXI, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 21 martii 1571, pontif. anno VI.

GLXXXIX.

Quod fratres Eremitae S. Hieronymi congregationis B. Petri de Pisis, Regulam S. Augustini dudum professi, ultra gratias dictae congregationis, perfruantur privilegiis omnibus ab isto Pontifice Mendicantium Ordinibus elargitis 1.

Pius Papa V dilectis filiis congregationis fratrum Eremitarum Beati Petri de Pisis, Ordinis Sancti Hieronymi.

Religionis zelus eximiumque regularis observantiae desiderium, ac illibatus sinceræ devotionis erga nos et Sedem Apostolicam affectus, quibus in Domino flagrare comprobamini, promerentur ut nostram quoque et Sedis praedictae paternam sentiatis benignitatem et clementiam.

§ 1. Hinc est quod nos, congregationem vestram fratrum Eremitarum B. Petri de Pisis, Ordinis S. Hieronymi, dictosque fratres et alias eiusdem congregationis personas aliqua nostra et dictae Sedis benevolentia amplecti ac specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, motu proprio, non ad vestram aut alicuius vestrum seu alterius pro vobis super hoc nobis oblatae petitionis instantiam, sed de mera liberalitate et ex certa scientia nostra, ac de apostolicae potestatis plenitudine, omnia et singula privilegia, facultates, libertates, immunitates, exemptiones, praerogativas, indulta et alias gratias universas, spirituales et temporales, vobis et dictae vestrae congregationi illiusque capitulo et personis ac monasteriis et locis per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores

1 De his fratribus vide in Eugenii IV constitutione xv, *Provenit*, tom. v, pag. 29.

nostros, et etiam forsam nos ac Sedem praedictam, et etiam illius legatos, necnon etiam locorum ordinarios quorumlibet hactenus et in praesentem usque diem, ac etiam a quantumvis antiquo tempore concessa (quatenus sacri Tridentini concilii decretis et regulari observantiae contraria non sint, et quoad ea quae decretis concilii et regulari observantiae huiusmodi non contrariantur), necnon desuper confectas litteras, instrumenta, documenta et scripturas quascumque in eis contenta, ac inde secuta et sequenda quaecumque, illarum et illorum ac praemissorum omnium et aliorum necessariorum tenores et etiam datas, cum inde secutis, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes et haberi decernentes, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus ac innovamus, et etiam de novo perpetuo concedimus, necnon illis plenariae, inviolabilis et perpetuae firmitatis apostolicae robor adiicimus, omnesque et singulos, tam iuris quam facti et quoscumque alios defectus, si qui forsam intervenerint quomodolibet in eisdem, supplemus, illaque valida et efficacia fuisse, esse et perpetuo fore, ac suos plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, necnon vobis et congregationi vestrae praedictae illiusque fratribus, personis, monasteriis et locis suffragari, ac ab omnibus et singulis, quos ea quomodolibet concernunt et pro tempore concernent, inviolabiliter perpetuo observari debere; vosque et congregationem vestram ac illius fratres, personas, monasteria et loca, super praemissis et infrascriptis, per quoscumque, quavis auctoritate, quomodolibet molestari vel impediri non posse, decernimus et declaramus.

§ 2. Districtius etiam inhibentes omnibus et singulis personis, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis vel

Inhibito contra perturbatores.

conditionis ubilibet existentibus, in virtute sanctae obedientiae et sub indignationis nostrae ac aliis arbitrii nostri poenis, ne vos aut aliquem vestrum, super praemissis, per se vel alium seu alios, publice vel occulte, directe vel indirecte, quovis quaesito colore vel ingenio, quomodolibet molestare, inquietare, impedire vel perturbare audeant seu praesumant.

Indulgentia pro congregatione.

§ 3. Ac insuper, de omnipotentis Dei misericordia, et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, vobis et dictae vestrae congregationi illiusque fratribus et personis ac vestrum et eorum singulis plenariam omnium peccatorum vestrorum indulgentiam et remissionem a culpa et poena in forma Iubilaei amplissima, quarto die dominico cuiuslibet quadragesimae, in perpetuam rei memoriam professionis trium votorum, quam vos fratres dictae congregationis, praesente dilecto filio fratre Ioanne Baptista de Monselice, vestro et huius congregationis generali, prompto et libenti animo in manibus nostris solemniter sub Regula S. Augustini et sub constitutionibus dictae congregationis, Romae, in ecclesia monasterii Sancti Honuphrii, die decima octava mensis martii, anni Domini millesimi quingentesimi sexagesimi noni, emisistis, eisdem auctoritate et tenore, misericorditer in Domino perpetuo concedimus et impartimur.

Communicatio omnium gratiarum ab isto Pont. Mendicantium Ordinibus concessarum.

§ 4. Et praeterea vos et eandem congregationem vestram illiusque fratres et personas ac monasteria et loca, bullae confirmationis novaeque concessionis privilegiorum omnium Ordinum Mendicantium per nos nuper seu dudum editae, illius etiam tenores et datam, cum inde secutis, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes in omnibus et per omnia, ac ad instar dictorum Ordinum et aequae principaliter, ex nunc et perpetuo, auctoritate et tenore praedictis,

aggregamus, ac pro aggregatis haberi, censi et teneri, in iudicio et extra iudicium ubilibet, volumus, declaramus et mandamus.

Clausula preservativa.

§ 5. Praesentes quoque de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel quovis alio defectu notari vel impugnari, seu alias quomodolibet infringi vel retractari, suspendi vel revocari, seu eis in aliquo derogari nullatenus unquam posse, sed illas semper validas et efficaces existere, ac suos plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, necnon ab omnibus et singulis, quos ea quomodolibet concernunt et pro tempore concernent, inviolabiliter, ut praefertur, observari; sicque etiam in praemissis et supradictis omnibus et singulis ab omnibus censi.

Clausula sublata.

§ 6. Ac ita per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam locorum ordinarios, etiam tamquam a Sede Apostolica delegatos, necnon etiam Rotae auditores seu locatenentes ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos seu nuncios, eorumque vicelegatos, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, in quavis causa et instantia, iudicari, sententiari et definiri debere, necnon quidquid super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigerit, irritum et inane decernimus et declaramus.

Excoptorum deputatio.

§ 7. Quocirca dilectis filiis Curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori ac Sedis Apostolicae legatis, etiam de latere, et nunciis, ubilibet nunc et pro tempore existentibus, praesentibus et futuris, per praesentes committimus et mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, si et postquam praesentes nostrae litterae eis praesentatae fuerint, per se vel alium seu alios, litteras ipsas et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus

fuerit, ac quoties super hoc pro parte vestra aut alicuius vestrum fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque et cuilibet vestrum in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praesentes litteras et in eis contenta huiusmodi, firmiter observari, vosque et quemlibet vestrum illis pacifice frui et gaudere. Non permittentes vos aut vestrum quempiam per quoscumque contra earumdem praesentium tenorem desuper quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas ac alia opportuna iuris remedia, appellatione postposita, compe-scendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Clausulae derogatoriae.

§ 8. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII, praedecessoris nostri, qua cavetur ne quis extra suam civitatem vel dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, et in illis ultra unam dietaem a fine suae dioecesis ad iudicium evocetur, seu ne iudices a Sede Apostolica deputati, extra civitatem vel dioecesim in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere seu alii vel alii vices suas committere praesumant, ac in concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis, auctoritate praesentium, ad iudicium non trahatur, et quibusvis aliis apostolicis ac universalibus, provincialibus et synodalibus, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus; necnon, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, etiam quibusvis personis et locis, in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatori-

toriis aliisque efficacioribus et insolitis, clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, ac etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, et etiam consistorialiter ac alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus, etiam si, pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua et expressa ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie, specialiter et expresse derogamus. Aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die trigesima martii, millesimo quingentesimo septuagesimo primo, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 30 martii 1571, pontif. anno VI.

CXC.

Reductio ad terminos iuris communis constitutionum a Sixto IV, Leone X et Pio IV ac aliis Pontificibus editarum, super iure congrui et super novis (exceptis tamen sacris aut publicis) aedificiis construendis aut ampliandis in Urbe.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Ad hoc nos Deus militanti Ecclesiae praeficere dignatus est, ut, singulorum

praedecessorum nostrorum gesta (Eo inspirante qui dat spiritum bonum petentibus) revolventes, ea quae certis tunc suadentibus rationabilibus causis emanarunt, ex aliis non minus attendendis rationibus ad rationis tramitem reducamus, prout, rerum et temporum qualitate digesta, salubriter in Domino conspicimus expedire.

Sixtus IV citatus in rubrica iussit vicinos domos vendere vicinis ad ornamentum Urbis.

§ 1. Sane, licet alias felicis recordationis Sixtus Papa IV, motu proprio et ex eius certa scientia ac de apostolica potestatis plenitudine, statuerit et ordinaverit quod tunc et pro tempore existentes Romanae Ecclesiae camerarius et magistri aedificiorum et stratarum dictae Urbis, ad requisitionem dominorum quorumcumque domorum et aliorum bonorum, tenerentur in certis expressis casibus compellere vicinos ad domos et alia bona expressa vendendum pro pretio per peritos existimando, quodque vicini vendere volentes non nisi vicinis emere volentibus vendere possent, et alias ac latius, prout in dicti praedecessoris litteris continetur, sub datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quadringentesimo octogesimo, pridie kalendas iulii, pontificatus sui anno IX.

Leo etiam X, ut in rubr.

§ 2. Et successive Leo decimus, sub datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis praedictae millesimo quingentesimo decimo sexto, quarto nonas novembris, pontificatus sui anno IV.

Pius IV etiam in constitutionibus amplioribus.

§ 3. Ac Pius IV, sub datum Romae apud Sanctum Marcum, anno Incarnationis praedictae millesimo quingentesimo sexagesimo quinto, decimo kalendas septembris, pontificatus sui anno VI, et alii Romani Pontifices praedecessores nostri litteras praedictas Sixti confirmaverint, declaraverint, ampliaverint et extenderint, et alias prout latius in dictis litteris continetur.

§ 4. Cum autem, sicut accepimus, occasione litterarum praedictarum diversae li-

tes, quaestiones et controversiae ortae, ac diversa gravamina et laesiones, perturbationes et incommoda diversis personis generata et illata, ac litterae huiusmodi, quae correctoriae iuris communis existunt, secundum propriam significationem strictè interpretari deberent, rigorosae executioni, etiam in casibus in illis forsitan non expressis, demandatae fuerint et in dies demandentur, in earumdem personarum animorum molestiam non modicam, ac propterea plurimorum ad nos querelae delatae fuerint et in dies deferantur, conquerentium potissimum de rigore vel potius iniustitia litterarum praedictarum.

Est ratio ad terminos iuris communis.

§ 5. Nos, attendentes quod ea, quae iuri communi et sacris canonibus contrariantur, et ex certis necessitatibus imminetibus et ita forsitan requirentibus statuta et admissa sunt, perpetua esse non debent, et quod si legi civili multa rigorosa admittenti gravis visa est iniuria, quae inani honestatis colore velatur, ut homines de rebus suis facere aliquid cogantur inviti, neque suo arbitratu vendenda distrahere possint, et propterea constitutiones cassaverint, quae liberum arbitrium distrahendi res proprias impedirent, multo gravior nobis esse videtur, qui, sanctorum Patrum decretis inhaerentes, nitimur ut non nisi ea, quae ad pietatem et aequitatem ac liberam disponendi de rebus suis facultatem, et ad quietem et tranquillitatem subditorum nostrorum et querelarum ac litium praefatarum amputationem tendunt, admittamus. Litterarum omnium praefatarum veriores necnon processuum desuper formarum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, necnon quarumcumque litium super forsitan motarum, et in quacumque instantia, etiam super iustitiae vel iniustitiae revisione, pendentium status, merita, ac nomina et cognomina iudicum et collitigantium praesentibus pro expressis habentes, illasque ad nos harum

Illo modo Pontifex, ad tollendum litum de super ortas.

serie advocantes et extinguentes, perpetuumque super praemissis silentium imponentes, motu proprio et ex certa nostra scientia, non ad alicuius super hoc nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex mera animi nostri deliberatione et de apostolicae potestatis plenitudine, litteras et constitutiones Sixti, Leonis, Pii et aliorum praedecessorum nostrorum huiusmodi, quoad dependentes in quacumque instantia, relictis tamen expensis illis qui sub praetextu dictarum bullarum iustam hucusque habuerunt causam litigandi, et futuras causas, ac si numquam emanassent, ad ius commune et terminos et viam iuris communis omnino reducimus revocamusque, cassamus et annullamus ac viribus vacuumus. Ita quod in causis huiusmodi secundum iuris communis dispositionem, posthabitis litteris praefatis, procedi, sententiari et definiri debeat.

Præterquam
in sacris vel
publicis aedifi-
ciis, ut hic.

§ 6. Excipimus tamen a praesenti nostra reductione et cassatione, quod si pro una vel pluribus aedibus sacris, aedificiis, viis et plateis publicis construendis, ampliandis vel dirigendis, aliquae domus vel alia aedificia et bona essent in totum vel in parte incorporanda, demolienda vel restringenda, quod in casibus praefatis et non aliis possint vicini et habentes domos, sedimina, plateolas et alia quaecumque bona, etiam si aliter vendituri non essent, compelli ad ea vendendum. Ita tamen quod compulsus praefatus ultra aestimationem domus, sediminis, plateolae et aliorum bonorum praedictorum faciendam per duos peritos communiter eligendos, et in casu discordiae, per magistros viarum loco tertii, quartam partem pretii, ultra valorem ut supra aestimandum, consequantur.

tuatio sit et
non aliter iudi-
candi.

§ 7. Districtius inhibentes quibusvis etc., ne aliter quam ut praemittitur iudicare, vel contra praemissa sententiare, aut lites praedictas prosequi quovis quaesito colore audeant vel praesumant. Decernentes quo-

que omnes et singulas, aliter quam ut praefertur ferendas sententias, nullas, irritas, inanes nulliusque roboris vel momenti, et tamquam tales nemini suffragari, nec a quoquam exequi, quovis praetextu deberi.

§ 8. Praesentes vero vim perpetuae constitutionis et legis habere, et inter extravagantes constitutiones nostras registrari ac publicari debere, nec ullo umquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio notari, impugnari, invalidari, ad terminos iuris reduci, in ius vel controversiam vocari, quacumque occasione vel causa minime posse, minusque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus et limitationibus comprehendi nullatenus posse, sed semper ab illis exceptas, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et eum, in quo ante praemissa quomodolibet erant, statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas esse. Sicque ab omnibus censeris, et ita per quoscumque iudices, quacumque auctoritate fungentes, etiam causarum sacri Palatii Apostolici auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, sublata eis aliter iudicandi potestate, iudicari et definiri debere; irritum quoque et inane, si secus a quoquam, quavis auctoritate, contigerit attentari.

Mandamusque propterea dilectis filiis etc.

Non obstantibus litteris Sixti, Leonis et Pii praefatis et aliis apostolicis, necnon etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, quarto idus aprilis, anno vi.

Placet. Motu proprio, M.

Dat. die 10 aprilis 1871, pontif. anno vi.

Sequitur extensio supradictae reductionis etiam ad inquilinos.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Tanta est praesentis saeculi depravata malitia, ut dum uni inconvenienti etc., ut supra.

Clausula praeservativa.

Exordium.

Causa huius
extensionis.

§ 1. Cum tamen nuper ad notitiam nostram devenerit alias in Camera Apostolica, inter alia, decretum fuisse quod exinde in posterum nullae venditiones de domibus aliis locatis, per earumdem domorum, sive illi Romani essent sive curiales, etiam si pupilli vel vigintiquinque annis iuniores vel mulieres, laici vel clerici, seu etiam religiosi seu alias quarumcumque ecclesiarum rectores, sive earumdem domorum, iure quorumvis beneficiorum per eos obtentorum, ius aut dominium habentes ¹, etiam si cum iuramento et quavis etiam obligatione in ampliori forma Camerae Apostolicae seu alias quibuscumque excogitari possent cautelis et modis contractae essent, valerent seu alicuius roboris vel momenti existerent, nisi primitus et ante omnia iidem domorum domini earumdem inquilinis, per authentica instrumenta, et in praesentia notarii publici et testium fide dignorum, his cum intervallo decem dierum requisitis si, pro iustis conditionibus et eisdem pretiis, pactis et conventionibus, easdem domos in eandem emptionem habere vellent, alias dictae venditiones exinde nullius essent roboris vel momenti, ac alias prout in dicto decreto camerale plenius dicitur contineri. Quod si profecto remaneret, eadem inconvenientia sequerentur, quae ex dictis praedecessorum nostrorum litteris orta fuerunt.

Extensio di-
ctae reductionis
etiam ad inquilinos.

§ 2. Licetque non immerito censi posset in dictarum litterarum revocatione etiam decretum camerale praefatum, saltem ex identitate rationis, ne quis de rebus suis disponere arbitrio suo prohibitus videatur, comprehensum fuisse et esse, ut tamen scrupolosis omnibus, qui varia litium semina subministrare non cessant, cavillandi materiam succidamus, decreti praefati tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso habentes, motu simili etc. declaramus atque decernimus

¹ Etiam pro eorum quovis necessitate vel causa, Cherub. (R. T.).

Bull. Rom. Vol. VII.

115

decretum praefatum sub eadem cedula nostra comprehensum fuisse et comprehendi debere quoad liberas domorum venditiones, earumdem inquilinis irrequisitis, per earum dominos factas (dummodo super earum tractatione lis mota per inquilinos et plenarie hucusque finita non fuerit) et in futurum contrahendas, perinde ac si de dicto decreto specialis, specifica et expressa mentio facta fuisset. Et nihilominus, pro praemissorum maiori cautela et firmitate, omnia et singula, quae in dicta cedula contra praedecessorum litteras praefatas statuimus et ordinamus et observari volumus, eadem omnia, cum omnibus et singulis clausulis et derogationibus in dicta nostra cedula contentis, ac si de verbo ad verbum hic expressa essent, quoad huiusmodi decretum et liberam vendendi facultatem, inquilinis domorum non requisitis, statuimus et ordinamus et observari volumus et mandamus.

Decretum li-
titanus.

§ 3. Sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, sublata eis etc., decernimus.

Clausula de
regulatoriae.

§ 4. Non obstantibus dicto decreto camerale huiusmodi, etiam pluries confirmato, ac aliis praemissis, ac, quatenus opus sit, nostra de non tollendo iure quaesito, etiam quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis; necnon iuramento etc. roboratis statutis, consuetudinibus, necnon legibus, etiam municipalibus; privilegiis quoque etc., sub quibuscumque tenoribus etc. concessis etc., ceterisque contrariis non obstantibus quibuscumque, statum et merita causarum praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes.

Placet. Motu proprio, M.

Datum Romae apud S. Petrum, quinto nonas iulii, anno vi.

Dat. die 3 iulii, pontif. anno vi.

CXCI.

*Confirmatio privilegiorum collegii secretariorum apostolicorum 1.***Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.**

Præmium. Romani Pontificis, in quo divina dispositione potestatis plenitudo consistit, providentia circumspicita ad ea, quae prospere statui dilectorum filiorum secretariorum nostrorum, qui Curiae Romanae decori et ornamento commodatque esse dignoscuntur, profutura conspicit, operosis studiis intendit, et his, quae per Romanos Pontifices praedecessores suos illis gratiose concessa comperiuntur, ut perpetuo firmiori subsistant robore, suum et Sedis Apostolicae munimen et patrocinium libenter adiicit, eaque de novo concedit et alia super his disponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Causa confessionis. § 1. Sane cum, sicut accepimus, plurima privilegia, facultates et indulta per felicis recordationis Innocentium VIII, Alexandrum VI, Leonem X, Clementem VII ac forsitan alios Romanos Pontifices praedecessores nostros, eisdem secretariis et eorum collegio per eorumdem praedecessorum litteras concessa fuerint. Nos quoque eosdem secretarios eorumque collegium specialis gratiae favore prosequi, et ut eorum privilegia, facultates et indulta huiusmodi firmiter persistant; et si quae forsitan in usu non sint aut revocata fuerint, in integrum restituantur, providere volentes, eosdem secretarios et eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, necnon litterarum praedictarum et privilegiorum in eis con-

1 Ex Regest in Archiv. Vatic.

tentorum tenores, praesentibus pro sufficienter expressis habentes.

Confirmatio privilegiorum. § 2. Motu proprio, non ad ipsorum secretariorum aut alicuius pro eis nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione et certa scientia nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, singulas eorumdem praedecessorum litteras, omniaque et singula privilegia, facultates, indulta, gratias, libertates, immunitates, exemptiones, antelationes, honores, quatenus concilii Tridentini decretis non adversentur, etiamsi illa in usu non sint, ac forsitan per nos aut Romanos Pontifices praedecessores nostros revocata fuerint, nec non salaria ac emolumenta et alia quaecumque eisdem secretariis per dictos praedecessores concessa et assignata, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, nec non illis omnibus perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adiicimus; defectus, si qui fuerint aut intervenerint in eisdem, sive ex iure sive ex facto processerint, supplentes; et pro potiori cautela, privilegia, facultates, indulta, gratias, libertates, immunitates, exemptiones, antelationes, honores, salaria et emolumenta huiusmodi iisdem modo et forma, quibus per praedictos praedecessores eisdem secretariis et eorum collegio concessa fuerunt, motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, auctoritate et tenore praedictis de novo concedimus et assignamus.

Huiusmodi privilegia infringi non possunt, nisi restituta prius singulis secretariis pecunia. § 3. Volentes et statuentes illa ullo umquam tempore per nos aut Romanos Pontifices pro tempore existentes revocari, reduci, alterari aut moderari, seu collegium ipsum, vel extinguere non posse, nisi restitutis prius realiter et cum effectu singulis secretariis tunc viventibus, integre et absque ulla diminutione, pecuniis, pro quibus eos officia emisse aut habuisse constiterit, sicque nostrae incommutabilis voluntatis fuisse et esse attestantes.

Præsentibus litterae nullo umquam vitio notandae.

§ 4. Ac decernentes praesentes litteras et in eis contenta quaecumque nullo umquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio seu intentionis nostrae defectu, vel per fraudem extortas fuisse notari, redargui vel impugnari posse. Et ita per quoscumque iudices et commissarios, etiam S. R. E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter interpretandi, iudicandi et diffiniendi facultate, interpretari, iudicari et diffiniri debere; irritum quoque et inane si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrarium.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, etiam motu simili in contrarium quomodolibet concessis, quibus omnibus, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie, specialiter et expresse, in omnibus et per omnia, quatenus praemissis adversentur vel repugnent, pari motu derogamus; necnon omnibus et singulis aliis, quae dicti praedecessores nostri in eorum litteris voluerunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die sexta maii MDLXXI, pontificatus nostri anno VI.

Dat die 6 maii 1571, pontif. anno VI.

CXCI.

Declaratio quod canonici saeculares congregationis S. Georgii in Alga Venetiarum praecedant etiam canonicis regularibus congregationis Lateranensis, Ordinis S. Augustini 1.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Cum alias nos, postquam dilecti filii re-
Hoc privilegium praecedentiae, quoad alios regulares, concessit hic idem Pontifex dictae congregationi S. Georgii, ut sup. in constit. cxxxviii, Ex incumbenti, pag. 772. Institutionem vero huius congregationis vide in Gregorii XII constit. II, Illis, tom. IV, pag. 643.

ctor generalis et canonici congregationis S. Georgii in Alga Venetiarum, mandatis nostris obtemperando, professionem regularem emisserant, nosque propterea ipsos sub nostra et Sedis Apostolicae protectione receperamus, ac inter alia per quasdam volueramus quod rector et canonici praedicti in processionibus et actionibus publicis, prout antea soliti erant, praecederent, ex certis causis tunc expressis, omnes ac singulos canonicos regulares Ordinis S. Augustini congregationis Lateranensis, ubique locorum existentes, quos deinceps processionibus et aliis actibus, publicis vel privatis, interesse contigisset, statim ipsum clerum saecularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo praecedunt, dum vero praecedendo praecedunt, illum immediate sequi debere per alias nostras litteras declaraverimus, prout in singulis litteris praedictis plenius continetur; a nonnullis non immerito dubitari posset an per posteriores litteras praedictas prioribus ita derogatum sit, ut canonici regulares praedicti canonicos congregationis S. Georgii praedicti praecedere debeant, quod profecto, si ita declaratur, non sine maximo ipsius rectoris et canonicorum S. Georgii praedicti iudicio et gravamine esse posset.

§ 1. Nos, praemissa declaratione debita dilucidare satagentes, nolentesque litteras nostras, quae non sine causae cognitione prodierunt, in alienum sensum ac aliorum praedicti iudicium distrahi, litteras nostras ultimo datas, ac si de verbo ad verbum insertae forent, praesentibus pro expressis habentes seu exprimi et inseri posse decernentes, motu simili declaramus et in verbo Romani Pontificis attestamur intentionis nostrae nunquam fuisse nec esse secundo datas litteras prioribus ita praedicti iudicare, ut ipsi canonici congregationis S. Georgii locum mutare debere censeantur aut censi possint, sed locum ipsis canonicis regularibus assigna-

Hic Pontifex istis canonice saecularibus dedit praecedentiam; et deinde praecedentiam etiam dedit canonicis regularibus Lateranensibus. Ideo dubitari posset an haec posterior bulla praecedenti deroget.

Hic modo Pontifex non derogare declarat, et praecedentiam canonicorum saecularium praedicti iudicium.

tum citra ipsorum canonicorum congregationis S. Georgii praeiudicium concessum fuisse ac esse intelligatur, ipsique canonici congregationis S. Georgii deinceps et perpetuis temporibus sub nomine cleri saecularis venire; et ita ab omnibus censer, nec super eo a quoquam molestari posse vel debere.

Observantiam
que huius bullae
praecipit;

§ 2. Districtius inhibentes omnibus et singulis, tam ecclesiasticis quam saecularibus iudicibus, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis ac conditionis existentibus, et quacumque auctoritate, etiam apostolica, fungentibus, et praesertim secundo dictis litteris deputatis, in virtute sanctae obedientiae et sub excommunicationis maioris alicuique arbitrio nostro moderandis et infligendis poenis, ne contra praedicta, quovis quaesito colore, venire, aut quominus illa suum plenarium ac integrum sortiantur effectum impedire audeant vel praesumant; quinimmo eos et alios quoscumque poenas in eis appositae incurrere minime posse volumus.

Clausulas huius
declarationis
praesertim
illae apponit;

§ 3. Decernentes quoque praesentes et desuper conficiendas litteras nullo umquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio aut intentionis nostrae vel quopiam alio defectu, etiam ex eo quod dicti canonici regulares aut alii forsitan interesse habentes vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari aut contra illas de nullitate opponi, ad terminos iuris reduci, in ius vel controversiam vocari, causamque vel causas, propter quas a nobis praesentes emanaverint, verificare nullatenus teneri, nec ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus aut aliis contrariis dispositionibus comprehendere, sed semper ab illis exceptas, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutae, repositae et plenarie reintegratae esse, etiam sub quacumque data per ipsos canonicos dictae

congregationis S. Georgii eligenda, vimque validi et efficacis contractus inter nos et Sedem Apostolicam ac eosdem canonicos, etiam cum iuramento iniiti ac stipulati, sortiri; sicque ab omnibus censer, et ita per quoscumque iudices, etiam causarum Palatii Apostolici auditores et S. R. E. cardinales, sublata eis etc., iudicari debere; irritum quoque etc.

§ 4. Non obstantibus litteris nostris praefatis, quas, quoad huiusmodi effectum, et in ea parte qua praesentibus contrariant, revocamus et annullamus, ac quibuscumque litium pendentis (quas ad nos harum serie avocamus et extinguimus), perpetuum super illis silentium imponimus, illarumque status et merita, nominaque et cognomina iudicum, praesentibus pro expressis habentes, ac quibusvis apostolicis, necnon in provincialibus et synodalibus conciliis editis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus; ac quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis dictis canonicis regularibus et quibusvis aliis, sub quibuscumque, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis, clausulis; irritum, etc., hac vice latissime derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis et consuetis.

Fiat. Motu proprio, M.

§ 5. Et cum absolute a censuris etc., et quod singularum litterarum praefatarum tenores habeantur pro expressis, seu in toto vel in parte exprimi ac de verbo ad verbum inseri possint. Et de declaratione, attestatione, voluntate, deliberatione, decreto et aliis praedictis pro repetitis habeantur, et ad partem perpetuo in forma gratiosa etc., et cum deputatione iudicum et executorum, qui assistant et praemissa observari faciant, etiam sub censuris etc.,

Contrariis
omnibus derogat.

Repetitis
clausularum.

cum potestate citandi, inhibendi et aggravandi et reaggravandi ac interdicendi etc., et cum derogatione etc. de una, et concilii generalis de duabus diaetis, dummodo non ultra tres, ac praedictorum et singulorum praesentibus quomodolibet contrariorum. Quorum etc. latissime extendimus; et quod praemissorum omnium etc., et per breve litterae expediri possint.

Datum Romae apud S. Petrum, xi kalendarum iunii, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 22 maii 1571, pontif. anno vi.

CXCIII.

De electione et officio ministri generalis et aliorum superiorum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia; et de modo recipiendi novitios.

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Pastoralis officii nobis divinitus iniuncti assidua sollicitudo nos admonet ut omni cura ac vigilantia ad ea semper intendamus, per quae omnes personae regulares, sub suavi Religionis iugo Altissimo famulantes, in regularium ac salutarium institutorum observatione non modo conserventur, sed ad alia observanda modis et rationibus congruentibus admoneantur et impellantur. Considerantes autem quam uberes fructus Ordo fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, qui in humilitate et patientia potissimum fundatus existit, hactenus in agro Domini attulerit, et in dies magis, cooperante Eo a quo bona cuncta procedunt, afferre non cesset, nonnulla ordinanda et a fratribus praedictis observanda censuimus, per quae, Deo omnipotente auctore, dictus Ordo, per nostrae providentiae ministerium, felicia in Domino suscipere possit incrementa. Motu igitur proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certa

scientia maturaque deliberatione nostra ac de apostolicae potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura sanctione statuimus et ordinamus.

§ 1. Quod illi fratres eiusdem Ordinis posthac in generalem ministrum et reliquos superiores solum eligantur, qui Regulam ipsius beati patris Seraphici bene observare, et qui in choro, victu et vestitu, quantum officii necessitas concesserit, cum aliis se conformare soleant ac debeant, super quo Barchinonenses constitutiones harum serie innovamus, omnesque tam superiorum quorumcumque quam definitorum, custodum et discretorum electiones per vota secreta fiant, iuxta sacri concilii Tridentini decreta; aliter electiones factae pro tempore nullae et penitus irritae sint et inanes, electique poenas in dictis decretis contentas incurrant eo ipso.

Qui et quomodo possint eligi in huius Ordinis superiores,

§ 2. Quodque minister generalis, commissarius vel procurator generales et provinciales, in eo capitulo, quo absolvi debent, definitores non sint, neque vocem habeant, sed, facta successoris electione, discedant, ut si quis eos accusare velit, libere agat.

Et illi quando vocem habeant in capitulo.

§ 3. Quod provincialium ministrorum electio libere per vota secreta, ut supra fiat, ita ut commissarius generalis vel qui electioni praesederit, si formam praedictam transgredi, seu electores quo minus libere eligant quovis modo impedire convictus fuerit, officio privatus existat.

Provincialium ministrorum electio fiat per vota secreta.

§ 4. Qui vero in electionibus omnibus, vel ante eas per sex menses, pro se vel pro alio subornaverit, excommunicationis sententiam ipso facto incurrat, a qua nisi a Romano Pontifice pro tempore existente, praeterquam in mortis articulo, absolvi non possit, ac voce activa et passiva perpetuo careat; ac subornatus vel alius, etiam pro quo subornatio fiet, qui subornantem non detulerit, eandem poenam incurere censeatur.

Subornantes et subornati in elect. excommunicantur.

Favorem procurantes extra Regulam coercentur.

§ 5. Qui autem ad officium obtinendum quorumvis favorem extra Religionem procuraverit, ultra praedictas poenas, per mensem carceri mancipetur.

Praelatorum officium quando expletur.

§ 6. Quod officium generalis ministri octo annos duret; commissarii et procuratoris generalis ac provincialis, quatuor; ipsique, semel officio functi, ad idem eligi non possint, nisi post sexdecim annos; nec minister generalis in commissarium vel procuratorem generales, nec commissarius generalis in ministrum seu procuratorem generales, nec procurator generalis in ministrum vel commissarium generales, nisi post dictos sexdecim annos, ut munus sibi iniunctum cum maiori fructu exercere valeant. Possit tamen minister provincialis in alia provincia provincialis esse; et capitulum, quod dicitur intermedium, post quatuor annos ab electione generalis celebrari debeat.

Discretorum officium et praecedentia.

§ 7. Quod generalis minister habeat duos discretos secum, unum ex qualibet familia, quorum consilio uti debeat in gravioribus, sintque immediate subditi ministro generali, ac in generali et provincialibus capitulis habeant vocem, et praecedant omnes alios, tam in loco quam in voce, nisi illos dumtaxat qui ministri generalis munus obierint; unaquaeque autem familia suum eligat post electionem ministri generalis et definitorum. Si moriantur aut occupentur a nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente occupatione longa, arbitrio ministri generalis, vel ab ipso ministro generali legitime preventur, alium seu alios eligat minister generalis, praecedente voto provincialium eiusdem familiae, eorumque officium cum ipso ministro generali expiret, tametsi in capitulis generalibus officio discretorum huiusmodi functi vocem habere possint.

Secretariorum officium et numerus.

§ 8. Quod generalis minister duos secretarios habeat, alterum videlicet ex altera familia, quocum negocia cuiuslibet

familiae expediat, eisque arbitrio suo uti possit.

§ 9. Quod sacrae theologiae lector, qui quatuor cursus absolverit, activa et passiva voce utatur in provinciali capitulo.

Theologiae lectores quando habeant vocem in capitulo provinciali.

§ 10. Quod magister generalis, commissarius, provinciales et alii visitatores et domi et foris, ita parce et modeste in expensis se gerant, ut, sanctae paupertatis memores, tam conventus relevare quam proximos aedificare procurent. Qui tamen hoc non servabit, si generalis fuerit a definitibus capituli generalis; reliqui a superioribus condigne puniantur.

Officiales servant paupertatem.

§ 11. Postremo, quod in novitiis recipiendis fiat inquisitio de moribus et vita eorum iuxta Regulam eiusdem Beati Francisci quae ait, *Diligenter examinent eos de fide catholica et de ecclesiasticis sacramentis* etc. Et fiat inquisitio de progenitorum suorum defectu: volentes quod iis, qui ex maumethanorum vel iudaeorum genere descendunt, cum, post susceptum ab eis sacrum Baptisma, graeci et iudaei distinctio esse non debeat, nullatenus defectus generis huiusmodi, quo minus in Ordinem praedictum recipiantur, et ad consequendas in dicto Ordine dignitates, gradus et officia Religionis, vel cuiquam alteri nocere possit vel debeat. Et quoad descendentes ex haereticis, videlicet conversis, pariter minime circa praemissa quicquam obstet.

Novitiorum recipiendorum qualitates.

§ 12. Quoad vero illos qui ex haereticis damnatis et non conversis, vel quorum statuatae combustae fuerint, originem ducunt, per lineam paternam usque ad secundam generationem, per lineam autem maternam usque ad primam tantum in praemissis obesse decernimus, et idem servetur in fratribus, qui ad sacros, etiam presbyteratus, ordines admittuntur.

Qui recipiantur descendentes ab haereticis.

§ 13. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis et quibusvis dicti Ordinis statutis et consuetudinibus, etiam

Clausulae derogatoriae.

iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis Ordini et superioribus huiusmodi per quoscunque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac etiam nos et Sedem Apostolicam, etiam motu, scientia ac potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque fortioribus et efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, quomodolibet concessis, confirmatis et saepius innovatis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo primo, die 28 maii, pontificatus nostri anno vi.

Publicatio in generali congregatione.

Anno Incarnationis dominicae 1571, indictione 13, die vero ultima mensis maii, pontificatus SS. in Christo patris et D. N. D. Pii divina providentia Papae V anno sexto, retrospectae litterae apostolicae lectae et publicatae fuerunt in generali retrospectorum fratrum Minorum de Observantia, videlicet ministrorum generalis et provincialium ac vocalium, congregatione, habita in conventu S. Mariae de Aracaeli de Urbe, per me Robertum Fontanum, Archivii cursorem, scriptorem, clericum Mutinensem, praesentibus illustrissimo et reverendissimo D. Alexandro card. Cribello vice-protectore, et R. P. D. Hieronymo Albernoz electo Tucumanensi episcopo, testibus etc. In quorum fidem hic me subscripsi.

Robertus Fontanus, Archivii Rom. curs., scriptor.

Dat. die 28 maii 1571, pontif. anno vi.

CXCIV.

Facultas praelatorum congregationis Cassinensis, alias S. Iustinae, monachorum Ordinis S. Benedicti, monachos a quibuscumque reatibus, censuris et poenis absolvendi, et cum eisdem dispensandi 1.

Pius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Dum ad congregationem Cassinensem, in qua dilecti filii illius professores mortui mundo, sed Christo, qui est vera vita, sub Regula et Ordine S. Benedicti, transitoriis et caducis huius labilis saeculi illecebris abdicatis, viventes, pro universali salute fidelium preces ad Dominum incessanter fundunt, oculos nostrae pietatis dirigimus, dignum, quin potius debitum, reputamus ut illius monasteriorum pro tempore existentibus abbatibus et praelatis ea liberaliter concedamus, quae pro eiusdem congregationis et aliarum personarum illius regularibus institutis se conformare volentium conscientiarum emundatione et securitate, et irregularitatis et quarumcumque aliarum macularum per easdem personas pro tempore contractarum abolitione credimus profutura.

Præmium.

§ 1. Motu itaque proprio, non ad ipsorum abbatum et praelatorum seu alicuius pro eis nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia et de mera liberalitate nostris, apostolicaeque

Facultas de qua in rubrica.

1 Institutionem huius congregationis et alia quae ad eam spectant notavi in Iulii II constitutione II, *Super cathedram*, tom. v, pag. 400; et adde quod circa eius privilegia extat alia huius Pontificis const. LVII, *Etsi Mendicantium*, pag. 573 huius tomi.

potestatis plenitudine, omnibus et singulis modernis et pro tempore existentibus abbatibus et praelatis congregationis huiusmodi, quoscumque illius pro tempore existentes monachos, conversos, commissos et oblatos, et tam professos quam unitos ¹ in ea tamen perseverantes, a quibusvis criminibus, reatibus, culpis, censuris et poenis, per eos et eorum quemlibet, tam ante quam post illorum in congregationem huiusmodi ac monasteria sub illius obedientia existentia ingressum seu professionem regularem ibidem per eos emissam, ex quavis causa et ob quemvis excessum et delictum, publicum vel occultum, casu seu data opera quomodolibet ab eis et singulis, etiam si homicidium voluntarium seu membri mutilatio, non tamen post ingressum huiusmodi, pro tempore subsecutum seu subsecuta fuerit, incursis et in futurum incurrendis, etiam si de casibus reservatis Sedi Apostolicae vel de comprehensis in bulla, quae die Coenae Domini singulis annis legi consuevit, fuerint, plenarie, toties quoties opus fuerit, iniuncta sibi pro modo culpae poenitentia salutari, quoad reatum homicidii tantum, in foro conscientiae tantum absolventi et liberandi, ac in pristinum et eum, in quo ante praemissa quomodolibet erant et fuerant, statum reintegrandi, omnemque inhabilitatis et infamiae maculam sive notam inde quomodolibet insurgentem ab eis et eorum quolibet prorsus abolendi, secumque quod, praemissis non obstantibus, non promoti ad omnes, etiam sacros et presbyteratus, ordines promoveri, atque monasteriis eiusdem congregationis in abbates, priores et praelatos praefici, necnon ad quascumque alias dictae congregationis praelaturas eligi et assumi, munusque benedictionis suscipere, et tam illi, quam qui iam ante vel post praemissa sint vel fuerint promoti, praefecti et electi, etiam si munus benedi-

¹ Legimus cum Cherub. novitios (n. r.).

ctionis huiusmodi scienter susceperint, irregularitatibus, inhabilitatibus, reatibus, censuris et poenis huiusmodi vel aliis quibuscumque criminibus irretiti et inodati, scienter missas et alia divina officia celebrassent, simulve seu alias munere benedictionis huiusmodi quomodolibet usi essent, in altaris ministerio ministrare et dicto munere uti, necnon omnes et quascumque praelaturas, obedientias, administrationes et officia Ordinis et congregationis huiusmodi retinere, recipere, gerere et exercere libere et licite possint et valeant; nullamque de praemissis in quibusvis privilegiis, facultatibus, dispensationibus et concessionibus, etiam gratiam vel iustitiam seu mixtim concernentibus, etiam per Sedem Apostolicam sibi pro tempore concessis, mentionem facere teneantur, misericorditer in Domino dispensandi licentiam et facultatem liberam, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo concedimus et elargimur.

§ 2. Statuentes absolutiones, liberationes, reintegrationes, dispensationes necnon omnia alia et singula, quae harum vigore fient et inde perpetuo sequentur, valida et efficacia fore, omnibusque et singulis nunc et pro tempore existentibus monachis, conversis, commissis, oblati, donatis et personis congregationis huiusmodi ita demum suffragari, si et dummodo donec vixerint in habitu et professione regulari eiusdem congregationis, virtutum Altissimo famulati fuerint, sub obedientiaque praelatorum et superiorum dictae congregationis permanserint.

§ 3. Decernentes quoque praesentes litteras perpetua roboris firmitate subsistere, et nullo umquam tempore sub quibusvis similium vel dissimilium facultatum vel licentiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, prohibitionibus, moderationibus aliisque contrariis dispositionibus, et in dicta bulla Coenae

Declaratio d. concessionis.

Clausulae praeservativae.

Domini pro tempore contentis minime comprehensas esse aut comprehendi debere, sed semper ab illis exceptas esse et censi, et quoties contraria huiusmodi emanabunt, toties easdem praesentes et in eis contenta in pristinum et validissimum statum restituta et perpetuo reintegrata esse. Sicque, in praemissis omnibus et singulis, per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiti debere; irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae derogatoriae.

§ 4. Non obstantibus quibusvis apostolicis ac, in provincialibus et synodalibus conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus; ac congregationis et Ordinis praedictorum, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis, clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Nulli ergo omnino hominum, etc. Sanctio poenalis.
Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo primo, idibus iunii, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 13 iunii 1571, pontif. anno vi.

CXCIV.

Quod confraternitates Sanctissimi Nominis Dei in ecclesiis Ordinis fratrum S. Dominici, si extant; sin autem, de licentia prioris eiusdem Ordinis, in aliis ecclesiis instituantur ¹.

Pius Papa V, ad futuram rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem, aequi et boni supremum assertorem, ita cuncta provido suo iudicio discutere, ut scandalis quibuslibet obvietur, et ea quae in divini nominis gloriam sunt stabilita, votivum suscipiant incrementum. Exordium.

§ 1. Accipimus sane nuper quod licet societas SS. Nominis Dei sive Iuramentorum originem et ortum habuerit ab Ordine Praedicatorum, et quod ab eiusdem Ordinis professoribus fuerit instituta et aucta, necnon, interventu dilectorum filiorum fratrum dicti Ordinis, multae indulgentiae aliaque privilegia et favores dictae societati ab Apostolica Sede fuerunt concessa, tamen multi clerici et parochi in suis ecclesiis dictam societatem erigere student, ita ut aliquando sint plures in eadem civitate societates seu confraternitates dictae invocationis Nominis Dei seu Iuramentorum, in diminutionem observantiae et devotionis, quae ex frequentia convenientium oriri solet, et non sine aliqua confusione, quae ob praefatam causam in die Circumcisionis Domini, quando festum praedictae societatis

Sodallitas ista ab Ordine S. Dominici processit.

¹ Ad haec, vide etiam Pii IV constitutionem xcv, Intinctum, pag. 282 huius tomi.

seu confraternitatis celebrari debet, accidere consuevit.

Hic ideo Pontifex eam in ecclesia Ordinis etc. erigi mandavit;

§ 2. Nos, in praemissis, pro nostri pastoralis officii debito, opportune providere volentes, motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione et certa scientia nostris ac de apostolicae potestatis plenitudine, quod in civitatibus, oppidis et locis totius orbis christiani, in quibus fuerint ecclesiae Ordinis Praedicatorum, ibi tantum, videlicet in huiusmodi civitatibus, oppidis et locis, in dictis ecclesiis Praedicatorum dumtaxat, dicta societas seu confraternitas erigi possit, nec deinceps nova societas seu confraternitas huiusmodi instituat in civitatibus, oppidis aut locis, in quibus non fuerit dicti Ordinis domus, aut in finitimis ecclesiis, absque licentia prioris provincialis seu conventualis dicti Ordinis, in cuius districtu sita fuerit ecclesia, in qua dicta confraternitas seu societas est vel erit erigenda.

Confratresque aliter admissos indulgentias non consequi decernit;

§ 3. Quod si secus factum fuerit, confratres taliter admissi dictae confraternitatis seu societatis indulgentias non consequantur, nec favoribus aut privilegiis gaudeant, quae confratribus legitime adscriptis per Sedem praefatam conceduntur, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo statuimus et ordinamus ac etiam districtius inhibemus, sicque volumus et praecipimus.

Et contravenientes coerceri mandati per conservatores eiusdem Ordinis.

§ 4. Et nihilominus dilectis filiis conservatoribus dicti Ordinis per praesentes motu simili mandamus ut contradictores seu attentantes auctoritate nostra prohibeant, ac etiam per censuras ecclesiasticas, aliasque poenas, etiam pecuniarias, ac cetera iuris et facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescant et reprimant, super quibus illis facultatem, potestatem et auctoritatem eisdem auctoritate et tenore concedimus et impartimur.

§ 5. Decernentes praesentes litteras de subreptionis vel obreptionis vitio aut in-

attentionis nostrae vel quopiam alio defectu notari vel impugnari, seu alias quomodolibet infringi vel retractari nullatenus umquam posse, sed eas semper validas et efficaces existere, suosque plenarios ei integros effectus sortiri et obtinere, necnon ab omnibus, quos illae concernunt, inviolabiliter perpetuo observari.

Clausulae praeservativae.

§ 6. Sicque in praemissis ab omnibus censeri, et ita per quoscumque iudices et commissarios, etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinales ac Palatii Apostolici causarum auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Decretum irritans.

§ 7. Non obstantibus praemissis ac felicis recordationis Bonifacii Papae VIII, praedecessoris nostri, de una, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres ad iudicium vigore praesentium aliquis non trahatur, et aliis apostolicis constitutionibus et ordinationibus; necnon dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis, clausulis, etiam motu et scientia similibus, etiam consistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua et expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, insererentur, praesentibus pro expressis habentes, illis

Clausulae derogatoriae.

alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim, a praedicta sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Fides exemplorum.

§ 8. Ceterum, quia difficile foret etc.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXI iunii, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 21 iunii 1571, pontif. anno VI.

CXCVI.

Declaratio quod Religio Clericorum Regularium Societatis Iesu est vere de Ordinibus Mendicantibus, eorumque gratiis et privilegiis tam concessis quam concedendis perfruitur ¹.

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Dum indefessae considerationis intuitu perscrutamur quantam christianae reipublicae utilitatem attulerint dilecti filii presbyteri Societatis Iesu, ac plane conspicimus eos vere, mundi huius relictis illecebris, adeo Servatori suo se dedicasse, ut, conculcatis thesauris, quos aerugo et linea comedit, lumbisque paupertate et humilitate praecinctis, non contenti terrarum finibus, usque ad orientales et occidentales Indias penetraverint, ac eorum aliquos ita Domini amor perstrinxerit, ut etiam, proprii sanguinis prodigi, ut verbum Dei inibi efficacius plantarent, martyrio voluntario se supposuerint; perque eorum spiritualia exercitia, etiam regna ipsa fidem Christi agnoverint, ac tam inibi quam ubique terrarum caritatis

¹ Alia de hac Religione vide in Pauli III constit. XXXIII, *Regimini*, tom. VI, pag. 303.

et misericordiae opera exercere studeant, facere nullo modo possumus quin eos, tamquam veros palmites in Christo per caritatem coniunctos, et benigne amplectamur et ea sibi specialiter concedamus quae et paupertatis per eos emissae voto et eorum instituto ac commoditati credimus profutura.

Causa huius declarationis.

§ 1. Hinc est quod nos, attendentes quod, licet dilecti filii praepositus generalis et presbyteri Societatis huiusmodi, tum quia ipsa Societas mendicans existit (quippe quae ex eius instituto et constitutionibus, apostolica auctoritate confirmatis, bona stabilia possidere nequit, sed incertis eleemosynis fideliumque largitionibus et subventionibus vivit), tum quia non minus quam ceteri Mendicantes in excolenda vinea Domini assidue laborant, fructusque ingentes et salutiferos producunt, ac propterea eisdem privilegiis, indultis et gratiis fratribus Mendicantibus hactenus concessis uti, frui, potiri et gaudere merito possint ac debeant, cum tamen illud aliquando in controversiam deduci posset, et ex eo quod dicta Societas collegia habeat secum adiuncta:

Declaratio quod Societas est de Ordinibus Mendicantibus.

§ 2. Nos, ambiguitatem huiusmodi omnino amputare volentes, eosdemque praepositum et Societatem eorumque singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes; necnon dictae Societatis instituti, constitutionum et dispositionum, tam de iure quam ab homine provenientium; necnon privilegiorum, immunitatum, indulgentiarum et gratiarum Mendicantibus fratribus huiusmodi quomodolibet concessorum, ac litterarum desuper confe-

ctarum tenores praesentibus pro expressis habentes, motu proprio, non ad ipsorum praepositi generalis et Societatis vel alicuius eorum aut alterius pro eis nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex mera liberalitate et certa scientia nostris, illam et illius praepositum ac singulas personas Societatis huiusmodi vere et non fecte Mendicantes fuisse, esse et fore; et inter aliorum fratrum et religiosorum Mendicantium Ordines, aliosque fratres et religiosos Mendicantes, prout illos, nos connumeramus et connumerari debere; ac omnes et singulas tam iuris quam hominum dispositiones, in favorem religiosorum seu fratrum Mendicantium nunc et pro tempore emanatas, etiam in Societate illiusque domibus, collegiis, praeposito et aliis religiosi locum habere.

§ 3. Necnon omnia et singula, quaecumque, quotcumque et qualiacumque sint, etiam speciali nota digna, privilegia, immunitates, exemptiones, facultates, concessionem, indulta, indulgentias, peccatorum remissiones et gratias, tam spirituales quam temporales, litterasque apostolicas, etiam iustitiam sive mixtim concernentia, hactenus per nos et quoscumque alios Romanos Pontifices; tam praedecessores quam successores nostros, et denique Sedem Apostolicam; et illius legatos de latere, sive nuncios, et quavis auctoritate fungentes, etiam motu et scientia similibus, ac de apostolicae potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, tam in genere quam in specie, et tam communiter et coniunctim, quam particulariter et divisim, etiam per modum extensionis seu communicationis et alias quomodolibet, quibusvis Ordinibus fratrum et sororum Mendicantium, quocumque nomine nuncupentur, illorumque congregationibus, conventibus et capitulis, ac utriusque sexus personis, ac illo-

¹ Quaecumque alias personis (n. r.).

rum monasteriis, domibus, ecclesiis, hospitalibus et aliis piis locis hactenus concessa et in posterum concedenda, quorum omnium et singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent, praesentibus pro expressis et insertis haberi volumus, eisdem praeposito ac Societati et omnibus illius personis, domibus ac collegiis ubique terrarum sitis, ita quod Societas, domus, collegia, praepositus et personae huiusmodi omnibus et singulis praedictis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, concessionibus, indultis, indulgentiis, remissionibus, gratiis et litteris, eisdem fratrum et sororum Mendicantium Ordinum, congregationibus, conventibus, capitulis, personis, monasteriis, domibus, ecclesiis, hospitalibus et aliis piis locis, ut praefertur, concessis et concedendis, antea potuerint et nunc ac in futurum, dummodo instituto Societatis, et praepositi seu deputatarum personarum huiusmodi voluntati et beneplacito non refragentur, possint libere et licite uti, frui, potiri et gaudere in omnibus et per omnia, non solum ad illorum instar, sed pariformiter et aequae principaliter, absque ulla prorsus differentia, perinde ac si Societati, praeposito, personis, domibus et collegiis praedictis nominatim et specialiter et generaliter concessa fuissent, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo sancimus, volumus et declaramus, ac pariter concedimus, indulgemus et largimur.

§ 4. Decernentes praesentes litteras nullo unquam tempore per nos aut Sedem praedictam revocari aut limitari vel illis derogari posse, neque sub ullis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, alterationibus, limitationibus, derogationibus aut aliis contrariis dispositionibus, nunc et pro tempore emanatis, comprehendi, sed semper ab illis ex-

Clausulae praeservativae.

cipi, et quoties revocari, alterari, limitari vel derogari contingat, toties in pristinum et eum, in quo ante praemissa erant, statum restitutas, et de novo, etiam sub posteriori data, per pro tempore existentem Societatis huiusmodi praepositum generalem eligenda, concessas esse et fore; ac ita et non aliter per quoscumque iudices, tam ordinaria quam delegata et mixta auctoritate fungentes, etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam Sedis Apostolicae legatos de latere et nuncios, ac causarum Palatii Apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi facultate, ubique et in quavis instantia interpretari, censeri, iudicari, cognosci et decidi debere; irritum quoque et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Quocirca venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis, episcopis, ac dilectis filiis eorum vicariis in spiritualibus aut officialibus generalibus, et Curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori, necnon abbatibus, prioribus, praepositis, decanis, archidiaconis, canonicis et capitulis ac aliis, ad quos id quomodolibet spectat et spectabit, per praesentes, motu simili, mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum praepositi et personarum Societatis huiusmodi vel alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant eos praemissis omnibus et singulis pacifice frui et gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari: contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque

opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo; legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 6. Non obstantibus nostra de non expediendis litteris super indulgentiis ad instar, ac felicis recordationis Bonifacii PP. VIII, praedecessoris nostri, de una, et concilii generalis de duabus diaetis, dummodo ultra tres diaetas quis vigore praesentium ad iudicium non trahatur, et aliis apostolicis constitutionibus; ac quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac nos et Sedem Apostolicam, etiam motu et scientia similibus, ac de apostolicae potestatis plenitudine, et eum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modificativis, praeservativis, exceptivis, declarativis, mentis attestativis ac derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie ac alias quomodolibet, etiam pluries, concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiam si in eis caveatur expresse quod illis nullatenus derogari possit, vel pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa mentio habenda, seu aliqua alia forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede in-

Clausulae derogatoriae.

Eorumque omnibus gaudet gratis et privilegio.

Executorum deputatio.

dultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Fides transumptorum.

§ 7. Volumus autem quod praesentium transumptis etc.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VII iulii MOLXXI, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 7 iulii 1571, pontif. anno VI.

CXCVII.

Oppidi Ripae Transonae in provincia Picena in civitatem sublimatio, eiusque parochialis ecclesiae Sancti Benigni in cathedralem et episcopalem erectio.

Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Illius fulciti praesidio, cuius sunt terrae cardines, et cui cogitationes hominum praeparantur, ac cuius providentia ordinationem suscipiunt universa, ut christifideles nobis et Sedi Apostolicae etiam temporali dominio subditi, ob eorum erga nos et eandem Sedem fidem et devotionem specialem, consolationem, cum divini cultus augmento, suscipiant, et in oppidis insignibus et populosis novae sedes episcopales plantentur, libenter, cum a nobis petitur, opem et operam nostras impendimus efficaces.

Oppidi Ripae Transonae qualitates enunciantur.

§ 1. Sane cum oppidum Ripae Transonae Firmanae dioecesis, situm in agro Piceno, inter Asculum et Firmum, in conspectu Adriatici sinus, muro et fossa vallatum, mille et ultra familiis constans, et a quatuor viris, antianis nuncupatis, in palatio communis cum honesta familia residentibus, gubernatur, ac multis et variis mercium apothecis et officinis refer-

tum, et diversorum Ordinum virorum et mulierum monasteriis, conventibus seu domibus, et in quibus multa pia et caritatis opera exercentur, quatuor confraternitatibus et uno hospitali, necnon quatuordecim parochialibus ecclesiis et honorificis incolis decoratum, habens amplum territorium, ubi familiae tercentum vel circa inhabitant, et decem et octo sine cura ecclesiae, quarum quaelibet suum habet rectorem, adsint, inter cetera provinciae nostrae Marchiae Anconitanae oppida admodum insignia existat, noverimusque incolas eidem Sedi semper fidelissimos ac devotissimos extitisse, dignum, quin potius debitum, reputamus ut in ea sedes episcopalis collocetur.

§ 2. Cumque praesertim ipsius oppidi universitas, quae pluries nobis desuper supplicavit, propriis impensis ecclesiam Sancti Benigni ipsius oppidi, quae parochialis existit, si in cathedralem erigatur, una cum eius domo pro episcopi habitatione ampliari et ornare pollicita est, et validis obligationibus sponndit; necnon ipsam cathedralem erigendam in scutis annuis sexcentum, et fructibus et redditibus, seu terrarum, tenimentorum ipsi ecclesiae erigendae solemniter consignatorum, unius videlicet septuaginta sex in contrada dicta *di Coco*, et alterius capacitarum centum et triginta salmarum, mensurae illarum partium, in contrada Guardianae et territorio dicti oppidi, ad ipsam universitatem spectantium et pertinentium, dotavit, et una cum consiliariis dicti oppidi, qui ut singuli ad id se obligaverunt, mensae episcopali erigendae ecclesiae huiusmodi in proprietatem et in perpetuum assignavit.

§ 3. Nos, qui dudum inter alia volumus quod petentes beneficia ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere annum valorem etiam beneficii cui aliud uniri peteretur, et semper in unionibus com-

Eiusque universitas supplicat pro obtinenda erectione in Sedem episcopalem, cui dos assignata fuit.

Erectio d. oppidi in civitatem, et ecclesiae S. Benigni in Sedem episcopalem pro episcopo, Ripae

no nuncupando, una cum archidiaconatu, archipresbyteratu et duodecim canonicatibus.

missio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, habita super his cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus matura deliberatione, de illorum consilio et assensu, ac de apostolicae potestatis plenitudine, oppidum praefatum cum toto illius territorio, ecclesiis et personis, tam saecularibus quam ecclesiasticis, a dioecesi Firmana, necnon a iurisdictione et superioritate Firmani, Aprutini et Asculani episcoporum, necnon abbatis vel commendatarii monasterii Campifellonis, Ordinis Sancti Benedicti, nullius dioecesis, pro tempore existentium, vel alterius episcopi, capituli, abbatis et monasterii, quibus in totum vel in parte subesse dignoscitur, perpetuo segregamus, dismembramus, separamus et eximimus; ipsumque oppidum in civitatem, Ripae Transonae nuncupandam, cum iuribus, honoribus et praesentibus quibus aliae civitates et earum cives utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt quomodolibet in futurum; et ecclesiam Sancti Benigni huiusmodi in cathedralem Sedi praefatae immediate subiectam, sub eadem invocatione Sancti Benigni, et in ea sedem episcopalem, pro uno episcopo, Ripano nuncupando, qui eidem ecclesiae illiusque civitati et dioecesi praesit, illamque in perfectam cathedralem ecclesiae formam ordinet et redigat, abbates, praelatos et alios ad synodum convocet, evellat, destruat, aedificet, plantet, ac omnia et singula officia et iura episcopalia habeat et exercitet, cum suis capitulo episcopali et capitulari mensa ceterisque omnibus cathedralibus et pontificalibus insigniis, necnon iuribus, iurisdictionibus, facultatibus, praerogativis, privilegiis, honoribus, gratiis, favoribus et indultis, realibus, personalibus et mixtis, quibus aliae cathedrales ecclesiae, earumque praesules, capitula et personae quomodolibet utuntur,

potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt in futurum; necnon, ut ipsa cathedralis ecclesia Ripana ex omni parte reddatur perfecta, in illa duas dignitates, videlicet unum archipresbyteratum, dignitatem inibi post pontificalem maiorem, pro uno archipresbytero, qui curam animarum parochianorum ecclesiae Sancti Benigni in cathedralem erectae huiusmodi exercent, et unum archidiaconatum, pro uno archidiacono, necnon duodecim canonicatus, cum totidem praebendis per duodecim canonicis, qui eidem ecclesiae in divinis deserviant, et insimul unum capitulum constituent, moderni, quoad ecclesiam Sancti Benigni praedictam, illius rectoris ad hoc accedente consensu, ad omnipotentis Dei laudem et gloriam ac eius gloriosissimae Genitricis Virginis Mariae totiusque curiae caelestis honorem et fidei catholicae exaltationem, perpetuo erigimus et instituimus.

Assignatio emolumentorum et proventuum.

§ 4. Oppidumque praedictum civitatis, ipsosque incolas civium, necnon ecclesiam Sancti Benigni praedictam cathedralis ecclesiae honore, nomine, titulo et insigniis decoramus; ac dictae ecclesiae Ripanae et illius mensae episcopali, pro dote, dicta duo petia terrarum, ut praefertur, consignatarum, necnon archipresbyteratui ecclesiae Ripanae huiusmodi res, bona, fructus, redditus, proventus, iura, obventiones et emolumenta quaecumque ecclesiae Sancti Benigni praefatae perpetuo applicamus et appropriamus; Archidiaconatui vero Beatae Mariae Annunciationis de Agello, cum suis ruralibus, et uni et unae Ss. Nicolai, Rustici et Eleutherii plebaniae, ac aliae et aliae Sancti Angeli de Colle, et alio et aliae Sanctae Mariae de Valle, et alio et aliae Ss. Salvatoris et Antonini, et alio et aliae Sancti Thomae in Cletis, et alio et aliae Sancti Blasii de Platea, et alio et aliae Sancti Hippolyti et Cassiani, et alio et aliae

Ss. Gregorii et Margaritae prioratus, et alio et aliae Sancti Angeli de Roslano, et alio et aliae Sancti Rocchi et Pastoris, et alio et aliae Sancti Eumerii praepositurae nuncupatae, necnon reliquo et reliquae canonicatibus et praebendis praedictis, reliquam Sancti Salvatoris de Agello parochialis ecclesiae in dicta civitate Ripae Transonae sitas et fundatas, vacantes ex nunc, reliquas vero ex nunc prout ex tunc, cum primum illas seu ipsarum aliquas, per cessum vel decessum aut privationem illas nunc obtinentium aut alias quovis modo, vacare contigerit, etiam si nunc vacantes, per liberas resignationes quorumvis de illis in Romana Curia vel extra eam, etiam coram notario publico et testibus, sponte factas, aut constitutionibus felicis recordationis Ioannis Papae XXII, praedecessoris nostri, quae incipit *Execrabilis*, vel assecutionem alterius beneficii ecclesiastici, quavis auctoritate collati vacent, etiamsi tanto tempore vacaverint, quod earum collatio, iuxta Lateranensis statuta concilii, ad Sedem eandem legitime devoluta, ipsaque ecclesiae dispositioni apostolicae specialiter vel generaliter collatae existant, et super eis inter aliquos lites, quarum status praesentibus haberi volumus pro expressis, pendeant indecisae, dummodo earum dispositio ad nos hac vice pertineat, cum omnibus et singulis illarum et earum cuiuslibet annexis, ita quod liceat eisdem archipresbytero, archidiacono et canonicis pro tempore existentibus illarum corporalem possessionem propria auctoritate libere apprehendere et perpetuo retinere, illarumque fructus, redditus et proventus propria auctoritate percipere, exigere et levare, et in suos et cuiuslibet ipsorum usus et utilitatem convertere, perpetuo unimus, annectimus et incorporamus.

§ 5. Ac episcopo et canonicis praedictis, ut, pro salubri directione et pro-

spero statu felicique successu cathedralis ecclesiae erectae huiusmodi et illius personarum praedictarum, divinarumque officiorum in ea celebratione, fructuumque, reddituum, proventuum, iurium, obventionum et emolumentorum ac distributionum quotidianarum perceptione et inter eos divisione et repartitione, ac quibusvis rebus et concurrentiis suis, quaecumque statuta, ordinationes et capitula (rationabilia tamen et honesta ac sacris canonibus non contraria) condere, et condita, quoties opportunum fuerit, immutare, limitare, corrigere et interpretari secundum rerum et temporum qualitates, et loco illorum, alias ordinationes, capitula et statuta, quoties eis expedire visum fuerit, de novo edere et facere, quae omnia, postquam edita et facta fuerint, ex nunc prout ex tunc et e contra (si licita et honesta ac sacris canonibus non contraria fuerint) eadem auctoritate, etiam cum defectuum suppletionem, confirmata sint et esse censeantur eo ipso, concedimus et indulgemus.

§ 6. Cumque civitas Ripae Transonae praefata in quatuor regiones divisa existat, ita ut in qualibet regione una tantum parochialis ecclesia pro uno paroco, qui curam parochianorum inibi habitantium exercere possit, videlicet in Agelli Sancti Benigni in cathedralem erectae, in Sancti Dominici, Sancti Angeli de Roslano, in Montis Antiqui Ss. Nicolai, Rustici et Eleutherii, et in Capitis Montis nuncupatis regionibus, Ss. Gregorii et Margaritae ecclesiae sufficere videantur, parochianos et vicinos omnes et singulos utriusque sexus ab aliis parochialibus ecclesiis civitatis Ripae Transonae et iura parochialium ecclesiarum huiusmodi separamus et dismembramus, et curam animarum in illis perpetuo supprimimus; illosque et illam ac iura praefata, quoad Agelli, ad Sancti Benigni in cathedralem erectam; quoad

Facultas episcopi et canonicorum edendi statuta pro felici successu cathedralis ecclesiae.

Constitutio quatuor ecclesiarum parochialium in quatuor regionibus d. civitatis.

Sancti Dominici, ad Sancti Angeli de Roslano; quoad Montis Antiqui ad Ss. Nicolai, Rustici et Eleutherii; quo vero ad parochianos et vicinos Capitis Montis regionum huiusmodi, ad Ss. Gregorii et Margaritae parochiales ecclesias praefatas, ita ut quaelibet regio proprium habeat sacerdotem et pastorem, perpetuo transferimus.

Facultas rectorum dictarum parochialium habendi in illis vicariis perpetuos.

§ 7. Necnon eorundem Sancti Angeli et Ss. Nicolai, Rustici et Eleutherii, ac Sanctorum Gregorii et Margaritae parochialium ecclesiarum rectoribus, dictae cathedralis ecclesiae canonicis, ut illis per vicarios perpetuos ab ordinario loci approbandos in divinis deservire facere, illorumque parochianorum animarum curam gerere possint, indulgemus.

Constitutio archipresbyteratus, archidiaconatus et canonicat. praedictorum.

§ 8. Necnon archipresbyteratus, archidiaconatus ac duodecim canonicatus eum praebendis a primaeva erectione huiusmodi vacantes, ecclesiae videlicet S. Benigni in cathedralem erectae, qui sit archipresbyter dictae ecclesiae Ripanae, et in ea, post pontificalem, dignitatem maiorem obtineat; et ecclesiae Sanctae Mariae Annunciationis de Agello, qui sit archidiaconus eiusdem ecclesiae Ripanae, et dignitatem, non tamen post pontificalem maiorem, obtineat; alias vero parochiales ecclesias, ut praemittitur, unitas, quarum cuiuslibet fructus, redditus et proventus vigintiquatuor ducatorum auri de Camera, secundum communem estimationem, valorem annum non excedunt, eorundem rectoribus, qui canonici eiusdem ecclesiae Ripanae existant, conferimus, et de illis etiam cum plenitudine iuris canonici providemus.

Eorumque praecedentiae.

§ 9. Volumusque quod deinceps, perpetuis futuris temporibus, in choro, capitulo, processionibus et aliis actibus publicis seu privatis, archipresbyter primum, archidiaconus secundum locum, canonici vero nuper creati post archipresby-

terum et archidiaconum praedictos, iuxta illorum receptionem et admissionem, si ad id consenserint, unusquisque illorum, loca habeant.

§ 10. Cumque fructus, redditus et proventus canonicatum et praebendarum dictae ecclesiae Ripanae satis tenues videantur, perpetuum simplex beneficium ecclesiasticum, sub invocatione Sancti Angeli Villesmagna, intus dictam civitatem Ripae Transonae, de consensu illius rectoris, perpetuo supprimimus et extinguimus, illiusque et illi annexorum fructus, iura et obventiones quaecumque, nec non decimam fructuum, reddituum et proventuum quorumcumque ex novalibus dictae universitatis de Fulgia nuncupatis, de eiusdem universitatis consensu, singulis annis eidem capitulo et illius mensae capitulari distributiones quotidianas, iuxta providam episcopi Ripae Transonae ordinationem, inter dignitates obtinentes et canonicos praefatos distribuendas, perpetuo applicamus et appropriamus.

§ 11. Necnon, pro maiori christifidelium illarum partium commoditate et spirituali consolatione, Columnellae, Aquaevivae, Sancti Benedicti, Marani, Sancti Andreae, Grottarum ad Mare, Gissi, Quinzani, Montis Prandoni, Furcarum, Montis Alti, Montis de Novem, Rotellae, Porculae, Cossignani et Passignani loca, castra et oppida, Asculanae, Firmanae et nullius respective dioecesis, in provincia Marchiae praedictae et ubivis consistentia, et quae nunc et pro tempore existentibus monasterii Farsensis abbatibus seu commendatariis, et Firmanis et Asculanis episcopis, ratione monasterii et Firmanae et Asculanae ecclesiarum huiusmodi, mediate vel immediate respective subiecta reperiuntur, necnon in eis consistentia collegiatae, parochiales et alias ecclesias, monasteria, praepositoras, praepositatus, prioratus et alia quaecumque, quocumque et qualiacumque,

Unio beneficii S. Angeli ad dictam ecclesiam cathedralis;

Multorumque locorum et personarum, ad alias dioecesis vel ecclesias spectant., pro clero et populo et dioecesi dictae ecclesiae Ripanae.

cum cura et sine cura, saecularia et quorumvis Ordinum regularia, beneficia ecclesiastica, etiamsi saecularia canonicatus et praebendae, personatus, administrationes, officia, etiam curata et electiva, etiam in collegiatis ecclesiis; regularia vero beneficia huiusmodi, praepositatus, praepositurae, dignitates, etiam conventuales, personatus, administrationes et officia, etiam claustralia, cappellaniae, cappellae, hospitalia et alia pia loca fuerint, et ad dignitates, prioratus, praeposituras et praepositatus huiusmodi consueverit qui per electionem assumi ac eorumdem locorum, castrorum et oppidorum utriusque sexus personas, habitatores et incolas, tam laicos quam clericos, presbyteros, beneficiatos et religiosos quoscumque, cuiuscumque status, ordinis et conditionis existant, a iurisdictione, potestate, dominio et quavis alia superioritate Firmanae et Asculanae ecclesiarum, ac Farfensis monasterii, et illorum nunc et pro tempore existentium episcoporum, abbatum seu commendatariorum, quibus nunc loca, castra et oppida huiusmodi earumque ecclesiae et personae praefatae subiectae dignoscuntur, etiam perpetuo dismembramus, separamus et eximimus; locaque, castra et oppida huiusmodi illorumque personas, tam saeculares quam ecclesiasticas, et quorumvis Ordinum regulares, ecclesias, monasteria, prioratus, praeposituras, praepositatus et alia beneficia ecclesiastica, hospitalia et loca pia huiusmodi, cum ipsorum iuribus et pertinentiis universis, ecclesiae Ripanae praedictae, pro dioecesi, clero et populo, ita quod liceat episcopo, eidem ecclesiae Ripanae tam hac prima vice quam in posterum praeficiendo, per se vel alium seu alios eius nomine, corporalem possessionem seu quasi administrationis, spiritualitatis et omnimodi iuris dioecesani, propria auctoritate, Firmani et Asculani episcoporum ac eiusdem monasterii Far-

fensis abbatis seu commendatarii nunc et pro tempore existentium licentia desuper minime requisita, libere apprehendere, et apprehensam perpetuo retinere, de eiusdem potestatis plenitudine similiter perpetuo concedimus et assignamus; ac eiusdem ecclesiae Ripanae illiusque praesulis pro tempore existentis iurisdictioni, dominio, potestati et superioritati, eisdem modo et forma quibus Firmanis et Asculanis ecclesiis, ac monasterio Farfensi, illorumque episcopis, abbati vel commendatario huiusmodi respective suberant, subiicimus et supponimus.

§ 12. Non obstantibus priori voluntate nostra, ac de non tollendo iure quaesito, concilii Lateranensis novissime celebrati, uniones perpetuas nisi in casibus a iure permissis fieri prohibentis, nec non pie memoriae Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, aliisque apostolicis, ac, in provincialibus et synodalibus conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus; ac Firmanae et Asculanae ecclesiarum et Farfensis monasterii et Ordinis huiusmodi, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, Firmanis et Asculanis ecclesiis et Farfensi monasterio illorumque capitulis, conventibus, superioribus et personis, sub quibusvis tenoribus, ac quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis, clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam consistorialiter, in genere vel in specie concessis, quibus omnibus et singulis, illorum causas et effectus praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 13. Volumus autem quod Firmanae, Aprutinae et Asculanae ecclesiis, ac Far-

Derogatio contrariorum.

Præservatio iurium aliarum ecclesiarum et monasteriorum quoad bona temporalia et monasteria in locis dismembratis existentia.

fensi et Campi Fellonis monasteriis, illorumque praesulibus, abbatibus seu commendatariis, nunc et pro tempore existentibus praedictis, per separationem, dismembrationem et exemptionem huiusmodi quoad bona temporalia, si quae in dictis locis ab eis separatis, dismembratis et exemptis huiusmodi habeant; et quoad superioritatem quam Farfense et Campi Fellonis monasteria et illorum abbates seu commendatarii huiusmodi, in monasteriis seu prioratibus regularibus dicti Ordinis, in locis separatis praedictis existentibus, habent, nullum praecudicium inferatur, sed episcopus Ripae Transonae in monasteriis praedictis eam tantum habeat et exercent iurisdictionem, quam ceteri episcopi in similibus habere et exercere solent.

Nulli ergo etc. Si quis autem etc.

Dat. Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDLXXI, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 10 iulii 1571, pontif. anno vi.

CXCVIII.

Facultas praelatorum Ordinis fratrum Praedicatorum S. Dominici absolvendi suos fratres et moniales, et cum eis dispensandi, sicut episcopi cum clericis, interdicto eis usu cruciatae vel alterius privilegii ad eligendos confessores et obtinendas eiusmodi absolutiones et dispensationes 1.

Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Romani Pontificis circumspecta benignitas, honestis petentium votis, quae

Exordium.

1 Alia de his fratribus vide in Honorii III constitutione II, *Religiosam*, tom. III, pag. 309; et de sororibus vide itidem in Innocentii VII constitutione I, *Sedis*, tom. IV, pag. 636.

personarum sub Religionis iugo Altissimo famulantium statum et salubrem directionem respiciunt ad exauditionis gratiam libenter admittit, et favoribus prosequitur opportunis.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius prior provincialis provinciae Hispaniae, Ordinis fratrum Praedicatorum, quod cum in bulla Cruciatæ Sanctæ et aliis privilegiis, quae ab Apostolica Sede concedi solent, detur facultas eligendi confessorem idoneum, ab ordinario approbatum, qui possit christifideles absolvere a casibus ordinario reservatis, et a quibusdam etiam quae dictae Sedi reservata sunt, religiosi dicti Ordinis seu eorum nonnulli etiam his facultatibus uti praesumunt, et illarum praetextu eligunt confessorem aliquando praeter eos qui a suis praelatis, pro audiendis eorum confessionibus, deputati sunt, quod aliquando in speciale eorum vergit detrimentum. Quare praedictus prior nobis humiliter supplicari fecit quatenus in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignemur.

§ 2. Nos igitur, huiusmodi inconvenientibus obviare volentes, ac eundem priorem a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa, latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, talem concessionem cruciatæ sanctae et aliorum indultorum particularium, quantum ad praedictum articulum eligendi confessorem, et absolvendi a casibus reservatis, cum fratribus et sororibus monialibus totius Ordinis praedicti, tam provinciae Hispaniae huiusmodi quam extra eam ubilibet, locum minime habere, nec censi, sed nostrae

Petitio Ordinis.

Declaratio Papae quod isti fratres, et sorores non utantur cruciata aut aliis privilegiis quoad electionem confessorum, et absolutionem a casibus reservatis.

intentionis existere, quod iidem fratres et moniales, quantum ad sacramenti Pœnitentiae seu Confessionis administrationem, dispositioni suorum praelatorum subiecti sint, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo declaramus: eisdem tamen praelatis, ut in usu huius potestatis, se cum subditis benignos et faciles exhibeant, praecipientes et mandantes.

Concessio facultatis praelatis huius Ordinis absolvendi fratres et sorores, et cum eis dispensandi, sicut episcopi cum clericis.

§ 3. Et insuper, quia sacrum œcumenicum generale Tridentinum concilium concessit episcopis ut absolvere possint in foro animae seu conscientiae ab omnibus peccatis, et dispensare in irregularitatibus, prout sess. xxiv, cap. vi habetur, ne prior conventualis et superiores praelati dicti totius Ordinis, tam in dicta provincia quam extra eam ubilibet, in hac parte deterioris conditionis quam clerici aut saeculares existant, eisdem priori conventuali et superioribus praelatis, ut ipsi per se ipsos idem omnino possint in fratres et moniales dicti Ordinis sibi subditos, quod possunt episcopi in clericos et laicos sibi subiectos, tam quoad absolvendi et dispensandi huiusmodi, quam alias quascumque facultates, eadem auctoritate et tenore, etiam perpetuo concedimus et indulgemus, ac etiam declaramus.

Clausulae praeservativae

§ 4. Decernentes praesentes litteras perpetuo durare et valere, et sub quibusvis illarum consimilium vel dissimilium concessionum, indulgentiarum et gratiarum revocationibus, suspensionibus, alterationibus, derogationibus vel aliis contrariis dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes aut Sedem Apostolicam, etiam ex quavis causa, aut alias quomodolibet, canonice vel de facto, nunc et pro tempore factis et faciendis, nullatenus comprehensas, sed semper ab illis exceptas, et quoties illae

emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas et de novo concessas existere et fore, ac censeri et suffragari debere. Irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria

§ 5. Non obstantibus praemissis et quibusvis apostolicis ac, in universalibus, provincialibus et synodalibus conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus; necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac alias quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua et expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, et forma in eis tradita observata, insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXI iulii MDLXXI, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 21 iulii 1571, pontif. anno VI.

CXCI.

Declaratio quarumdam litterarum super reservatione beneficiorum per crimen haeresis vacantium, quae a solo Romano Pontifice conferri posse statuit, non obstante quocumque privilegio seu iure 1.

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Decet Romanum Pontificem ea, quae ab eodem perpetuo constituta sunt, ne in contentione scrupulum cuiusvis curiosa interpretatione trahi possint, ita suae declarationis oraculo explanare, quod circa ea nulla imposterum dubitatio oriatur.

Per alias litteras declaraverat Pius quaecumque beneficia vacare per crimen haeresis; eorumque collationem Romano Pontifici reservaverat.

§ 1. Accepimus siquidem quod, postquam nos, per alias nostras, sub datum videlicet sexto kalendas februarii, pontificatus nostri anno II, expeditas litteras, omnia et singula beneficia ecclesiastica, cum cura et sine cura, saecularia et quorumvis Ordinum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani et aliarum quarumcumque militiarum, regularia, quaecumque ac qualiacumque fuerint, etiam si saecularia canonicatus et praebendae, dignitates, administrationes vel officia in cathedralibus et metropolitanis vel collegiatis ecclesiis, huiusmodi principales; regularia vero beneficia huiusmodi, monasteria, etiam consistorialia, prioratus, praepositurae, praepositatus, dignitates, etiam conventuales, personatus, administrationes vel officia, etiam claustralia, ac hospitalia et praeceptoriae et alias, quomodocumque qualificata forent, praesertim vacantia tunc et in futurum vacatura, ordinationi et dispositioni apostolicae reservaveramus.

Nonnulli tamen, praetextu collationis or-

§ 2. Nonnullae personae, ordinariam conferendi auctoritatem seu aliam de beneficiis ecclesiasticis disponendi de iure

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

vel consuetudine facultatem habentes, etiam patriarchali, archiepiscopali, episcopali ac forsitan cardinalatus honore fulgentes, asserentes se, praetextu seu vigore facultatum seu indultorum illis in perpetuum vel ad tempus, donec ecclesiis vel monasteriis praesentibus, vel illos eisdem praesente contingeret, eisdem personis, per nos aut Romanos Pontifices praedecessores nostros, de beneficiis ecclesiasticis, generaliter vel specialiter, quomodocumque dispositioni apostolicae reservatis seu eidem dispositioni quomodolibet affectis, ad quorumvis collationem, provisionem, praesentationem, electionem aut quamvis aliam dispositionem, communiter vel divisim, spectantibus, libere et licite disponendi, per nos et Sedem Apostolicam concessorum, confirmatorum et forsitan saepius innovatorum, beneficia per crimen haeresis, ut praefertur, vacantia, nostrae et apostolicae dispositioni dumtaxat per dictam constitutionem reservata; etiam vigore facultatum et indultorum ante dictae nostrae constitutionis editionem, ad quam facultatem et indulta praedicta minime respicere poterant, conferre posse, de beneficiis per dictum haeresis crimen vacantibus disposuisse, ac, contra mentem et intentionem nostram, de eisdem disponere tenere attentasse, et adversus litteras nostras praedictas alia fecisse seu facere non erubuisse, in grave collationis apostolicae detrimentum et nostrae auctoritatis spretum, plurimorumque malum exemplum.

Huiusmodi collationes nullatenus esse et fore declarari.

§ 3. Nos igitur, praemissis occurrere volentes, et constitutionis nostrae praedictae tenorem praesentibus pro expresso habentes, motu proprio et ex certa nostra scientia, ac de apostolica potestatis plenitudine, nullum omnino ordinarium collatorem, etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinalem, praetextu quarumvis

facultatum et indultorum conferendi beneficia, eis etiam per Romanos Pontifices praedecessores nostros ac nos quomodolibet concessorum, confirmatorum seu innovatorum, aliqua beneficia ecclesiastica, ut praefertur, qualificata, per haeresim vacantia, per supradictas nostras litteras nostrae et Apostolicae Sedis dispositioni specialiter reservata, quovis quaesito colore, quibusvis personis ulla tenus conferre, aut alias de aliis disponere potuisse neque etiam in futurum quoquomodo posse; ac quascumque collationes, provisiones seu alias dispositiones de praedictis beneficiis, ut praefertur, per nos reservatis, per dictos collatores et cardinales quomodolibet hactenus factas et in posterum faciendas, nullas prorsus et irritas fuisse et esse ac fore, et nemini suffragari seu quemcumque illis se iuvare posse; sed pro nullis penitus et infectis ab omnibus haberi et reputari debere; idque nostrae firmae et incommutabilis mentis ac voluntatis fuisse et esse, auctoritate apostolica, tenore praesentium, declaramus.

Præsentibusque litteras nullo unquam rito notari posse.

§ 4. Necnon praesentes litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de intentionis nostrae aut alio quopiam defectu argui, vel alias impugnari seu notari posse.

Sicque a quibuscumque iudicibus esse definiendum;

§ 5. Sicque per quoscumque iudices et commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici auditores ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; quidquid attentatum forsitan est hactenus vel in posterum contigerit attentari, irritum et inane, auctoritate et tenore praedictis, decernimus.

Derogat contrariis.

§ 6. Non obstantibus praemissis ac quibusvis apostolicis, necnon in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutio-

nibus et ordinationibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, dictis ordinariis collatoribus, etiam praedictis sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus, sub quibuscumque tenoribus et formis quomodolibet concessis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi, pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die ultima iulii MDLXXI, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 31 iulii 1571, pontif. anno VI.

CC.

Facultas episcopis Indiarum utendi in confectione sacri chrismatis certo liquore seu succo in locum balsami 1.

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.

Digna reddimur attentione solliciti, illa ad exauditionis gratiam admittere vota, per quae necessitatibus, in sacramentorum confectione, occurrere et consuli possit.

§ 1. Expositum siquidem nobis nuper fuit quod in partibus Indiarum, ubi antistites commorantur, non invenitur nec inveniri potest balsamus vel oleum ex balsamo, ad conficiendum sanctum chrisma

Exordium.

In Indis non reperitur balsamus, sed quidam succus balsamo similissimus.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

necessarium; reperitur autem quidam liquor seu succus, mira odoris fragrantia, et ad lavanda vulnera admodum conducens, qui communiter habetur pro vero balsamo; praestat enim effectus, quos balsamum ab Alexandria allatum praestitisse perhibetur.

Petitio praetorum Indiarum.

§ 2. Quare iidem partium Indiarum praesules nobis humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis de aliquo opportuno remedio providere de benignitate apostolica dignaremur.

Facultas utendi huiusmodi succo in confectione chrismatis loco balsami.

§ 3. Nos igitur, necessitatibus huiusmodi consulere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, tam archiepiscopis quam episcopis illarum partium, et pro tempore in ipsis partibus commoraturis antistitibus, ut de cetero perpetuis futuris temporibus, in confectione sancti chrismatis, dicto liquore seu succo in locum balsami uti libere et licite possint amplam licentiam et facultatem, apostolica auctoritate, tenore praesentium, concedimus, ac dicto sancto chrismati, cum dicto succo rite tamen confecto, tantam fidem adhibendam esse, ac si in illo balsamus intervenisset.

Derogatio contrariis.

§ 4. Non obstantibus praemissis, quibusvis apostolicis ac, in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die II augusti MDLXXI, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 2 augusti 1571, pontif. anno VI.

CCI.

Alia eisdem praesulibus concessa facultas absolventi ab irregularitate 1.

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.

Decens et debitum arbitramur ut in his, quae animarum salutem tranquillumque

Promissum.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

statum respiciunt, simus favorabiles et benigni.

§ 1. Hac igitur consideratione ducti, alias dilectis filiis fratribus Ordinum Mendicantium, in Indiarum partibus degentibus, cum personis, quae tam ex delicto quam ex non delicto irregularitatem contraxissent, super irregularitate huiusmodi dispensandi in aliquibus casibus facultatem concessimus.

Ab irregularitate absolventi facultatem concessoratus Pius fratribus Ord. Mendicantium, missionariis in Indiis.

§ 2. Nunc vero, venerabilium fratrum patriarcharum et episcoporum illarum partium supplicationibus inclinati, eosdem gratioso favore prosequi, ac in illis partibus degentium personarum commoditati consulere volentes, modernis et pro tempore existentibus eisdem patriarchis, archiepiscopis et episcopis partium illarum quascumque personas a delictis, per quae irregularitas contrahitur (homicidio voluntario extra bellum commisso ac simoniae labe dumtaxat excepta), apostolica auctoritate, absolventi, ac cum eisdem omnibus et singulis, nunc et pro tempore in partibus Indiarum existentibus, personis, quae irregularitatem ex aliis quam ex causis praedictis contraxerint, super irregularitate huiusmodi ex quibuscumque causis, praeterquam homicidii et simoniae occasione contracta, ut praefertur, eadem auctoritate apostolica dispensandi, et illos ad obtenta et obtinenda beneficia ecclesiastica et officia quaecumque, etiam ad altaris ministerium, rehabilitandi, restituendi et reponendi, plenam et amplam licentiam et facultatem, auctoritate praedicta, perpetuo per praesentes concedimus et elargimur; necnon absolutionibus et dispensationibus, per eos et pro tempore existentes patriarchas, archiepiscopos et episcopos praedictos faciendis, stari debere perinde ac si a Sede Apostolica praedicta emanassent, dicta auctoritate etiam statuimus et declaramus.

Eandem facultatem episcopis largitur.

§ 3. Sicque per quoscumque iudices et

Clauſulae pro firmitate huiusmodi privilegii.

commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et defini debere; ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Obſtantia tollit.

§ 4. Non obstantibus quibusvis apostolicis ac, in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque:

Absoluti penitentiam impositam a confessorio adimplere tenentur sub poena nullitatis dispensationis.

§ 5. Volumus autem quod iidem, qui absolutionem obtinuerint ut praefertur, penitentiam per confessores, quos ex approbatis ab ordinariis illarum partium duxerint eligendos, adimplere omnino teneantur, alioquin absolutiones et super irregularitate obtentae dispositiones, quoad forum conscientiae, nullae sint.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die quarta augusti, millesimo quingentesimo septuagesimo primo, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 4 augusti 1571, pontif. anno vi.

CCII.

*Bona monasteriorum Ordinis Praedicatorum monialibus destitutorum spectant ad fratres eiusdem Ordinis, quorum curae commissa erant*¹.

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Decet Romanum Pontificem, certissimum mentis suae interpretem, si quando quidpiam dubietatis in Romanorum Pontificum praedecessorum suorum rescriptis occurrerit, ne ulterius illud haesitandi materiam praebet, salubri suae declarationis oraculo quamprimum submovere.

¹ Ex Bull. Ord. Praed., tom. v, pag. 284.

§ 1. Sane, sicut accepimus, dudum felicis recordationis Sixtus Papa IV, praedecessor noster, cum aliquando contingeret monasteria monialium Ordinis Sancti Augustini, sub cura, habitu et constitutione fratrum Ordinis Praedicatorum Sancti Dominici degentium, monialibus destitui, adeo ut de eorum reformatione spes nulla superesset, convenientiusque esset quod illorum sic destitutorum monasteriorum bona ad ipsos fratres devenirent, quorum erant curae commissae, quam ad alios, illa, quae sic destituta existebant et destitui contingeret in futurum, cum omnibus et singulis eorum bonis, dicto Ordini, ac fratrum Ordinis Praedicatorum huiusmodi, quibus ex forma regiminis ipsius Ordinis competebat, perpetuis usibus applicavit, ita ut fratres ipsi possent de illis et eorum monasteriorum structuris et aedificiis pro eorum voluntate disponere, proviso tamen quod illorum ecclesiae et oratoria ad profanos usus non redigerentur, sed in illis quandoque divina celebrarentur officia, prout in ipsius Sixti praedecessoris litteris, desuper confectis, plenius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut etiam accepimus, a nonnullis haesitetur quatenus et qualia monasteria et quorum monasteriorum bona idem Sixtus praedecessor per praefatas litteras dicto Ordini seu fratribus applicaverit seu applicare voluerit.

§ 3. Nos, omnem ambiguitatem nostrae interpretationis remedio circa hoc submovere volentes, ac eosdem fratres et eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa, latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum praesentium dimittat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, motu proprio, non ad ipsorum fratrum

Sixtus IV declaravit bona monasteriorum Ord. Praedicatorum monialibus destitutorum, ad fratres ipsos spectare.

Orta vero controversia super monasteriis quae comprehenderentur in litteris huiusmodi.

Pius Sixti mentem declarat iuxta rubricam.

aut alicuius pro eis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione et certa scientia nostris, mentem et intentionem ipsius Sixti praedecessoris, dum dictas litteras concessit et dictam applicationem fecit, fuisse et esse quod, etiamsi monasteria monialium huiusmodi legitima auctoritate aut alias quoquomodo monialibus destitui sive alias extingui contingeret, tunc quod illorum bona ad ipsos fratres devenirent, apostolica auctoritate, tenore presentium, attestamur et declaramus.

Et huiusmodi monasteria Ordini adiciuntur.

§ 4. Ac ex nunc quodcumque dicta monasteria sive aliquod eorum legitima auctoritate et alias quoquomodo monialibus destitui seu alias extingui contingeret, ac forsitan quoquomodo destituta sive extincta fuerint, illa et illorum bona eisdem Ordini et fratribus Praedicatoribus, auctoritate et tenore praedictis, applicamus et applicata esse volumus, statuimus et declaramus; ac ita deinceps perpetuo observari, et per quoscumque, etiam pro tempore magistrum generalem et alios superiores dicti Ordinis Sancti Augustini, censerent, necnon quoscumque iudices, etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinales ac Palatii nostri Apostolici causarum auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et interpretari debere; ac quidquid secus super his ab eisdem seu alio quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigerit, irritum et inane decernimus.

Locorum ordinarios et auditorem Camerae Apostolicae deputatos executores huius constitutionis.

§ 5. Quocirca venerabilibus fratribus locorum ordinariis et dilectis filiis eorum in spiritualibus vicariis aut officialibus generalibus et Curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori, necnon abbatibus, prioribus, praepositis, decanis, archidiaconis ac aliis quarumcumque ecclesiarum praelatis et personis in dignitate ecclesiastica constitutis, ubilibet et in

quibuscumque regionibus existentibus, per praesentes, motu simili, committimus et mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum fratrum fuerint requisiti, solemniter publicantes, ipsisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem praesentes, ac omnia in eis contenta integre et inviolabiliter observari, non permittentes eos desuper per quoscumque, contra earumdem praesentium tenorem, quomodolibet molestari. Contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo; et nihilominus, legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 6. Non obstantibus praemissis ac pie memoriae Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, de una, et concilii generalis de duabus diaetis, dummodo ultra tres diaetas quis vigore praesentium ad iudicium non trahatur, et quibusvis aliis apostolicis ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, necnon omnibus illis, quae praefatus Sixtus praedecessor in dictis suis litteris non obstare voluit; dictorumque monasteriorum foundationibus ac statutis, etiam iuramento vel quavis alia firmitate roboratis; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis clausulis et alias quomodolibet concessis. Quibus omnibus, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa mentio ha-

benda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie, specialiter et expresse, pari motu, derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Fides transumptis addit.

§ 7. Volumus autem quod praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides, in iudicio et extra, adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 5 augusti MDLXXI, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 5 augusti 1571, pontif. anno VI.

CCIII.

Regulares cuiuscumque Ordinis, etiam Mendicantes, lectores aut in theologia graduati, non possint saecularium confessiones audire, nisi fuerint ab ordinariis, praevio examine, approbati.

**Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Exordium.

Romani Pontificis providentia circumspecta nonnumquam gesta per eum, rationabilibus et honestis suadentibus causis, moderatur et commutat in melius, prout in Domino conspicit salubriter expedire.

§ 1. Nuper siquidem quasdam declarationes et moderationes circa nonnulla con-

cilii Tridentini decreta; regulares personas Ordinum Mendicantium eorumque instituta concernentia, edidimus et promulgavimus; et quia, uti accepimus, illarum vigore sacerdotes regulares praedictorum Ordinum, quandoque minus idonei et inhabiles, confessionibus saecularium audiendis ab eorum superioribus praepositi, absque aliqua episcoporum, sed sola magistri Ordinis generalis aut provincialium ministrorum approbatione, admittuntur.

§ 2. Nos, super his, pro debito pastoralis officii, prout tenemur, salubriter providere volentes, tenore praesentium, hac nostra constitutione perpetua sancimus, decernimus et declaramus decretum concilii Tridentini de approbatione regularium audiendis confessionibus saecularium praepositorum, ab episcopis faciendam, observari debere etiam in omnibus regularibus quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, etiam sub regulari disciplina viventibus, etiam si sint lectores aut in theologia, etiam de superiorum suorum licentia, graduati vel promoti, vel a suis magistris generalibus vel provincialibus ministris, saecularium confessionibus audiendis expositi. Volumus tamen eos, qui semel ab episcopo in civitate et dioecesis suis, praevio examine approbati fuerint, ab eodem episcopo iterum non examinari. Ab episcopo autem successore, pro maiori conscientiae suae quiete, examinari de novo poterunt.

§ 3. Inhibentes quibuscumque regularibus quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ut praefertur, ne, vigore deputationis et approbationis ab eisdem magistris et ministris provincialibus, etiam quod illarum occasione ab ordinariis hucusque tolerati fuerint, absque speciali in posterum licentia et approbatione ab

1 Declarationes, de quibus hic, concilii habentur in constit. LXVII, pag. 593 huius tomi. 2 Ita etiam concil. Trid., sess. XXII, *De Reform.*, cap. XV.

Causae constitutionis 1.

Regulares non audiant confessiones saecularium, nisi ab ordinariis sint approbati 2.

Inhibitio contra inobservantiam.

ordinariis obtinenda, saecularium confessiones audire praesumant. Decernentes irritum et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis ac nostris litteris praedictis et aliis postea quibuscumque regularibus concessis et forsitan extensis, quas, quoad ea quae praesentibus adversantur et contrariantur, penitus et omnino revocamus, cassamus et irritamus; necnon monasteriorum et aliorum regularium locorum ac Ordinum quorumcumque, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, etiam *Mari Magno* seu *Bulla Aurea* aut alias nuncupatis, quibusvis monasteriis et regularibus locis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis, clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, etiam motu proprio et ex certa scientia ac de apostolica potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet concessis ac etiam iteratis vicibus approbatis et innovatis, quibus omnibus, etiam si, pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma servanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque.

§ 5. Ut autem praesentes litterae ad om-

nium, quorum interest, notitiam deducantur, nec aliquis earum ignorantiam praetendere aut contra eas se excusare valeat, dicta auctoritate statuimus et decernimus ut ipsaemet litterae vel earum transumptum in basilicae Principis apostolorum de Urbe, S. Ioannis Lateranensis ac Cancellariae Apostolicae valvis, ac in acie Campi Florae per aliquos ex cursoribus nostris publicentur, earum exemplo in singulis valvis et acie praedictis affixo et dimisso.

§ 6. Verum, quia difficile foret etc.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo primo, octavo idus augusti, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 6 augusti 1571, pontif. anno VI.

CCIV.

Revocatio regressuum, accessuum et coadiutoriarum quibuscumque ad beneficia ecclesiastica concessarum 1.

**Pius episcopus servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.**

Romani Pontificis providentia circumspecta nonnumquam gesta per praedecessores suos, rationabilibus et honestis suadentibus causis, moderatur et revocat, prout id ecclesiarum indemnitati conspicit in Domino expedire.

§ 1. Hinc est quod nos, volentes omnem haereditariam beneficiorum ecclesiasticorum successionem de Ecclesia Dei tollere, ac libertati beneficiorum huiusmodi providere, et ut de persona magis utili et idonea, prout requiritur, facilius

1 Prohibitionem vero de cetero accessus et regressus concedendi, extendendi aut transferendi, habes in concil. Trid., sess. XXV, *De Reform.*, cap. VII.

Forma publicandi.

Fides transumpti.

Exordium.

Revocatio regressuum, atque coadiutoriarum concessarum ad beneficia super quibus litterae apostolicae integraliter expeditae non fuerunt.

provideri valeat, omnes et singulos regressus, accessus et ingressus, etiam eventuales aut poenales, ac coadiutorias, etiam de consensu aut alias quomodolibet, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis efficacissimis, etiam motu proprio et ex certa scientia ac de apostolicæ potestatis plenitudine, clausulis, irritantibus et aliis decretis quomodolibet per quosvis Romanos Pontifices prædecessores nostros ad beneficia ecclesiastica, cum cura et sine cura, secularia et quorumvis Ordinum regularia, etiam si secularia canonicatus et præbendæ, dignitates, personatus, administrationes vel officia in cathedralibus, etiam metropolitanis, aut collegiatis ecclesiis, et dignitates ipsæ in cathedralibus, etiam metropolitanis, post pontificales maiores, seu collegiatis ecclesiis huiusmodi principales; regularia vero beneficia huiusmodi, monasteria, etiam consistorialia, prioratus, præposituræ, dignitates, etiam conventuales, personatus, administrationes vel officia, etiam claustralia, ac hospitalia et præceptorias, etiam hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, etiam quarumvis aliarum militiarum, quibusvis personis, cuiuscumque status, gradus, ordinis et conditionis existentibus, etiam episcopali, archiepiscopali, patriarchali dignitate aut cardinalatus honore pollentibus, concessa, super quibus litteræ apostolicæ integraliter hactenus expeditæ non fuerunt, etiamsi in Plumbaria nostra aut penes summatorum nostrum reperiantur, motu proprio et ex certa nostra scientia ac de apostolicæ potestatis plenitudine, auctoritate apostolica, tenore præsentium, revocamus, cassamus et abolemus.

Cancellarium
et Camerae A-
postolicæ offi-

§ 2. Mandantes dilectis filiis nostris vicecancellario et dilecto summatori ceterisque officialibus, tam Cancellariæ Apostolicæ quam Camerae nostræ, ad quos

spectat, in virtute sanctæ obedientiæ et sub indignationis nostræ poena, ne in futurum super dictis gratis regressus, accessus et ingressus, necnon coadiutoriarum litteras expediant aut relaxent.

stiales litteras
desuper non ex-
pediant.

§ 3. Decernentes ex nunc irritum et inane quicquid illorum prætextu contra præmissa, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Decretum li-
ritans.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac etiam nostra de non tollendo iure quaesito, regula ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae de-
rogatoriæ.

§ 5. Ut autem præsentis litteræ ad omnium, quorum interest, notitiam deducantur, nec aliquis earum ignorantiam prætereundum aut contra eas se excusare valeat, dicta auctoritate statuimus et decernimus ut ipsaemet litteræ vel earum transumptum, in basilicæ Principis apostolorum de Urbe, S. Ioannis Lateranensis ac Cancellariæ Apostolicæ valvis, ac acie Campi Floræ per aliquem ex cursoribus nostris publicentur, earum exemplo in singulis valvis et acie prædictis affixo et dimisso.

Forma publi-
candi hanc con-
stitutionem.

§ 6. Verum, quia difficile foret etc.

Transumpto-
rum fides.

Nulli ergo etc.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo primo, pridie idus septembris, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 12 sept. 1571, pontif. anno vi.

CCV.

Quomodo rei in contumaciam condemnati, et infra annum capti, admittendi vel non admittendi sint ad defensiones 1.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

§ 1. Dudum postquam felicis recordationis Pius Papa IV, prædec. noster, cu-

1 Ex edit. typis Bladi.

Causam eden-
dae constitutio-
nis.

piens subterfugiis delinquentium obviare, per quasdam suas in forma motus proprii editas litteras, sub datum Romæ apud S. Petrum decimosecundo kalendas iunii, anno vi, inter alia, statuisset quod rei in contumaciam condemnati ad suas defensiones faciendas admitti non possint, nisi infra sex menses, quoad faciendas videlicet a die condemnationis, quo vero ad iam factas condemnationes a die publicationis earumdem litterarum computandos; per alias nostras etiam in forma motus proprii emanatas litteras, die vigesima mensis iunii, pontificatus nostri anno primo, publicatas, terminum sex mensium huiusmodi ad annum prorogavimus, ac contumacibus huiusmodi defensiones, non nisi post anni elapsi terminum, denegari debere decrevimus. Cumque, sicut accepimus, a nonnullis, ordinationem et dispositionem huiusmodi nostramque et dicti prædecessoris in illis edendis intentionem variis calumniis eludere, et super earum sinistris interpretationibus agentes profisco et Camera Apostolica fatigare, et causas in longum protrahere et illas intricare, sententiarumque executionem evitare satagentibus, sæpe in dubium verti contingat, licet ex verborum proprietate res clara sit, an scilicet tam sponte comparentes, de quibus loquitur motus proprius præfati prædecessoris, quam etiam capti intra dictum tempus, indistincte admitti debeant ad faciendum suas defensiones, maxime stantibus in eodem nostro motu proprio apposis supra relatis verbis videlicet *ac contumacibus huiusmodi defensiones, non nisi post anni elapsi terminum, denegari debere*, quæ indiffinite prolata sunt, et videntur posse comprehendere tam sponte comparentes quam captos; nihilominus considerantes quod verba ipsa nihil aliud disponunt quam prorogationem termini iis, quibus ex forma motus proprii prædicti prædecessoris denegari non poterat.

§ 2. Nos igitur, ad tollendum omne dubium, et absurdum evitandum quod capti et sponte comparentes parisi essent conditionis; necnon calumniis et aliis inconvenientibus huiusmodi, quantum cum Deo possumus, obviare, omnemque disputandi materiam tollere, et in his opportune providere volentes; necnon singularum litterarum prædictarum ac inditionum inquisitorum, processuum, condemnationum et sententiarum desuper formatarum et latorum ac formandarum et promulgandarum huiusmodi, aliorumque forsantius exprimendorum tenores, continentias, formas et compendia, ac reorum delictorum, criminum et excessuum ac poenarum huiusmodi, et iudicum nomina, cognomina, gradus et qualitates ac quantitates et loca, pro plene et sufficienter expressis habentes et decernentes, necnon singulas prænarvatas litteras confirmantes et innovantes, motu simili, etc., quod banniti et in contumaciam condemnati in poenam capitis et ultimi supplicii, si capti ad manus curiæ devenerint, per iudices ad novas sive alias defensiones faciendas, etiam intra dictum tempus, non admittantur, nisi habita a nobis vel Signatura nostra desuper gratia speciali; nec litteræ ipsæ, quæ in eorum odium editæ sunt, eis in aliquo suffragentur, aut illis se invare sive defendere possint. Quinimmo quod iudices præfati sententias ipsas condemnatorias, tam in Urbe quam extra eam latis et ferendas, si tamen, legitimis præcedentibus iudiciis, ad inquirendum promulgatæ fuerint, executioni realiter et corporaliter, suis loco et tempore congruis respective, totaliter et integre, contra sic captos demandent et demandari faciant, hæc nostra perpetuo validura declaratione declaramus et decernimus et, quatenus opus sit, de novo statuimus et ordinamus, et ita mentis et intentionis nostræ fuisse et esse attestamus.

Declaratio de
qua in rubrica.

Mandatum iudicibus tribunalium Urbis de exequenda praesenti constitutione.

§ 3. Praeterea almae Urbis nostrae generali gubernatori ceterisque iudicibus ordinariis vel delegatis, in Romana Curia vel extra eam residentibus, quibuscumque, in virtute sanctae obedientiae et sub indignationis nostrae poena, committimus et mandamus, districte praecipiendo per praesentes, quatenus huiusmodi nostram declarationem seu novam constitutionem et ordinationem, necnon ipsas praesentes et in eis contenta omnia et singula, in causis criminalibus seu mixtis ac aliis fiscum et Cameram Apostolicam illiusque interesse quomodolibet concernentia, nunc et pro tempore pendentibus quibuscumque, etiam si forsitan aliqui capti nunc in carceribus detineantur, perpetuo inviolabiliter observari mandent et faciant et illi observent; et ita et non aliter, in praemissis omnibus et singulis, per quoscumque iudices et commissarios, etc., etiam S. R. E. cardinales ac Palatii Apostolici causarum auditores, sublata etc., indicari, interpretari et diffiniri debere; irritum quoque etc. decernimus.

Derogatio contrariorum.

§ 4. Non obstantibus praemissis ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis; statutisque ac consuetudinibus provinciarum, civitatum, oppidorum et locorum quorumcumque, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis alia firmitate roboratis; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, universitatibus, communitatibus et hominibus provinciarum, civitatum et locorum praedictorum, ac etiam singulis praenominatis et aliis quibuscumque iudicibus etc. per nos et praedecessores nostros concessis, et etiam iteratis vicibus innovatis; quibus omnibus etc., illorum tenores etc., hac vice latissime derogamus, ac stylo Palatii ceterisque in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

§ 5. Volumus autem quod praesentis motus proprii, etiam absque data et re-

gistratura, sola signatura sufficiat et ubique fidem faciat, in iudicio et extra, regula contraria non obstante; eiusque transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae, seu litterae desuper per breve nostrum expediri possint; et, si videbitur, cum omnium et singulorum praenarratorum et expressorum aliorumque necessariorum specificatione et insertione, et cum aliis clausulis opportunis et consuetis.

Placet. Motu proprio, M.

Datum Romae apud S. Petrum, idibus septembris, anno vi.

Anno a navitate D. N. Iesu Christi millesimo quingentesimo septuagesimo primo, indictione decima quarta, die vero decima septima mensis septembris, pontificatus autem sanctissimi in Christo patris et D. N. D. Pii divina providentia Papae V anno sexto, retroscriptus motus proprius affixus et publicatus fuit in acie Campi Florae et ad valvas Cancellariae Apostolicae, dimissis copiis affixis per me Ioannem Andream Panizzam, praefati sanctissimi domini Papae cursorem.

Io. Guerardi, magister cursorum.

Dat. die 13 sept. 1571, pontif. anno vi.

CCVI.

Contra habentes beneficium ecclesiasticum non recitantes horas canonicas.

Pius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Ex proximo Lateranensi concilio pia et salubris sanctio emanavit, ut quicumque habens beneficium ecclesiasticum, cum

Observantia huiusmodi motus proprii et transumptorum etc.

fructus beneficiorum pro rata.

cura et sine cura, si, post sex menses quam illud obtinuerit, divinum officium, legitimo cessante impedimento, non dixerit; beneficiorum suorum fructus, pro rata omissionis officii et temporis, suos non faciat, sed eos, tamquam iniuste perceptos, in fabricas ipsorum beneficiorum vel pauperum eleemosynas erogare teneatur. Verumtamen multorum animi suspensione tenentur, cuiusmodi ratae praedictae ratio sit habenda.

Hic modo Pontifex hanc ratam declarat.

§ 1. Nos, huic rei evidentius atque expressius providere volentes, statuimus ut qui horas omnes canonicas uno vel pluribus diebus intermiserint, omnes beneficium seu beneficiorum suorum fructus, qui illi vel illis diebus responderent, si quotidie dividerentur; qui vero matutinum tantum, dimidiam; qui ceteras omnes horas, aliam dimidiam; qui harum singulas, sextam partem fructuum eiusdem diei amittat; tametsi aliquis choro addictus, non recitans, omnibus horis canonicis cum aliis praesens adsit, fructusque et distributiones forte aliter assignatas sola praesentia, iuxta statuta, consuetudinem, fundationem vel alias, sibi lucrificasse praetendat, etiam, praeter fructuum et distributionum amissionem; item ille, qui primis sex mensibus officium non dixerit, nisi legitimum impedimentum ipsum excusaverit, grave peccatum intelligat admisisse. Declarantes praestimonia, praestimoniales portiones et qualiacumque alia beneficia; etiam nullum omnino servitium habentia, obtinentes, cum praedictis pariter conveniri. At quicumque pensionem, fructus aut alias res ecclesiasticas ut clericus percipit, eum modo praedicto ad dicendum officium parvum Beatae Mariae Virginis decernimus obligatum, et pensionum, fructuum rerumque ipsarum amissioni obnoxium.

Sanctio p...

§ 2. Nulli ergo omnino hominum etc. Datum Romae apud Sanctum Petrum,

anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo primo, duodecimo kalendas octobris, pontificatus nostro anno vi.

Dat. die 20 sept. 1571, pontif. anno vi.

CCVII.

Iurisdictio episcoporum visitandi parochiales ecclesias fratrum militum Sancti Ioannis Hierosolymitani, quoad animarum curam et administrationem sacramentorum.

Pius Papa V, ad futuram rei memoriam.

Exposcit pastoralis officii debitum, cui, disponente Domino, praesidemus, ut ad ea sollicitè intendamus, per quae discordiarum et litium ac controversiarum quarumlibet materia tollatur.

§ 1. Sane cum nonnulli ex venerabilibus fratribus episcopis dilectos filios magistrum, baiulivos, castellanum empostae, priores, donatos, cappellanos, fratres, milites et alias quascumque personas hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, ratione ecclesiarum curam animarum habentium, illarumque rectores et ministros, ad ipsum magistrum spectantium et pertinentium, iuxta sacri oecumenici concilii Tridentini decreta, visitare, dictus vero magister et alii praedicti ipsos illorumque ecclesias, cappellanos et ministros dictis decretis minime comprehendere, sed ab illis exemptos esse praetenderent, materia quaestionis orta.

§ 2. Nos igitur, eorum paci et quieti consulere volentes, omnes lites et controversias huiusmodi, tam in Romana Curia quam alibi, coram quibuscumque iudicibus, in quacumque instantia pendentes, illarumque status et merita pro sufficienter expressis habentes, ad nos avocantes, eas cassamus, extinguimus, et

Exordium.

Ordo erant lites inter episcopos et istam militiam super iure visitandi.

Hic Pontifex eas extinguit.

super illis perpetuum silentium imponimus, ac omnes dictae militiae personas a quibusvis censuris, harum controversiarum occasione contra eas per quoscumque latis et incursis, absolvimus.

Iurisdictio epi-
scoporum, de
qua in rub.

§ 3. Et ne in futurum aliqua amplius controversia oriri possit, decernimus, declaramus, statuimus omnes et singulos locorum episcopos et alios superiores, tamquam Apostolicae Sedis delegatos, omnes et quascumque parochiales ecclesias, ceteraque beneficia ecclesiastica suarum civitatum et dioecesium, quibus animarum cura imminet, ad dictam Religionem eiusque milites, cappellanos, ministros, rectores quomodolibet pertinentia, etiam quod in eis episcopalem et temporalem iurisdictionem Religio et milites praedicti haberent, eorumque ecclesias, rectores, vicarios et ministros quoscumque (in his tamen dumtaxat, quae animarum cura illiusque exercitium et sacramentorum administrationem respiciunt) visitare, omnesque actus visitationem concernentes exercere posse et debere; ac rectores ceterosque huiusmodi ministros, curam animarum exercentes, minus idoneos repertos, siquidem ad nutum amovibiles sint, statim amovere; sin vero titulares sint, illico suspendere; ac superiores eorum monere ut, intra aliquem brevem terminum, in locum amotorum subrogent alios idoneos, prius tamen per ipsos episcopos et alios superiores examinatos et approbatos; titularibus vero suspensis, deputent alios idoneos pariter examinatos et approbatos, ut supra, in coadiutores seu vicarios, iuxta decretum concilii, sessione vigesima prima, capite sexto. Interea vero dum haec subrogatio seu deputatio fiat, ipsi episcopi et alii superiores, pro necessitate curae animarum, provideant arbitrio suo; quod si superiores dictorum rectorum et ministrorum intra tempus praefixum non subrogaverint aut deputaverint ut supra, tunc,

dicto termino elapso, ipsi episcopi et alii superiores alios, praevio examine, iuxta eiusdem concilii formam idoneos repertos, in locum amotorum subrogent. Titularibus vero suspensis, coadiutores deputent iuxta dictum capitulum sextum, sessione vigesima prima, qui tamen in dictis parochialibus perinde inservant, ac si subrogati aut deputati ab ipsis superioribus Religionis et militum praedictorum fuissent.

§ 4. Volumus autem quod episcopi et alii superiores praedicti visitationem huiusmodi et praedicta omnia solum tamquam delegati Apostolicae Sedis et gratis et absque ullis dictae Religionis rectorum et ministrorum impensa et onere faciant.

§ 5. In collatione item ordinum, necnon consecratione ecclesiarum et sacrorum vasorum, ac benedictionibus et aliis actibus spiritualitatem concernentibus, ac institutione praesentatorum ab eisdem militibus ad beneficia, aut approbatione seu confirmatione, quas ab eisdem fieri harum praesentium vigore contigerit, gratis omnia faciant, et diligenter attendant ut nullos admittant, qui qualitates a concilio requisitas non habeant, ac praevio examine iuxta eiusdem concilii decreta idonei non existant.

§ 6. Nolumus autem episcopos et alios superiores locorum superscripta facultate visitandi uti, qui cum eadem Religione et militibus super iurisdictione episcopali in locis visitandis coram quibuscumque iudicibus litigent, nisi ipsi episcopi et alii superiores in quasi possessione antiqua exercitii iurisdictionis huiusmodi existerent, salvo tunc iure utriusque illaeso in petitorio; sed quod episcopi et alii superiores viciniore, ius aliquod in iurisdictione huiusmodi non habentes, nullumque interesse prorsus praetendentes, facultate praedicta utantur.

§ 7. Nolumus item per praesentes ullum

I declaratio
circa dictam iurisdictionem.

II declaratio.

III declaratio.

IV declaratio.

CCVIII.

afferri praeiudicium iuri visitandi dictas parochiales ecclesias et alia beneficia curam animarum habentia, quod antea Religionis et militibus praedictis compete-
tebat.

V declaratio.

§ 8. Inhibemusque expresse dictis episcopis et aliis superioribus ne hac visitandi facultate, eis per praesentes concessa, alio utantur modo quam praescripto.

Clausula sub-
lata etc.

§ 9. Sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari et definiri debere; irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Clausulae de-
rogatoriae.

§ 10. Non obstantibus praemissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, in provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus; necnon quibusvis statutis et consuetudinibus, stabilimentis, usibus et naturis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium forsitan quomodolibet concessis et confirmatis, quibus omnibus, eorum tenores ac si de verbo ad verbum insererentur praesentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, ad effectum praesentium, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides tran-
sumptorum.

§ 11. Volumus autem quod praesentium transumptis etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die vigesimo secundo septembris, millesimo quingentesimo septuagesimo primo, pontificatus nostri anno sexto.

Dat. die 22 sept. 1571, pontif. anno vi.

Iussio instituendi ab ordinariis locorum confraternitates Doctrinae Christianae, ad pueros aliosque divinae legis expertes bonis moribus sanaque doctrina instruendum; et indulgentiarum tam pro confratribus quam per eos instruendis elargitio ¹.

Pius Papa V, ad futuram rei memoriam.

Ex debito pastoralis officii, nobis, meritis licet imparibus, ex alto commissi, ad ea libenter intendimus, per quae divinus cultus fideliumque devotio ubique suscipiat incrementum, ac ipsos fideles ad id indulgentiis et remissionibus invitamus, ut christifideles ipsi per temporalia, quae egerint, consequi valeant praemia felicitatis aeternae.

§ 1. Nos igitur, attendentes quod infantes et pueri bonis moribus et exercitiis educati, quasi semper vitam pudicam, honestam et exemplarem ac aliquando sanctam agunt; e converso autem qui parentum carentia seu paupertate aut incuria vel ignavia non sic educati, persaepe ducuntur in exitium et, quod peius est, secum ducunt plures in interitum, unde, si diligenter educati et in doctrina christiana instructi fuerint, a vitiis et multis aliis erroribus retraherentur. Considerantes etiam, prout ex fide dignis relatibus intelleximus, quod nonnulli approbatae vitae christifideles, caritate, omnium summa virtute, circa hoc tam pium tanque reipublicae saluberrimum opus accersiti, in singulis festivitibus et dominicis diebus in diversis ecclesiis et locis hoc opus sanctissimum amplexi sunt, et ibi eosdem infantes et pueros ac alias miserabiles personas christianae veritatis ignaras congregari faciunt, et eos bonis moribus et sana doctrina instruunt ac diligenter in via

¹ Vide concilium Trident., sess. xxiv, De Reformatione, cap. iv.

Exordium.

Commendatio
operis docendi
doctrinam christi-
aniam.

mandatorum Domini dirigunt, ex quo salutiferi fructus hactenus proventerunt et in dies magis, auxiliante Domino, speramus; et quod si ad hoc opus sanctissimum ubique locorum exercendum praefatos christifideles paternis favoribus et indulgentiarum muneribus invitaremus, procul dubio non solum eorundem infantum et puerorum ac personarum aliarum saluti consuleretur, verum etiam devotio christifidelium omnium ad praefatum opus amplectendum multo magis augetur.

§ 2. Cupientes igitur tam pio tamque laudabili operi viribus totis favere, et animas lucrifacere Creatori, ex certa nostra scientia, universos et singulos patriarchas, archiepiscopos, episcopos ceterosque ecclesiarum praelatos et locorum quorumcumque ordinarios, ubilibet constitutos, praesentes et futuros, rogamus et hortamur attente, eis ac eorum in spiritualibus et temporalibus vicariis seu officialibus generalibus per apostolica scripta mandantes, quatenus hoc opus sanctissimum toto pectore amplectentes, aliquas ecclesias in suis civitatibus et dioecesibus, respective, seu loca honesta, in quibus praefati infantes et pueri ad audiendum doctrinam christianam convenire possint, depulent, et viros ad id idoneos, vita et moribus approbatos, qui diebus saltem dominicis eosdem infantes et pueros, ac alias personas divinae legis expertes, in articulis fidei et praeceptis sanctae matris Ecclesiae instruant, confirmet et erigant, atque tot societates seu confraternitates, quot ad hoc tam sanctissimum opus exercendum eis opportuna videbuntur, inibi auctoritate nostra erigant et instituunt.

§ 3. Nos enim, ut promptius et alacrius ad hanc curam subeundum omnes christifideles alliciantur, et eo libentius curam ipsam suscipiant, quo ex hoc dono coelestis gratiae conspexerint se uberius reffectos; de omnipotentis Dei misericordia

Ordinarii instruant confraternitates Dominicanae Christianae in eorum dioecesi- bus.

Concessio indulgentiarum pro confratibus, et etiam pro instruendis per eos.

ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, seu statutis a iure temporibus firmum confitendi propositum habentibus, qui in aliqua dictarum societatum seu confraternitatum ubilibet constitutarum intraverint et adscripti fuerint, illis videlicet tam qui alios docuerint quam qui ab aliis in articulis fidei et praeceptis Ecclesiae huiusmodi instructi fuerint, quotiescumque in praefato sanctissimo exercitio se occupaverint, quadraginta dies de iniunctis eis poenitentibus auctoritate apostolica, tenore praesentium, misericorditer in Domino relaxamus, praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§ 4. Ceterum, quia difficile foret etc.

Datum Romae apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die vi octobris MDLXXI, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die vi octobris 1571, pontif. anno vi.

Fides transumptorum.

CCIX.

Appellationum causae in quibus rei ad favorem fisci R. C. A. in poenam pecuniariam condemnantur, infra sex menses expediri debent per appellantem, alioquin iudex a quo sententiam exequi tenetur 1.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Licet iuri maxime consentaneum nobisque praecipue cordi sit ut delinquentes condignis poenis afficiantur; tamen re ipsa experiendoque cognovimus quamplures subterfugiis et cavillationibus legum disciplinam vitari.

§ 1. Siquidem compertum est eos qui tam in alma Urbe nostra, quam in pro-

1 De materia appellationum vide in Pii IV constitutione LXIV, *Et si cuncta*, pag. 186 huius tomi.

Exordium.

Causa constitutionis.

vinciis ditionis Ecclesiae in poenis pecuniariis condemnantur, clypeo appellationum suffultos, ab aliis iudicibus inhibitiones obtinere. Cumque tam dicti iudices appellationum, quam qui coram eis iura fisci et Camerae sunt promoturi, de rei et causae qualitate minus informati existant, ac ipsi appellantes non modo appellationem suam prosequi non curant, quinimmo illius expeditionem totis viribus satagunt retardare, quo fit ut modo officialiam mutatione, quae interim contingit, modo alio quovis praetextu, condemnatio oblivioni tradatur, et sic delictum impunitatem, et exinde ditionis nostrae tranquillitas perturbationem, ac ipsa etiam Camera Ap. detrimentum non modicum consequatur. Quibus malis providere volentes, cum remedium appellationis contra iudicum iniuriam a legibus introductum minime tollere intendamus, saltem, cum eo homines abuti, et illud in calumniam versum prospiciamus, illius tempus limitandum et restringendum duximus, ut eo magis hominum malitiis occurratur, et bene vivere volentium quieti et securitati consulatur.

Appellationum causae in criminalibus infra sex menses expediri debent.

§ 2. Hac igitur perpetuo valitura constitutione decernimus ut, lata in causis criminalibus sententia continente poenam pecuniariam fisco nostro applicandam, appellantes ab ea (in casibus tamen quibus alias de iure communi permissa est appellatio, et servatis iis, quae ex forma constitutionum apostolicarum circa depositum faciendum seu cautionem praestandam sunt servanda) teneantur infra sex menses a die ipsius interpositae appellationis computandos, ita coram iudice appellationis causam suam prosequi, ut etiam expeditionem reportent; quibus elapsis, et expeditione coram iudice a quo non reproducta, teneatur praefatus iudex a quo, ad quaecumque fisci instantiam, etiam si acta fuerint transportata, sententiam praefatam debitae executioni, omni mora postposita, demandare, ita ut effectualis incameratio subsequatur.

§ 3. Verum, ne malitia iudicis ius litigatorum efficiatur deterius, in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis nostrae ac privationis officiorum, etiam si illa ex causa onerosa obtineant, ac refectionis omnium damnorum et interesse, quibuscumque iudicibus totius Status nostri Ecclesiastici, quacumque dignitate et praeceminentia fulgentibus, etiam si legati, vicelegati ac provinciarum gubernatores existant, committimus et mandamus ut appellantes, sine mora, acta et processus quoscumque effectualiter tradi curent et faciant.

§ 4. Et ipsi iudices, ad quos respective, bona fide, et omni versutia remota, ad causarum legitimam expeditionem procedant, scituri nos acriter vindicatos si per eorum quempiam in praemissis fuerit appellantes ipsis praecudicium generatum.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quibusvis legibus et statutis, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Placet. Motu proprio, M.

Anno a nativitate Domini nostri Iesu Christi MDLXXI, indict. xiv, die vero xvi mensis octobris, pontificatus sanctissimi in Christo patris et D. N. D. Pii divina providentia Papae quinti anno sexto, superscriptae litterae affixae fuerunt ad valvas Cancellariae Apostolicae et in acie Campi Florae, per me Ioannem de Soya, cursorem.

Antonius Clerici, magister cursorum.

Pub. die 16 oct. 1571, pontif. anno vi.

CCX.

Institutio undecim vicariarum perpetuarum in totidem basilicis et ecclesiis almae Urbis, cum assignatione portionum et obventionum pro singulis earum 1.

Pius papa V, motu proprio, etc.

Etsi omnibus universi orbis ecclesiis

1 Ad hoc omnino vide aliam huius Pontificis constitutionem LXXII, *Ad exequendum*, pag. 628 huius tomi.

Iudices tradi faciant acta appellantis.

Iudices ad quos appellationis causam expeditur.

Clausula derogatoria.

Exordium.

divinā dispositione praesidemus, propius tamen ecclesiarum Urbis cura nos tangit ac de illis potissimum, quibus animarum cura imminet, solliciti sumus, utque illa in eis congrue exercentur, quantum cum Deo possumus, sedulo providemus.

§ 1. Unde nos, attente considerantes quod basilica S. Ioannis Lateranensis et Principis Apostolorum de Urbe; item Sanctae Mariae in Via Lata, et eiusdem S. Mariae Transtiberim, et S. Laurentii in Damaso, et S. Marci, et S. Angeli in Foro Piscium, necnon S. Quirici in Montibus, et S. Nicolai in Carcere collegiatae; necnon S. Blasii della Pagnotta, et S. Catharinae della Rota nuncupatae, quae eiusdem basilicae Principis apostolorum, ac S. Pantaleonis, quae ecclesiae S. Eustachii mens capitularibus perpetuo unitae sunt, parochiales ecclesiae eiusdem Urbis curam animarum et satis amplas parochias habent, quodque animarum cura ab iis, ad quos ea communiter spectat, saepe negligi solet.

§ 2. Idcirco expediens, immo et necessarium fore duximus ut in singulis basilicis et ecclesiis praedictis singuli vicarii perpetui, congrua fructuum et proventuum portione, qua honeste sustentari valeant, eis assignata, prout in sacro concilio Tridentino et alias a nobis per nostras litteras statutum est, ponantur et deputentur, qui animarum curam huiusmodi eo diligentius ac vigilantius gerant, quo magis eam proprie ad se pertinere et sibi incumbere noverint. Quapropter, et eiusdem concilii et nostris huiusmodi statutis inhaerentes, motu proprio et ex certa nostra scientia ac de apostolica potestate plenitudine, in singulis ex basilicis et ecclesiis supradictis singulas vicarias perpetuas pro singulis vicariis perpetuis, qui curam animarum basilicis et ecclesiis respective incumbentem gerere, ac sacramenta ecclesiastica ibi ministrare, missas

celebrare et alia, iuxta providam ordinationem pro tempore existentis in Urbe vicarii nostri in spiritualibus generalis, cuique assignanda onera subire debeant, ad nominationem dictorum filiorum capituli cuiuslibet ex eisdem basilicis et ecclesiis, quae nominatio sit ex numero approbatorum ab eodem vicario, praevio illorum examine coram examinatore ad id in ipsa Urbe deputatis, per dictum vicarium seu vicarii vicegerentem instituendis, ponendis et deputandis, perpetuo erigimus et constituimus.

§ 3. Singulisque vicariis huiusmodi singulas portiones, videlicet: in qualibet basilicarum praedictarum centum et viginti; in Sancti Blasii vero, septuaginta; in S. Catharinae, sexaginta; in S. Pantaleonis, aliorum sexaginta; in S. Mariae in Via Lata, octuaginta; in S. Mariae Transtiberim, aliorum octuaginta; in S. Laurentii, centum; in S. Angeli, sexaginta; in S. Quirici, quinquaginta; in Sancti Nicolai ecclesiis praedictis, similiter quinquaginta scutorum monetae annuatim ex fructibus, redditibus et proventibus earundem basilicarum et ecclesiarum, eisdem vicariis per capitula basilicarum et ecclesiarum, in quibus vicariae huiusmodi consistunt, vel quarum mens capitularibus ecclesiae ipsae unitae sunt, ut praefertur, quorum capitulorum ad haec expressus accedit assensus, pro una in Sancti Ioannis Baptistae, et altera medietatibus portionum huiusmodi in Domini nostri Iesu Christi Nativitatum festivitibus integre persolvendas; item omnia et singula emolumenta et obventiones, quae, ratione exercitii, curae et administrationis sacramentorum huiusmodi ac officiorum funeralium, quae ipsa die humationis cadaverum celebrantur, non autem ratione anniversariorum, et ad ipsas ecclesias et basilicas in posterum pertinebunt, per ipsos vicarios propria auctoritate perci-

Assignatio portionum pro vicariis.

piendas, exigendas et levandas, ac in suos usus et utilitatem convertendas et convertenda, loco pensionum annuarum, pro congrua ipsorum vicariorum sustentatione perpetuo assignamus et applicamus.

§ 4. Mandantes motu simili, tenore praesentium, dilecto filio nostro Iacobo tituli Sanctae Mariae in Cosmedin, presbytero cardinali Sabello nuncupato, nostro in alma Urbe vicario in spiritualibus generali, quatenus, per se vel alium seu alios, dictos vicarios ad nominationem et institutionem huiusmodi, in vicariarum praedictarum possessionem corporalem inducat auctoritate nostra, et defendat inductos, amotis ab illis quibuslibet illicitis detentoribus, ac faciens singulis eisdem vicariis de portionibus eis debitis praedictis integre responderi, eosque portionum ipsarum necnon emolumentorum et obventionum eis ut supra assignatorum perceptione et perceptionis pacifica possessione seu quasi pacifice frui et gaudere, non permittens eos desuper a quoquam, quavis occasione, indebite molestari; praemissaque omnia et singula efficaciter adimpleri et ab omnibus inviolabiliter observari curet, contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas ac alia opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo.

§ 5. Non obstante nostra, qua statuimus et ordinavimus et declaravimus non maiorem centum nec minorem quinquaginta scutorum annuorum summam, computatis omnibus, etiam incertis, emolumentis et aliis obventionibus communiter percipi solitis, vicariis perpetuis ex praefato concilio erigendis omnino assignari; nisi vicariis temporariis solitum fuisset plus assignari, ac aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis; ac basilicarum et ecclesiarum praefatarum, etiam iuramento, etc.; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis basilicis et ecclesiis

praefatis earumque capitulis, archipresbyteris, titularibus, cardinalibus et personis ac dilectis filiis populo Romano de non conferendis beneficiis dictae Urbis aliis quam originariis, etc.; ac quibusvis aliis in genere vel in specie alias in contrarium quomodolibet, etiam per Leonem X et alios Romanos Pontifices, etiam pluries, concessis, etc. Quibus omnibus etc., illorum tenores etc., latissime derogantes, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fiat. Motu proprio, M.

§ 6. Et cum absolute a censuris ad effectum etc. Et de erectione, constitutione, assignatione et applicatione, mandato ac derogatione aliisque praemissis, quae hic pro sufficienter repetitis habeantur ad partem, etiam separatim, et in una, nulla facta mentione, ac aliis, et quod sola signatura praesentis nostri motus proprii sufficiat, et ubique fidem faciat, in iudicio et extra illud, non obstantibus quibuscumque.

Fiat. M.

Datum Romae apud S. Petrum, nonis novembris, anno vi.

Dat. die 5 nov. 1571; pontif. anno vi.

CCXI.

Contra ambientes dignitates et officia iurisdictionis administrationem habentia, eaque pretio seu promissione procurantes vel assequentes, aut assecuta manutinentes in Statu Ecclesiastico.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Etsi Romani Pontificis continua indefessaque meditatio circa subditorum suorum commodum et utilitatem continue implicatur, ac quae iis, quos ut filios tenere diligit, obesse posse credit, de medio tollit; negotiorum tamen multitudine

Causa huius institutionis.

Institutio undecim vicariorum de qua in rubrica.

Clausuram repetito.

Exordium.

pressa, singula in dies singulos considerans, illorum executionem, etiam diutius disponit, ut et negocia ipsa salubrius dirigantur, ac ipsi subditi paulatim sui in eos amoris cognoscant indicia.

§ 1. Sane licet alias, ne ordo iustitiae perverteretur, et ex certis aliis inibi expressis causis, per civiles constitutiones salubriter fuerit statutum ut iudices et alii iustitiae administratores sine quoquo suffragio fieri debeant, gravissimis etiam iniunctis poenis, qui praemissam constitutionem transgredi ausi, quoquomodo fuissent; accepimus tamen nuper, non sine animi nostri displicentia, nonnullos, pro consequendis officiis et dignitatibus iurisdictionis exercitium habentibus, pecunias et alias res solvere et promittere aliquibus curialibus, quorum intercessionibus et favoribus talia officia et dignitates obtinent. Licetque nos, pro nostri pastoralis officii debito, praemissa conniventibus oculis pertransire nequeunt, omnem adhibuerimus diligentiam, ut tam ambitiosi huiusmodi quam pecuniarum huiusmodi receptores et stipulatores tam publice quam secreta reperirentur; nihilominus exinde nihil certi expiscari hactenus potuimus.

§ 2. Cupientes igitur praemissis modum aliquem imponere, ac eos, quos civilium poenarum timor a similibus non coercet, per canonicas sanctiones auctoritate apostolica omnino deterreri, et avaritiae huiusmodi genus, iuri et iustitiae huiusmodi tam obnoxium, de medio tollere, constitutionis civilis, ac poenarum per illas statutarum tenorem et formam praesentibus pro expressis habentes, motu simili, etc., et ex certa nostra scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, omnes et singulas leges, constitutiones, statuta et decreta contra delinquentes huiusmodi, tam a iure civili quam a sacris canonibus facta, ac in illis contenta, punctiones et

poenas quascumque in tales inflictas harum serie innovamus, easque idem robur eandemque vim obtinere volumus atque statuimus, quod et quam habuissent et haberent, si hactenus ad unguem observatae fuissent, vel a nobis per praesentes emanarent.

§ 3. Insuper quoque, ut earum usus poenarum multiplicatione stabilior efficiatur, hac nostra perpetuo valitura constitutione, quamque vim legis etiam inviolabilis habere sancimus, legibus, constitutionibus, statutis et decretis praedictis praeiudicium non inferendo, quinimmo illis addendo, decernimus et ordinamus quod de cetero perpetuis futuris temporibus nemini, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis et conditionis fuerit, liceat, mediante pecunia vel solutione et traditione ac promissione aliarum rerum etiam per interpositas personas aut alias quovis modo faciendas, aliquas dignitates et officia, exercitium et administrationem iurisdictionis habentia, procurare, assequi vel obtinere; ac si quis his praesentibus contravenisse quoquomodo dici aut censeripotuerit, ipsum contravenientem eo ipso confiscationis omnium honorum, degradationis et amissionis tam privilegii doctoratus quam quorumcumque per eum obtentorum officiorum, tam saecularium quam ecclesiasticorum, ac demum ultimi supplicii poenas irremissibiliter incurrere volumus.

§ 4. Ceterum, ut fraudibus, quae circa praemissa exoriri possent, facilius occurratur, pari modo statuimus quod, ubicumque et quandocumque compertum fuerit per interpositam personam aliquas pecunias seu alias res traditas seu promissas fuisse alicui curiali, familiari vel cuicumque alteri personae, pro officiis et dignitatibus iurisdictionis administrationem habentibus, is, qui officium huiusmodi obtinuerit, se a praemissis, attenta

Quinimo alias poenas hic expressas imponit procurantibus vel obtinentibus, mediante pecunia etc., dignitates et officia;

Et exceptio- nem ignorantiam non admitti decernit;

Iure civili cavetur iudices et alios iustitiae ministros sine quoquam suffragio eligi debere, ut in auctoritate iudicis, sive etc.

Hic autem Pontifex poenas omnes in transgressores inflictas innovat et confirmat;

interpositione personae huiusmodi, nullatenus excusare queat; quin immo, nulla admissa ignorantiae excusatione, ipso iure praesumatur solutionem et promissionem huiusmodi de eorum, qui officia et dignitates similia obtinuerint, consensu et mandato penitus esse factas, iisdemque propterea poenis subiacere omnino intelligatur. Postremo, ne ii, qui in praeteritum talia officia seu dignitates, solutionibus seu promissionibus mediantibus, impetraverint, credant se per praesentes absolutos esse, eisdem motu, scientia et potestatis plenitudine perpetuo declaramus eos poenas in tales a iure communi inflictas incurrisse, et contra eos ad poenarum huiusmodi prosecutionem procedi posse.

§ 5. Eos vero qui similibus mediis aliqua officia et dignitates, similiter iurisdictionis administrationem habentia, obtinent, si in futurum quippiam umquam, vigore praecedentium promissionum in assecutione officii huiusmodi factarum, solverint, ipso iure et facto poenas in hac nostra constitutione contentas incurrere, praesentesque nostras tam eos, qui in futurum officia similia et dignitates, solutionibus et promissionibus praecedentibus, obtinebunt, quam eos, qui iam obtinuerunt, si in futurum aliquid manutentionis in eis aut alia causa solverint, ligare volumus.

§ 6. Decernentes contra praemissa quodvis pactum, etiam iuramento vallatum, ac instrumenta et alias forsitan desuper editas scripturas minime in causa esse posse, quominus solvere habentes, si pro praemissis solverint, poenas praesentibus contentas incurrant. Nos enim pacta, conventiones, promissiones et scripturas ac alia quaecumque, quomodolibet, ut praefertur, inita exinde cassamus, irritamus et annullamus, eosque a iuramentis et aliis nexibus praedictis absolvimus.

§ 7. Necnon praesentes et desuper forsan conficiendas litteras perpetuis futuris temporibus durare, ac omnes et singulos a data praesentium irremissibiliter ligare volumus, illasque nullo umquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae vel quopiam alio defectu notari, aut sub quibusvis revocationibus et derogationibus comprehendi nullatenus posse.

§ 8. Sicque per quoscumque iudices etc.; et causarum Palatii Apostolici auditores ac S. R. E. cardinales, sublata etc., iudicari debere; irritum quoque etc. decernimus.

§ 9. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis; ac quibusvis, etiam almae Urbis et aliarum civitatum, oppidorum, terrarum et locorum, etiam iuramento, etc., roboratis, ac provincialibus, municipalibus et particularibus statutis ac legibus, etiam imperialibus et in corpore iuris scriptis; privilegiis quoque etc., hac vice latissime derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 10. Ut autem praesentium tenor omnibus innotescat, nullusque earum ignorantiam allegare queat, eas in valvis basilicae Principis apostolorum ac Sancti Ioannis Lateranensis, et in acie Campi Florae de Urbe publicari mandamus, ipsasque sic publicatas, omnes et singulos, quos illae concernunt, ita afficere volumus, ac si essent omnibus personaliter intimatae. Decernentes quoque praesentium earumdem solam signaturam sufficere et ubique fidem facere, in iudicio et extra, regula quacumque contraria non obstante.

§ 11. Ac illarum transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo almae Urbis gubernatoris aut alicuius alterius iudicis munitis, eandem prorsus fidem adhiberi, quae ipsis originalibus

Clausulae praeservativae.

Decretum irritans.

Clausulae derogatoriae.

Forma publicandi hanc constitutionem.

Fides exemplorum.

Solventibusque aliquid ex causa manutentionis officiorum iam obtentorum, eisdem poenas infligit;

Promissionesque desuper factas annullat.

litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Placet. Motu proprio, M.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, nonis decembris, anno VI.

Dat. die 5 decemb. 1574, pontif. anno VI.

Extenditur constitutio etiam ad recipientes pecunias et mediatores ¹.

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.

Cum nuper, ne ordo iustitiae pervertetur, et ex certis aliis causis animum nostrum moventibus, fuerunt *etc. ut sup.*

§ 1. Attendentesque quod forte probabiliter dubitari contingat an dicta nostra constitutio comprehendat recipientes huiusmodi pecunias ac res ac promissiones sibi factas, stipulantes ut officia praedicta, exercitium ac iurisdictionis administrationem habentia, conferri faciant, ac mediatores et interpositas personas: propterea nos, motu simili et ex certa scientia et de potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione, declaramus et, quatenus opus sit, addendo praedictae nostrae constitutioni, decernimus quod dicta nostra constitutio ac omnes et singulae poenae in ea expressae perinde ligent et afficiant omnes et quoscumque, cuiusvis dignitatis, gradus, conditionis ac praeminentiae existant, qui pro huiusmodi officii, iurisdictionis administrationem habentibus, conferendis, ac mediatores et interpositas personas quascumque, pecunias vel alias res ut supra receperint, ac si supradicti in dicta nostra constitutione comprehensi essent, et de illis in ea expressa mentio facta esset.

§ 2. Necnon praesentes et desuper conficiendas forsan litteras perpetuis futuris temporibus durare, ac omnes et singulos a data praesentium irremissibiliter ligare volumus, illasque nullo umquam tempore

¹ Rubricam hanc ex Matthei editione sumpsimus (A. T.).

de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae vel quopiam alio defectu notari, aut sub quibusvis revocationibus et derogationibus comprehendendi nullatenus posse.

§ 3. Sicque per quoscumque iudices *etc.*, causarum Palatii Apostolici auditores ac S. R. E. cardinales, sublata *etc.*, iudicari debere; irritum quoque *etc.* decernimus.

§ 4. Non obstantibus praemissis ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis; ac quibusvis, etiam almae Urbis et aliarum civitatum, oppidorum, terrarum et locorum, etiam iuramento *etc.*, roboratis, ac provincialibus, municipalibus ac particularibus statutis ac legibus, etiam imperialibus et in corpore iuris scriptis; privilegiis quoque *etc.*, etiam motu simili *etc.*, etiam consistorialiter, *etc.*; quibus omnibus, illorum tenores *etc.*, hac vice latissime derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Ut autem praesentium tenor omnibus innotescat, nullusque earum ignorantiam allegare queat, eas in valvis basilicae Principis apostolorum ac S. Ioannis Lateranensis et in acie Campi Florae de Urbe publicari mandamus; ipsasque sic publicatas, omnes et singulos, quos illae concernunt, ita afficere volumus, ac si essent omnibus personaliter intimatae. Decernentes quoque praesentium earumdem solam signaturam sufficere, et ubique fidem facere, in iudicio et extra, regula quacumque contraria non obstante.

§ 6. Ac illarum transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo almae Urbis gubernatoris aut alicuius alterius iudicis sigillatis, eandem prorsus fidem adhiberi, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Placet. Motu proprio, M.

Datum Romae apud S. Petrum, pridie idus februarii, anno VII.

Decretum irritans.

Clausulae derogatoriae.

Forma publicandi hanc constitutionem.

Fides exemplorum.

CCXII.

De electione prioris generalis et aliorum praetorum congregationis Canonico-regularium SS. Salvatoris, Ordinis S. Augustini, bonorumque temporalium administratione.

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.

Inter ceteras pastoralis officii nostri curas, illa nos praecipue urget, per quam regularium congregationum illarumque personarum commoditati et felici directioni consulitur, ac monasteria, domos, ecclesias et loca, tam in spiritualibus quam temporalibus, prudentia et vigilantia praetorum canonice electorum, incrementum suscipere posse arbitramur.

§ 1. Sane, cum nos nuper per alias nostras in forma brevis litteras, iustis de causis animum nostrum moventibus, dilectum filium Stephanum, tunc congregationis Sanctissimi Salvatoris, Ordinis Sancti Augustini, canonicorum regularium priorem generalem, in capitulo generali Bononiae proxime celebrato electum, ab onere sui generalatus officii absolverimus et liberaverimus, ac in ipsius locum dilectum etiam filium Ambrosium de Lamis, Eugubinum, ipsius congregationis priorem generalem substituerimus et deputaverimus prout in dictis litteris plenius continetur.

§ 2. Et arbitantes pro negotio reformationis congregationis praedictae expedire quod etiam visitatores et procurator generalis eiusdem congregationis a nobis deputentur, idcirco dilectos filios modernos praedictae congregationis visitatores et procuratorem generalem, in praedicto capitulo Bononiae electos, ab onere suorum officiorum etiam absolvimus et liberamus, et in ipsorum locum, quoad praedicta officia, in visitatores, videlicet, N. N. N.; in procuratorem vero generalem, N., dilectos filios ipsius con-

gregationis canonicos, cum honoribus, oneribus, potestatibus, facultatibus, iurisdictionibus et praerogativis solitis et consuetis, substituimus et subrogamus.

§ 3. Cumque per alias nostras litteras statuerimus et ordinaverimus quod nullus ex dicta congregatione canonicus, in capitulis, tam generalibus quam conventualibus, pro tempore celebrandis, vocem activam seu passivam in electionibus faciendis obtineat, nisi sit in sacris ordinibus constitutus, et post per eum legitime emissam professionem in eadem congregatione, quoad electiones in capitulo generali, per septennium; quo vero ad alias electiones in capitulis conventualibus faciendas, per quadriennium laudabiliter vixerit.

§ 4. Et quoad vocem activam in capitulo actu praesens fuerit.

§ 5. Eligendique in priorem generalem duas ex tribus partibus.

§ 6. Alii vero suffragiorum maiorem partem obtinerint.

§ 7. Quodque in capitulo generali prior et procurator Ordinis generales necnon visitatores eorumque substituti, pro casibus necessitatis dumtaxat, eligantur.

§ 8. Et eligendi in priorem et procuratorem generales necnon in visitatores, scientia, prudentia, vitae integritate ac pietate praediti existant.

§ 9. Factaque ipsorum canonica electione iuxta hoc nostrum statutum et ordinem ac congregationis praefatae regularia instituta, prior generalis sic electus, una cum diffinitoribus, eligat priores pro monasteriis, in quibus non adsunt plures quam sex canonici, ac disponat et ordinet familias solitas et necessarias pro quolibet monasterio, ita quod in qualibet familia sint aliquae personae idoneae, quae possint eligi in priores aut abbates sive praepositos, iuxta cuiuslibet monasterii titulum, ipsorumque vicarios et discretos mittendos ad capitulum generale. Quorum praetoro-

Canonici in sacris constituti tantum, vocem activam et passivam habeant.

De electionibus.

Generales.

Altorum.

Prioris, visitatorum et procuratorum.

Eligendorum qualitates.

Generalis in quibusdam monasteriis priores eligit; in aliis vero capitula conventualia.

Exordium.

Declaratio, quod dicta constitutio ligat etiam recipientes pecunias pro impetratura officiorum ac mediatorum.

Clausula praesertim.

Exordium.

Hic Pontifex iustis de causis priorem generalem congregationis deputavit.

Visitatores modo et procuratorem generalem deputat.

rum conventualium et vicariorum electiones non amplius in capitulo generali fiant, sed illi, sicut discreti, in capitulis conventualibus cuiuslibet monasterii, cuius canonici excedent numero sex canoniorum, modo infrascripto eligantur, videlicet.

Formam dictæ
electionis in
capitulo con-
ventualib. præ-
mittit.

§ 10. Postquam familiæ omnes in capitulo generali, ut præmittitur, pro quolibet monasterio dispositæ et ordinatæ, ad locum sibi destinatum statuto tempore pervenerint, antiquior canonicus in quolibet monasterio existens deputet diem et horam ad celebrandum capitulum, et ad sonum campanellæ convocari faciat omnes canonicos habentes vocem activam et passivam. Illisque convocatis et residentibus, præfatus antiquior canonicus advertat an sint omnes præsentés, deinde eos interroget an eis placeat dies et hora ad futuram electionem, et illis annuentibus, præmissa generali confessione a capitulo recitanda, eos absolvat, dicens: *Miserere vestri etc. Et si tenemini aliquo vinculo excommunicationis etc. Et dispenso vobiscum super irregularitate etc.* Postea dicatur hymnus *Veni, Creator Spiritus, etc.; Kyrie eleison, etc.; Pater noster, etc.; Oratio Deus, qui corda etc.* Quibus peractis in conspectu omnium, cum duobus aliis de capitulo, qui primitus habitum Religionis susceperunt, ipsum concomitantibus, ¹ ad mensam decenter præparatam, cum capsula seu urna, ubi schedulæ suffragiorum poni debent, et papyro et atramento ad scribendum processum electionis, accedat. Et quoniam vota seu suffragia, iuxta decreta concilii Tridentini, debent esse secreta, ita quod eligentium nomina nunquam publicentur, singuli electores schedulas accipiant omnino similes, et unusquisque in sua schedula nomen eligendi inscribat vel dicat *Eligo N. in priorem*: antiquior canonicus et alii duo capitulares prædicti, post-

¹ Cherubinus addit *simulque cum eo residentibus* (R. T.).

quam ipsi schedulas, ordine antiquitatis inter eos servato, in urnam seu capsulam demiserint, aliorum schedulas accipiant et in urnam seu capsulam præfata inferant, et inspiciant an schedulæ sint numero pares cum electoribus ibi præsentibus; et si invenerint esse in maiori vel in minori numero, quam sint capitulariter ibidem præsentés, illas comburant, rursusque ad scrutinium modo præmisso procedant, donec invenerint scrutinium esse canonice factum, et tunc legant schedulas; et si electio numero suffragiorum secuta fuerit, schedulæ etiam comburantur; factaque electione, antiquior canonicus et alii duo scrutatores prædicti publicent electorum nomina, exprimendo numerum suffragiorum quæ quisque habuerit; quod faciendum est, licet aliquis non habuerit vota vel suffragia ad sufficientiam ut ad secundum scrutinium, sicut præmittitur, deveniri possit. Decretum vero electionis ab illo qui inter scrutatores primus fuerit, licet electo suum suffragium non contulerit, per hæc verba formetur: *Ego N. vice præsentium capitularium eligo F. in priorem, vicarium seu discretum nostri monasterii*; quod si primus scrutator fuerit electus ad aliquod officium, secundus scrutator ad publicandum scrutinium et formandum decretum succedat, completaque electione, et decreto, ut præmittitur, formato, scrutatores processum electionis compleant atque subscribant, subiungendo: *Invenimus quod N. in priorem, seu vicarium aut discretum nominatus, habuit tot suffragia, et ego N. decreta electionum formavi. In quorum fidem manibus nostris subscripsimus, et sigillo monasterii præfati roboravimus, die, ut supra.* His peractis, antiquior canonicus dicat sine cantu psalmum *Laudate Dominum, omnes gentes*, cum versu *Salvos fac servos tuos etc.* et orationem *Prætere, Do-*

mine, famulis tuis etc., deinde dicat *Adiutorium nostrum etc.*, et dicto responso ab omnibus *Qui fecit cælum etc.*, terminetur capitulum, et scrutinium seu processum ac decretum electionis modo præmisso factum transmittitur ad priorem generalem pro confirmatione obtinenda, qui prior generalis cum voto visitorum, quatenus electio fuerit canonice facta, et personæ electæ nullam patiantur exceptionem, ipsam electionem confirmare et approbare debeat, alioquin, legitima causa subsistente, mandet ad aliam electionem ut præmittitur deveniri, et idem servetur quoties officium prælati conventualis quovis modo vacare contigerit, et hanc formam et ordinem in singulis electionibus. In reliquis vero omnibus et singulis casibus constitutiones, statuta et consuetudines ipsius congregationis inviolabiliter observari volumus et mandamus; et aliter factæ electiones nullius sint roboris vel momenti. Et si quis alias quam ut præmittitur, quovis modo aut quæsito colore, se intriniserit, excommunicationis sententiam ipso facto incurrisse censeatur. Et cum acceperimus quod nonnulli priores, abbates seu præpositi conventuales dictæ congregationis illorumque vicarii in capitulo prædicto præter vel contra dictarum nostrarum litterarum formam electi fuerunt, vosque cupiamus ¹ huiusmodi formam inviolabiliter observari, eosdem priores, abbates seu præpositos eorumque vicarios conventuales, in eodem capitulo electos et deputatos, ab eorum et cuiusque ipsorum officiis similiter absolvimus, eximimus et liberamus; volumus tamen quod singuli eiusdem congregationis conventus, ubi adsunt plures quam sex canonici, cum primum sibi per priorem generalem et visitatores prædictos iniunctum et ordinatum fuerit, ad novam electionem necnon vicariorum, in unoquo-

¹ Cher., *cupialis* (R. T.).

que monasterio, abbatia seu præpositura, iuxta prædictum nostrum statutum, deveniant et devenire debeant, quodque interea abbates, priores seu præpositi eorumque vicarii conventuales per nos, ut præmittitur, ab eorum officiis absoluti, donec novæ electiones et confirmationes prælatorum conventualium huiusmodi fiant, eorum officia, ut prius, exercent, ac si ab eis absoluti non fuissent.

§ 11. Et insuper considerantes quod prædicta congregatio, pro electione prioris generalis, visitorum, procuratoris etiam generalis et aliis huiusmodi peragendis negotiis, capitulum generale singulo quoque anno, maxima cum impensa et non minore canonicorum incommodo celebrare solet, ac propterea magna inde evagandi et sese dissolvendi canonicis ipsis occasio præbeat; cumque prioris ipsius generalis, visitorum, procuratoris etiam generalis, necnon prælatorum conventualium vicariorumque prædictorum officia annata tantum sint, id plerumque usu venire solet, ut prior ipse generalis et visitatores vix omnia ipsius congregationis monasteria et loca, prout eorum officio incumbit, visitare et operam suam illis pro re nata impendere; procurator vero generalis similiter officii sui munus agnoscere, negotia et causas congregationis pertractandas percipere, usum Curie Romane apprehendere, atque alia ad officium suum spectantia providere; prælati autem conventuales eorumque vicarii et ministri monasteriorum et locorum, curæ et regimini suo commissorum, statum intelligere, res et bona agnoscere, consuetudines percipere, negotia obire vix tam brevi temporis spatio possint; quin etiam quando rerum et personarum vel congregationis aut monasteriorum et locorum aliquam vel mediocrem notitiam et cognitionem habere incipiunt, tum maxime temporis exclusi angustia, eorum officia dimittere, negotia tam spiritualia quam temporalia,

Capitulum generale quolibet triennio celebrandum est.

aut intacta, aut certe inchoata atque interrupta novis successoribus relinquere cogantur. Volentes igitur desuper opportunum adhibere remedium, ac ut electiones praelatorum et ministrorum ipsius congregationis canonice, rite et recte fiant, quod de cetero eiusdem congregationis capitulum generale quolibet triennio tantum celebretur, ubi prior generalis, visitatores et procurator generalis eligantur, et cetera eiusdem congregationis negotia iuxta infrascriptum nostrum statutum et ipsius congregationis regularia instituta pertractentur et disponantur.

Dictata autem quolibet anno.

§ 12. Quodque quolibet anno prior generalis et visitatores, una cum tribus aliis ex maioribus praelatis conventualibus ipsius congregationis, eiusdem prioris generalis arbitrio eligendis, die ad id statuta, in aliquo loco commodo ad tractandum negotia congregationis iuxta eorum exigentiam convenient, significando prius omnibus et singulis praelatis conventualibus diem et locum, ita ut si aliquis ipsorum haberet aliquid in huiusmodi congregatione proponendum, commode, vel ipsemet personaliter ad praefictum locum accedere, vel per nuntium, aut epistolam ea de re priorem generalem et alios praedictos certiores reddere, ipsosque consulere possit.

Generalis, visitatorum et procuratoris officia triennio occupantur, aliorum vero biennio.

§ 13. Necnon quod prioris generalis, visitatorum, procuratoris etiam generalis, in posterum triennialia; praelatorum vero conventualium officia, biennialia sint et esse censeantur; ita tamen ut hac vice prior generalis, visitatores et procurator etiam generalis, ut praemittitur, per nos deputati, usque ad capitulum generale de anno futuro millesimo quingentesimo septuagesimo quarto, dominica tertia post festum Resurrectionis D. N. Iesu Christi, in loco opportuno, iuxta praedicta regularia instituta celebrandum; praelati vero

conventuales iuxta praemissum nostrum statutum iam electi et postmodum eligendi usque ad novam electionem et confirmationem in capitulis conventualibus de anno MDLXXIII, tempore congruo celebrandis, faciendas, eorum officiis fungi possint et valeant atque omnino fungantur. Et sic deinceps perpetuis futuris temporibus capitulum generale de triennio in triennium celebretur, ac prior generalis, visitatores et procurator etiam generalis, per triennium; praelati vero conventuales ipsius congregationis per biennium eorum officia, cum honoribus, oneribus, facultatibus et iurisdictionibus solitis et consuetis, prout antea cum annalia erant, exercent et exercere possint ac valeant.

Et si interim vacant, provideatur ut hic.

§ 14. Quodque si, triennio vel biennio huiusmodi durantibus, prioris generalis, visitatorum, procuratoris etiam generalis, aut praelatorum seu vicariorum conventualium praefatorum vel alicuius eorum officia per privationem, dimissionem vel obitum aut alio quovis modo vacarent, praelati conventuales iuxta suprascriptum statutum; prior vero generalis, visitatores, procurator etiam generalis praefati, iuxta dictae congregationis regularia instituta eligantur et eligi debeant.

Administratio bonorum temporalium praefinitur.

§ 15. Ac ut res et bona temporalia congregationis praedictae ipsiusque monasteriorum et locorum huiusmodi non solum conserventur, verum etiam augeantur, quod in unoquoque conventu tres probi canonici per praelatum conventualem eligendi constituantur, quorum unus depositarius, alter procurator, reliquus oeconomus existat, ita ut procurator pecunias omnes monasterii capiat, easque deinceps depositario tradat et asservandas committat; depositarius vero illas in ararium sive arcam ad hoc destinatam reponat; et oeconomo, ubi opus fuerit, de expresso praelati mandato praebat; oeconomus autem acceptas, ut praefertur;

fertur; pecunias pro communibus monasterii usibus ac necessitatibus, et prout praelatus iusserit, fideliter erogat ac expendat. Dictaque arca sit clavibus munita, quarum altera penes praelatum, altera vero penes depositarium custodiatur; arca vero, ubi sit apud depositarium locus non existat, apud praelatum tutiore in loco statuatur et quam diligentissime asservetur; praefatique procurator, depositarius et oeconomus unoquoque mense collatis invicem rationibus praelato, astantibus duobus aliis monasterii discretis canonicis, eligendis ab ipso praelato, rationem pro suo quisque officio accurate reddere teneantur, sub poena illis praelati arbitrio imponenda; ipsis vero praelatis privationis officii sui, si id facere neglexerint, hac in perpetuum valitura lege statuimus et ordinamus; irritum et inane decernentes quicquid secus a quoquam, quovis modo, scienter vel ignoranter, attentari contigerit.

Contrariis derogatur.

§ 16. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis; ac dictae congregationis, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem congregationi illiusque superioribus et personis in contrarium quomodolibet concessis, innovatis et approbatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores, etiam si de illis specialis, specifica ac de verbo ad verbum mentio habenda esset, praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 7 decembris MDLXXI. pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 7 decemb. 1571, pontif. anno VI.

Turcae, qui in bello contra eos peracto captivi sunt effecti, durante bello non dimittantur neque distrahantur.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Postquam nuper inter nos et Sedem Apostolicam ac carissimum in Christo filium nostrum Philippum Hispaniarum regem catholicum, necnon dilectum filium nobilem virum Aloysium Mocenicum Venetorum ducem et eius reipublicae dominum, inuito foedere, et classe communibus viribus comparata, dilecto filio nobili viro Ioanni ab Austria, eius generali praefecto et ductori, commissum fuit praefectum omni posteritati commemorandum, initio illud quidem, quatenus poteramus nobis ab humanis viribus polliceri, periculosissimum, ipso autem exitu felicissimum, hostibus in maximam partem caesis, fugatis, reliquis captivis, factis (causam nimirum suam Domino Deo nostro iuvante, proque suo Israele pugnante), perlatum fuit ad nos plerosque christianorum, partim captivos illos sibi ipsis retinuisse, partim vendidisse, alios donasse, nonnullos etiam, pacta pecunia, in spem redemptionis adduxisse.

Hic Pontifex cum rege Hispaniarum, et repub. Venetorum bellum fecit contra Turcos, et victoriam reportavit, et ex Turcarum classe captivi multi effecti sunt.

§ 1. Quod sane graviter, ut debuimus, accepimus, ab ipsa enim superiorum temporum experientia edocti sumus, quanto semper haec cum christianorum damno facta fuerint; plerosque enim ipsorum captivorum esse navigandi peritissimos, ad classem adornandam, instruendam, ducendam, propter multam maris tempestatum orarumque peritiam, atque ad bellandum utilissimos, et si unquam alias, certe hoc tempore, ceteris suis similibus caesis, esse hostibus pernecessarios, ex quorum missione, ut magna decessio, cum etiam ab omni ratione et iure belli alienissimum sit ut,

Ipsa modo Pontifex, ex causa hic relata.

ipso bello durante, mittantur illi, qui possunt aliquando ipsis mittentibus bellum instaurare et contra eos venire.

Prohibet captivos huiusmodi relaxari, durante bello;

§ 2. Quod quidem malum, tametsi dilectum filium nobilem virum Ioannem ab Austria, pro eius singulari prudentia, praevidissee ei que providisse non dubitamus; tamen, ut ad eius cautionem apostolicae etiam auctoritatis robor accedat, praecipimus et mandamus omnibus et singulis, quocumque sint gradu, conditione, statu, nomine, honore, apud quos captivi aliqui ex classe Turcarum, vel nunc sunt, vel in posterum erunt, sive ipsi eos receperint, sive ab aliis emptione, donatione, permutatione vel alia quacumque ratione acceperint, ne illos, hoc foedere et bello durante, quocumque nomine, ratione, colore, mittere, alienare, liberare, fugere atque abire permittere audeant, sed eos debeant omni cura et diligentia custodire; et eorum numerum, nomina, patriam, parentes, aetatem, dignitatem, sive conditionem et alias, si quae extant, magis certae et particulares demonstrationes nobis aut nostris nunciis, si ibi praesentes fuerint, si vero absentes, ipsarum civitatum et locorum, in quibus dictos captivos habentes reperiuntur, rectoribus, gubernatoribus, iudicibus, locatenentibus aut alio nomine nuncupatis, in ipsa vero classe existentes, nostris aut nostrorum foederatorum ductoribus, praefectis, iudicibus, quam primum a publicatione praesentium indicare. Illi autem, quibus captivi praedicti fuerint indicati, debeant similiter eorum numerum et ceteras omnes circumstantias supradictas, prout eas acceperint, nobis quanto citius significare.

Et contravenientibus poenas hinc descriptas imponit.

§ 3. Si qui vero ex praedictis contravenierint, eos excommunicationis maioris latae sententiae, a qua nisi a nobis ac successoribus nostris canonice intran-

tibus absolvi nequeant, necnon amissionis omnium et singulorum feudorum, dominiorum et aliorum quorumcumque honorum, tam mobilium quam immobilium, quoad eos, qui ecclesiasticae iurisdictionis fuerint, nobis et fisco nostro; qui vero aliarum ditionum, suae cuiusque ditionis fisco applicandorum, et laesae etiam maiestatis criminis poena eo ipso incurrisse declaramus; sperantes etiam quod dicti nostri foederati huiusmodi nostrum praeceptum in suis quisque locis inviolabiliter observari curabunt.

§ 4. Et propterea omnibus et singulis locorum ordinariis illorumque vicariis in spiritualibus generalibus, ac gubernatoribus, iudicibus, locatenentibus, barisellis et aliis executoribus quarumcumque civitatum, oppidorum, terrarum et locorum, contra praecepti et mandati nostri huiusmodi transgressores, ad executionem poenarum praedictarum irremissibiliter, etiam executive et sine figura iudicii ac absque alio a nobis vel confederatis nostris expectato mandato, procedendi plenam et liberam licentiam, auctoritatem et facultatem concedimus et impartimur.

§ 5. Volumus autem ut praesentis nostri motus proprii sola signatura sufficiat et ubique fidem faciat, in iudicio et extra, quacumque regula seu constitutione apostolica contraria non obstante.

§ 6. Quodque illius exempla, etiam impressa, edantur, eaque notarii publici manu et cuiuscumque curiae ecclesiasticae aut praelati sigillo obsignata, eandem prorsus fidem ubique faciant, quam ipse praesens motus proprius faceret, si esset exhibitus vel ostensus.

§ 7. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis; statutis et consuetudinibus, etiam confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, ac etiam legibus,

Executorum deputatio et facultates.

Sola signatura sufficit

Exemplorum fides.

Clausula derogatoria.

etiam castrensibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis communitatibus, universitatibus aliisque particularibus personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu proprio et alias quomodolibet concessis, quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro expressis habentes, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fiat. Motu proprio, M.

Datum Romae apud S. Petrum, duodecimo kalendas ianuarii, anno vi.

Dat. die 21 decemb. 1571, anno vi.

CCXIV.

Approbatio congregationis fratrum Ioannis Dei nuncupatae, ad regimen hospitalium pro curandis pauperibus infirmis nuper institutae, sub ordinariorum correctione et Regula Sancti Augustini.

Pius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Licet ex debito summi pontificatus officii nobis desuper iniuncti, circa piorum locorum quorumlibet profectus nos deceat intentos existere, hospitalium tamen ac in eis degentium pro tempore miserabilium personarum commodo, utilitati et subventioni tanto nos potioribus studiis insistere convenit, quanto, ipsorum miserabili conditione pensata, conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Hospitalia quaedam in Hispaniis constructa sunt sub invocatione Ioannis Dei, pro infirmorum pauperum curatione. Et circa eleemosynarum collectionem impedimenta pra-

§ 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilecti filii Roderici Seguenza, moderni confratris maioris nuncupati, hospitalis Ioannis Dei nuncupati, civitatis Granatensis, petitio continebat quod, licet in dicto hospitali ipsius civitatis, in qua adest cancellaria regia, et ad eam maximus extraneorum numerus pro suis negotiis ibidem pertractandis affluere solet, et unus

maior nuncupatus et alii decem vel octo confratres, dicto confratri maiori nuncupato obedientiam praestantes, reperiuntur, qui in eleemosynis pro ipso hospitali, in quo diversi Christi pauperes, utpote incurabiles, senes, mente capti et membris impotentes, ad numerum quadringentorum et ultra ascendentes, continue suis infirmitatibus curantur, et aluntur, et pro quorum curatione et alimento summa sexdecim millium ducatorum et ultra, ex eleemosynis a piis christifidelibus ipsis confratribus erogari solitis provenientium, singulis annis exponitur, quaeritandis, ipsisque Christi pauperibus gubernandis sua caritate impendant opera, et in eodem hospitali dictorum Christi pauperum numerus, propter bellum superiori anno in regno Granatensi contra Mauros gestum, admodum auctus existat, et eleemosynae minus frequenter quam antea hodie fieri soleant; ipsique confratres maximo cum labore et pro eorum coepto opere minime retardentur, sed maximo cum fervore opus ipsum adeo laudabile assidue prosequantur. Nihilominus, hominum malitia crescente, nonnulli laici, avaritia ducti, Deique timore postposito, habitu, capotto nuncupato, panni vulgariter *layal* in illis partibus nuncupati, quo ipsi confratres indui solent, accepto, sub falso nomine, tam dicti quam civitatis Cordubensis necnon de Madrid, Toletani ac de Lucerna oppidorum Cordubensis respective dioecesis hospitalium, adinstar dicti hospitalis Granatensis fundatorum, et in quibus similia caritatis opera, quae a confratribus dicti hospitalis Granatensis exerceri solent, eleemosynas quaeritare, illasque in pravos et damnabiles eorum usus convertere ausi sunt, in maximum pauperum christifidelium in eisdem hospitalibus pro tempore existentium necessariae subventionis detrimentum.

stabantur fratribus ipsa hospitalia regentibus.

Supplicatur pro-
pterea hunc Pon-
tifici pro oppor-
tuna provisio-
ne.

§ 2. Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat, dictus Rodericus, ad praemissa e medio facilius tollenda, sibi aliisque, tam Granatensis quam Cordubensis et de Lucerna oppidorum huiusmodi hospitalium, aliorumque ad illorum instar de cetero erigendorum, confratribus, nunc et pro tempore existentibus, scapularium eiusdem panni layal nuncupati super veste seu capotto per eos gestari solito, ad genua usque, ut ipsi ab omnibus christifidelibus eis eleemosynas pro praemissis porrigendas, ab aliis ex eorum confratribus non existentibus, et sub falso nomine dictorum hospitalium vel alicuius eorum eleemosynas dolose et malitiose petentibus, facilius internosci valeant, deferendi; necnon in quolibet eorumdem hospitalium et aliorum ad eorum instar erigendorum, inter eos confratrem unum sacerdotem similem habitum et scapularium, qui missas aliaque divina officia ibidem celebrare, necnon sacramenta ecclesiastica tam ipsis confratribus quam Christi pauperibus in eisdem hospitalibus pro tempore existentibus ministrare, illosque in Dei mandatis pie observandis instruere et confortare debeat habendi et retinendi, necnon eleemosynas, pro eorumdem hospitalium Christi pauperum subventionem, non solum in civitatibus et oppidis, in quibus hospitalia ipsa consistunt, verum etiam in toto districtu, dioecesi et provincia earum, de loci ordinarii licentia, petendi et recipiendi, licentiam et facultatem impetrari summo opere desideret, nobis humiliter supplicari fecit, quatenus pro desiderio, ac dictorum hospitalium et Christi pauperum in eis nunc et pro tempore existentium statui consulere, aliasque in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos, qui Christi pauperum consolationem et subventionem sinceris desi-

deramus affectibus, volentes Rodericum ac confratres in tam pio et laudabili proposito confovere, necnon eundem Rodericum a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eidem Roderico ac omnibus et singulis aliis dictorum hospitalium nunc et pro tempore existentibus confratribus, dummodo sub Regula Sancti Augustini vivant, ut super eorum veste seu capotto per eos gestari solito, scapularium ad genua usque, eiusdem panni layal nuncupati continue deferre, necnon sacerdotem unum in quolibet eorum hospitalium, qui confrater existat, similemque habitum eiusdem panni, maiorem tamen et latiorum ac dignitate sacerdotali decentiorem, loci ordinarii arbitrio pro prima vice designandum, deferat, habere possit, necnon eleemosynas pro praefatis hospitalibus eorumque Christi pauperibus, tam in civitatibus et oppidis in quibus ipsa hospitalia, ut praefertur, consistunt, quam totis eorum districtibus, dioecesibus et provinciis, ab omnibus christifidelibus petere et recipere, illasque in dictorum hospitalium et eorum Christi pauperum usus et subventiones convertere libere et licite possint et valeant, licentiam et facultatem, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo concedimus et elargimur.

§ 4. Necnon tam ipsum sacerdotem quam maiorem nuncupatum et alios confratres huiusmodi sub loci ordinarii iurisdictione, correctione, visitatione et obedientia, etiam perpetuo, supponimus et subiicimus; ipsosque maiorem et alios confratres de eleemosynarum huiusmodi administratione singulis annis, in tempore

Hic ideo Pon-
tifice eisdem
confratrib. dum-
modo sub Re-
gula S. Augu-
stini vivunt con-
cedit habitum
et facultatem
colligendi ele-
emosynas pro
hospitalibus in-
firmorum;

Ordinariorum
iurisdictioni et
correctioni sup-
ponit.

eidem ordinario bene viso, legale computum eidem ordinario loci tantum et nulli alteri reddere debere.

Habitu dimittit
prohibet;

§ 5. Necnon quod praedicti moderni et pro tempore existentes eorumdem hospitalium confratres, postquam habitum praedictum susceperint, illum dimittere, minusve eum alicui exhibere, nisi de consensu omnium aliorum confratrum hospitalis, in quo habitum ipsum exhiberi contigerit, sub maioris excommunicationis latae sententiae ipso facto incurrenda poena, audeant vel praesumant, perpetuo statuimus et ordinamus.

Ordinarius tan-
tum de hospi-
taliu regimine
rationem red-
dendam esse
praecipit;

§ 6. Necnon omnibus et singulis personis, cuiuscumque status, gradus, ordinis et conditionis existentibus, praeterquam locorum ordinariis, ne quovis praetextu, in regimine, gubernio aut administratione eorumdem hospitalium aut aliorum ad ipsorum instar eligendorum, sub dicta poena per contravenientes similiter ipso facto incurrenda, quomodolibet se intrudere audeant seu praesumant, districtius inhibemus. Decernentes maiorem nuncupatum et alios hospitalium huiusmodi nunc et pro tempore existentes confratres, super libera administratione, gubernio et regimine dictorum hospitalium, a quibusvis personis, cuiuscumque status, gradus, ordinis et conditionis existentibus, etiam sub praetextu illorum in toto vel parte fabricationum, etiam ex quocumque pio legato vel alias quomodolibet factorum, molestari, perturbari, vexari aut inquietari nullatenus posse.

Clausulas
praeservatas
huc constitu-
tioni apponit;

§ 7. Praesentesque litteras nullo umquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio aut intentionis nostrae vel quopiam alio defectu notari, impugnari vel invalidari, aut in ius vel controversiam quacumque ratione vel causa vocari, aut ad terminos iuris reduci, vel quodvis aliud iuris seu gratiae remedium contra illas impetrari posse, causamque vel causas, propter quas

praesentes ipsae a nobis emanarunt, coram loci ordinario aut quocumque alio iudice, etiam delegato ac facultate quacumque fungente, verificare non debere, nec ob id viribus carere, aut per obreptionem obtentas; nec minus dictum Rodericum ad verificandum praemissa teneri, minusque, sub quibuscumque, similitum vel dissimilium, gratiarum, tam per nos quam Romanos Pontifices successores nostros, quomodolibet ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis pro tempore factis, quorumcumque tenorem existant, includi, sed illis non obstantibus, in suis robore, vigore et efficacia persistere, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas et plenarie reintegratas, et sub data per dictum Rodericum et pro tempore existentem maiorem nuncupatum confratrem dicti hospitalis Granatensis eligenda, de novo concessas esse, et ita incommutabilis voluntatis et intentionis nostrae esse. Sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 8. Quocirca venerabilibus fratribus nostris archiepiscopo Granatensi ac Amerino et Cordubensi episcopis, per apostolica scripta mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Roderici seu maioris nuncupati pro tempore existentis ipsius hospitalis Granatensis confratris fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis

Executores
deputati;

defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praedicta Rodericum et pro tempore existentem maiorem nuncupatum aliosque confratres praedictos, praemissis omnibus et singulis, iuxta praesentium continentiam et tenorem, pacifice frui et gaudere; non permittentes eos seu eorum quemlibet a quoquam quomodolibet indebite molestari, perturbari aut inquietari. Contradictores quoslibet et rebelles ac praemissis non parentes per censuras et poenas ecclesiasticas aliaque opportuna iuris remedia, appellatione postposita, compescendo; ac legitimis super his habendis servatis processibus, illos censuras et poenas ipsas incurrisse declarando, necnon eas etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Contrariis omnibus derogat. § 9. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae octavi, praedecessoris nostri, de una, et concilii generalis de duabus diaetis, dummodo quis, vigore praesentium, ultra tres diaetas ad iudicium non trahatur, ac aliis quibusvis apostolicis necnon, in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus; ac, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis Ordinibus et locis illorumque superioribus ac personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu proprio et ex certa scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, in contrarium forsitan quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eisdem praesentibus pro sufficienter expressis habentes,

illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas, non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, kalendis ianuarii, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 1 ian. 1572, pontif. anno VI.

CCXV.

Jurisdiclio et facultates S. R. E. cardinalis protectoris et iudicis causarum confraternitatis Annunciationis B. Mariae Virginis, in ecclesia supra Minervam de Urbe dudum institutae, ad miserabilibus puellis dotes elargiendas, pupillosque et egenos sublevandos.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Cum, sicut accepimus, confraternitas seu societas sub invocatione Annunciationis B. Mariae Virginis, in ecclesia domus eiusdem B. Mariae supra Minervam de Urbe, eiusque priores, custodes, officiales et confratres, ob lites, quaestiones, controversias civiles, criminales, profanas, spirituales, meras et mixtas infra confraternitatem seu societatem eiusque priores, administratores, gubernatores ac deputatos huiusmodi, per diversa Urbis tribunalia litigare, occasione locationum, censuum, donationum, haereditatum, legatorum, dotium et diversarum aliarum rerum eiusdem, tam agendo quam defendendo, pro ipsius confraternitatis seu societatis iuribus defendendis, iugiter implicata existat, ex

Causa huius constitutionis.

quo saepissime quam plurima damna et interesse patiat, ac impensa litis valorem rei, de qua ex tempore agitur, saepenumero exuperet.

Confraternitatis priorum operum enarratio.

§ 1. Nos, confraternitatem seu societatem praedictam, in qua piissima caritatis et misericordiae opera, tam pauperibus et miserabilibus puellis annuatim dotes elargiendo, quam aliis pupillis, viduis et egenis sublevandis, missisque et aliis divinis officiis in sua cappella ibi fundata dielini celebrandis, in divini Numinis obsequium, sanctaeque Matris Ecclesiae exaltationem exercere noscuntur, quantum cum Deo possumus, sublevare volentes.

Jurisdiclio iudicis d. confraternitatis cognoscendi omnes eius causas cum facultate

§ 2. Motu simili et ex certa nostra scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, venerabili fratri nostro Alexandro episcopo Tusculano cardinali de Farnesio nuncupato, S. R. E. vicecancellario, nunc et pro tempore confraternitatis seu societatis huiusmodi existenti protectori, omnes et singulas causas, quaestiones, lites et controversias inter dictam confraternitatem seu societatem sive eiusdem dilectos filios priores, custodes, officiales et ministros et quascumque alias personas, cuiuscumque gradus, ordinis, dignitatis, conditionis et praeminentiae existentes, etiam cardinalatus dignitate fulgentes, universitates, societates, congregationes, monasteria aut alia loca pia huiusmodi, etiam si coram S. R. E. camerario, clericis et praesidentibus Camerae Apostolicae, et eiusdem Camerae causarum auditore generali, necnon vicario, gubernatore ac senatore Urbis praedictae, illorumque locatentibus, collateralibus et iudicibus, ac dictae Urbis causarum appellationum capitaneo, et sacri Palatii etiam causarum auditoribus, et eiusdem S. R. E. cardinalibus, aliisque iudicibus ordinariis seu delegatis hucusque motas, pendentes et quomodolibet movendas, de et super quibuscumque locationibus, venditionibus, legatis, fideicom-

missis, testamentis, haereditatibus ac illarum discussionibus, atque quorumcumque iurium et actionum cessionibus, aliisque inter vivos contractibus, etiam vigore obligationis in forma Camerae executionibus, revocationibus, bonis rebusque, iuribus et actionibus ad confraternitatem seu societatem praefatam eiusque priores, custodes, gubernatores, administratores, officiales et deputatos, ministros, eorumque lites consortes, tam coniunctim quam divisim ac tam passive quam active, concernentibus, spectantibus et pertinentibus ad confraternitatem seu societatem ipsam, in quacumque instantia, quorum omnium et singulorum statum et merita, necnon iudicum et colligantium nomina et cognomina ac qualitates ceteraque etiam de necessitate exprimenda pro expressis habentes, in statu et terminis, in quibus nunc reperiuntur, harum serie ad nos advocantes, illasque omnes et singulas, motas et pendentes, ac quam et quas confraternitas seu societas, priores, gubernatores, officiales, administratores et deputati, necnon pauperes puellae ac pupilli et viduae ibi degentes, ac illae quae nuptui traditae sunt et pro tempore fuerint, habere volent contra easdem personas, universitates, monasteria et alia huiusmodi pia loca, pro rebus, bonis, haereditatibus, iuribus, actionibus et dotibus huiusmodi, nunc et pro tempore confraternitatis seu societatis praedictorum existenti protectori, una cum illarum emergentibus, dependentibus, incidentibus, annexis et connexis, summarie, simpliciter et de plano et sola facti veritate inspecta ac sine strepitu et figura iudicii, per seipsum seu alios a se deputandos in quacumque instantia, usque ad finem audiendi, cognoscendi et sine debito terminandi, auctoritate apostolica, tenore praesentium, committimus et mandamus. Ipsumque protectorem nunc et pro tempore existentem, in dictis causis motis

pendentibus ac in futurum movendis in iudicem ordinarium, cum facultate eadem causas in quacumque instantia, usque ad finem, per seipsum seu alium vel alios eius auditores, illas cognoscendi, decidendi et terminandi, et aliis facultatibus praedictis facimus, constituimus et deputamus.

In Curia et extra citandi et inhibendi;
 § 3. Necnon cum potestate citandi et inhibendi quos, quibus et quoties opus fuerit, in Curia et extra eam, etiam per edictum publicum, constituo etiam summarie de non tuto accessu, eisdemque ac quibusvis aliis eiusdem Urbis iudicibus ac personis, tam ecclesiasticis quam saecularibus, quibus et quoties opus fuerit, etiam sub sententiis, censuris et poenis ecclesiasticis et pecuniariis, quibus sibi seu ab eo pro tempore deputando auditori videbitur, inhibendi.

Inobedientes coercendi;
 § 4. Et, in eventum non paritionis, contra inobedientes, contumaces et rebelles, ad declarationem incursus censurarum et poenarum huiusmodi illarumque aggravationes et reaggravationes ac alias iuxta morem et stylum curiarum Urbis in similibus servari solitum, et prout sibi videbitur, procedendi.

Sententias suas exequendi etc.;
 § 5. Sententiasque suas debitae executioni demandandi sive demandari faciendi, auxiliumque brachii saecularis ad hoc, si opus fuerit, invocandi, omniaque alia et singula, in praemissis et circa ea quomodolibet necessaria et opportuna faciendi, gerendi et exequendi.

Singulis diebus et horis procedendi;
 § 6. Ac in omnibus et singulis causis praedictis, ad dictam confraternitatem seu societatem, ut praemittitur, spectantibus, singulis diebus et horis feriatis et non feriatis, praeterquam in honorem Dei, etiam tempore feriarum ob necessitatem hominum indictarum seu indicendarum, procedendi.

Notarium deputandi;
 § 7. Ac quemcumque notarium sibi benevisum, in causis huiusmodi deputandi.

Per quoscumque mandatarios et executores citandi et exequendi;
 § 8. Volumus etiam quod citationes, monitiones et intimationes, quae in dictis causis fieri oportuerit, etiam per Curiae Capitoli et quoscumque alios mandatarios fieri possint. Et quicumque executores Urbis possint et debeant effectualiter executioni demandare omnes et singulas sententias, decreta et mandata praefati cardinalis protectoris, sive ab eo deputatorum; quae, non obstante regula Cancellariae, sub eius parvo sigillo expediri possint.

Privative quoad alios iudices.
 § 9. Ac insuper confraternitatem seu societatem praedictam eiusque priores, administratores, gubernatores et deputatos huiusmodi ex nunc deinceps, occasione praemissorum, alibi quam coram praefato cardinali protectore conveniri, aut ad alios conveniendum constringi non posse; ac processus, sententias et decreta, per alium seu alios, tam ordinarios quam delegatos, iudices, in causis praedictis quomodolibet pro tempore formatos, latas et facta, cum inde secutis quibuscumque, nulla, irrita et inania nulliusque roboris vel momenti fore.

Clausula praeservativa.
 § 10. Praesentemque cedulam, sub quibusvis revocationibus, suspensionibus et exemptionibus, limitationibus seu revocationibus similium vel dissimilium concessionum et gratiarum, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices et Sedem praedictam vel eius legatos, etiam per regulas Cancellariae Apostolicae pro tempore factas, nullatenus comprehendi, sed semper ab illis penitus et omnino exceptam, et quoties illae emanabunt, praesentem cedulam in pristinum robur restitutam esse et censi debere, nec eidem cedulae, per quascumque litteras et quasvis clausulas generales vel speciales, etiam derogatoriarum derogatorias, irritantiaque et alia decreta sub quacumque verborum expressione continentes, derogari posse, etiamsi illi, ullo umquam tempore ex aliqua, causa derogari contingat, nisi tenor ce-

dulae de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertus; et huiusmodi derogatio per trinas distinctas litteras eundem tenorem continentes, tribus similibus distinctis vicibus, administratoribus, prioribus, gubernatoribus, deputatis et confratribus huiusmodi, omnibus et singulis, legitime intimata et insinuata fuerit, eorumque expressus ad id accesserit assensus, derogationem huiusmodi nemini suffragari et nullius esse roboris vel valoris.

Clausula sublata.
 § 11. Et sic per quoscumque iudices, quavis auctoritate fungentes, etiam praefatae Ecclesiae cardinales et causarum Palatii Apostolici auditores, sublata etc.; ac irritum etc., iudicari et definiri debere.

Clausulae derogatoriae.
 § 12. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae octavi, praedecessoris nostri, de una, et in concilio generali edita de duabus diaetis, dummodo ultra tres diaetas aliquis, vigore praesentium, ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis; necnon basilicae Principis Apostolorum de Urbe, ac hospitalium, ecclesiarum, monasteriorum et aliorum quorumcumque piorum locorum et Ordinum, iuramento roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, conservatoriis, exemptionibus et litteris apostolicis eisdem ac dilectis filiis populo Romano, necnon iudicibus, curiis et tribunalibus, eorumque personis per quoscumque, etiam Romanos Pontifices praedecessores nostros et nos ac dictam Sedem, etiam motu et scientia similibus, concessis, approbatis et innovatis, etiam disponentibus quod causae huiusmodi ad forum seu Curiam Capitoli reassumi debeant; quibus omnibus et singulis, etiam si, pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita, observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias

in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque; ac si praedictis vel quibusvis aliis, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari, aut extra vel ultra certa loca, curias et tribunaalia, ad iudicium trahi non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, et quibuslibet aliis privilegiis et indultis apostolicis, generalibus vel specialibus, quorumcumque tenorum existant, per quae, praesentibus non expressa aut totaliter non inserta, iurisdictionis ipsius protectoris explicatio impediri valeat quomodolibet vel differri, et de quibus quorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda sit in praesentibus litteris.

Sola signatura sufficit.
 § 13. Volumus autem praesentium solam signaturam sufficere et ubique fidem facere, in iudicio et extra, regula contraria non obstante.

Transumptorum fides.
 § 14. Et earumdem transumptis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis et sigillo protectoris seu confraternitatis seu societatis huiusmodi munitis, eandem prorsus fidem adhiberi, quae adhiberetur praesentibus manu nostra subscriptis; ac etiam litteras ad partem expediri posse.

Placet. Motu proprio, M.

CCXVI.

Prohibitio deferendi pugiones, cultellos et aliud genus armorum brevioris mensurae trium palmorum, in Statu Ecclesiastico.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Exordium.
 Cum vices Eius, licet immeriti, geramus in terris, qui, de coelo ad ima descendens, pro salute humani generis, seipsum ad

crucis patibulum obtulit, omni, quo possumus, studio invigilare debemus, ut omnis prorsus occasio homicidia, tamquam in eiusdem humani generis perniciem tendentia, committendi, quantum in nobis est, submoveatur.

§ 1. Et quia experientia cognovimus quamplura ex armis brevioribus, quae occulto deferri possint, et ad necem inferendam aptiora et fere inevitabilia esse videntur, in dies committi et perpetrari, inhaerentes vestigiis felicitatis memoriae Pii Papae IV, praedecessoris nostri, qui volens proditorium et abominabile et detestandum armorum genus huiusmodi penitus et omnino destruere et ab alma Urbe aliisque terris Status nostri Ecclesiastici in totum eliminare, motu suo proprio et in perpetuum valitura constitutione sancivit: nemini, cuiuscumque dignitatis, gradus, ordinis, conditionis aut praeminentiae, licere tormenta ignea, archibusetta vulgariter nuncupata, brevioris mensurae duorum palmorum, modo et forma, et sub gravissimis poenis, etiam quae pro crimine laesae maiestatis a iure inflictae sunt, et prout latius in dicta constitutione edita pridie nonas martii, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo primo 2, quam et eius totum tenorem hic pro insertis haberi volumus, continetur.

§ 2. Nos propterea attendentes quod eadem ratio militat etiam in aliis armis, veluti pugionibus et aliis armorum generibus quae occulte deferri possunt, cupientes quod metu eiusdem poenae, a similibus armorum delatione et eorum usu quilibet abstineat, motu nostro proprio et ex certa nostra scientia et potestatis plenitudine, dictae constitutioni felicitatis memoriae Pii Papae IV, praedecessoris nostri, addentes, hac nostra in perpetuum valitura constitutione sancimus: nemini,

1 Vide eius, constitutionem LVIII Cum vices, pag. 171 huius tomi. 2 Legendum millesimo quingentesimo sexagesimo secundo (R. T.).

cuiuscumque dignitatis, gradus, ordinis, conditionis, aut praeminentiae existat, licere pugiones, cultellos, nec aliud quodvis genus armorum brevioris mensurae trium palmorum (exceptis tamen cultellis aptis ad incidendum panem, qui tamen esse non possint maioris longitudinis unius palmi et sine cuspidem et, ut vulgo dicitur, spuntati) in Urbe nostra, civitatibus et locis Status nostri Ecclesiastici et suburbis, quovis modo, aut etiam quovis militiae aut executionis iustitiae praetextu, deferre. Qui vero contrafecerint dictumque genus armorum detulerint, poenas in constitutione praedicta expressas incurrant.

§ 3. Inhibentes, prout tenore praesentium inhibemus, omnibus et singulis, etiam de latere nostro legatis, ne, sub indignationis nostrae; et quibuscumque vicelegatis, gubernatoribus, rectoribus, praesidentibus ac aliis ministris et Sedis Apostolicae seu civitatum et terrarum praefatarum officialibus, ne, sub suspensionis a divinis, excommunicationis latae sententiae aliisque arbitrio nostro poenis, cuiquam tale genus armorum, sub quovis colore, deferendi licentiam et facultatem, ad quodcumque etiam brevissimum tempus, concedere audeant vel praesumant.

§ 4. Decernentes nihilominus licentias ac facultates sic concedendas nullas penitus et invalidas existere, ac, illis non obstantibus, eos qui sub illarum clypeo dictum genus armorum detulerint, poenam praefatam omnino incururos, illosque irremissibiliter puniendos fore, et contra omnes et singulos huic nostrae constitutioni contravenientes, ad fisci nostri instantiam et etiam ex officio, procedi et inquiri posse, ac ad poenarum praefatarum executionem deveniri omnino debere.

§ 5. Ut autem praemissa ad omnium notitiam deducantur, nec aliquis, prae-

Pius IV prohibuit delationem et retentionem archibusettorum brevioris mensurae duorum palmorum 1.

Hic Pontifex extendit eandem constitutionem ad pugiones, cultellos etc. brevioris mensurae trium palmorum, et eandem poenas imponit;

Inhibetque officialibus ne desuper licentias concedant;

Licentias autem dandas annullat.

Iussio publicandi.

Indulgentiae et gratiae pro adiuvantibus bellum contra Turcas 1.

Pius Papa V, universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

textu ignorantiae excusari possit, volumus quod praesentes nostrae per aliquos nostros Curiae nostrae cursores ad basilicae Principis apostolorum de Urbe et ecclesiae Lateranensis necnon Cancellariae Apostolicae valvas, ac in acie Campi Florae affigantur et publicentur.

§ 6. Quodque earum transumptis, manu notarii publici et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, certa et indubitata fides adhibeatur, prout ipsis litteris originalibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae; et transumpta huiusmodi legati, vicelegati, rectores vel praesidentes aut gubernatores seu alii superiores provinciarum, civitatum, terrarum, oppidorum, locorum praedictorum per publicum praekonem publicari, et valvis cathedralis seu matricis ecclesiae loci ac palatii eorum residentiae affigi faciant, publicationemque et affixionem praefatas, lapsis viginti diebus, perinde omnes arceant ac si personaliter intimatae forent.

§ 7. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis; privilegiis quoque et indultis quibuscumque personis forsitan concessis et innovatis, assertis consuetudinibus, quas, si quae forent, per praesentes improbamus, nullasque et invalidas esse declaramus; et quae omnia, illorum tenores pro sufficienter expressis habentes, revocamus et annullamus, nullaque et irrita esse decernimus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo etc. Placet. Motu proprio, M. Datum Romae apud S. Petrum, pridie idus februarii, anno VII.

Dat. die 12 febr. 1572, pontif. anno VII.

Fides transumptorum.

Clausulae derogatoriae.

Cum nos, pro pastoralis officii divinitus nobis iniuncti cura ac sollicitudine, divino auxilio adiuti, pro universae christianae reipublicae bono ac tutela, cum carissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum rege catholico ac dilectis filiis nobili viro duce et senatu Venetorum, adversus perfidissimum importunissimumque Turcarum tyrannum, efferata rabie cuncta christianae ditionis regna, provincias et alia loca incendiis, ferro, caedibus expugnantem atque vastantem, non minus salutare quam necessarium foedus iniverimus, iamque, admirabili Dei clementia et beneficio, navalem gloriosissimamque victoriam felicissime consecuti fuerimus, modoque a nobis principibus foederatis copiae tam maritimae quam terrestres, ut coeptam contra teterrimum hostem expeditionem, monstrante Deo, persequamur, summis viribus, summo studio, summa diligentia comparentur atque instruantur.

§ 1. Attamen, considerantes immanem Turcarum potentiam infinitamque multitudinem, qua potissimum res christianorum omni tempore miserabiliter percussae atque affixissae non ignoramus, magnopere idoneum et opportunum esse censemus, si christiani, maiori quo fieri poterit militum numero bellicoque ap-

Hic Pontifex foedus contraxit cum rege Hispaniarum et Venetis contra Turcas et victoriam reportavit;

Et modo, pro felici prosecutione, adhortatur omnes ut hoc bellum personis vel facultatibus adjuvant.

1 Similes indulgentiarum et gratiarum concessionis adiuvantibus eiusmodi bellum pro recuperatione Terrae Sanctae dedit Innocent. III, constit. CVII, Ad liberandam, tom. III, pag. 300. Et de hoc bello habes etiam in constit. LXXVII, Cum nuper, huius tomi pag. 638.

paratu, contra hostilem ferociam insurgere conabuntur: sic enim facilius sperandum est felicia nostra coepta, adiuvante Domino, fore in dies feliciora atque optatum exitum, gravi cum hostium formidine ac pernicie, habitura. Itaque decrevimus omnes et singulos fideles ad piissimum iustissimumque bellum, ubi de Iesu Christi Domini et Salvatoris nostri causa et gloria, christianique nominis salute, sicut omnes aperte vident, in primis agitur, monere, requirere et enixe hortari, prout moneamus, requiramus et hortamur per praesentes, ut unusquisque sanctissimum hoc bellum vel personis vel facultatibus adiuvarere velit. Negabit enim servus Domini opes temporales largiter exhibere, cum Dominus servum vivere faciat et habere, ipsique demum divitias largiatur aeternas? et si Deus subiit mortem pro homine, dubitabit homo mortem subire pro Deo? Quod ut eo libentius et alacrius cuncti facere studeant, quo ex hoc spiritualibus muneribus et temporalibus quoque gratis a nobis se refectos pariter et munitos esse cognoverint, de omnipotentis Dei misericordia ac beatorum apostolorum Petri et Pauli auctoritate confisi, ex illa, quam nobis Deus, licet indignis, ligandi et solvendi contulit, potestate, omnibus qui ad subveniendum huic sacro bello in personis propriis et expensis se se contulerint, necnon eis qui non in personis propriis illuc accesserint, sed suis tantum expensis, iuxta facultatem et qualitatem suam, viros idoneos destina-verint, donec milites nostri ibi fuerint, commoratorios; et illis similiter, qui, licet alienis expensis, propriis tamen personis belli laborem et pericula sustinuerint, ac demum eis, qui de bonis sibi a Deo collatis congruam ad id portionem benigne

1 Tu vide indulta cruce signatorum in bulla Innocentii III, cit. in nota ad rubricam.

erogaverint, plenissimam et amplissimam omnium peccatorum suorum, de quibus corde contriti et ore confessi fuerint, et eandemmet quam Romani Pontifices praedecessores nostri cruce signatis proficiscentibus ad subsidium Terrae Sanctae concedere soliti fuerunt, veniam, remissionem et absolutionem, tenore praesentium, indulgemus et elargimur. Bona insuper proficiscentium ad bellum huiusmodi, ex quo profecti fuerint, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, necnon ut talia sub archiepiscoporum et omnium praelatorum ecclesiae Dei tutela consistant; nullam de iis, quae, dum fuerint in dicto bello, quiete possident, sustineant quaestionem, sed integra maneant et quietae.

§ 2. Quinimmo in quibusvis eorum causis et litibus a iudicibus, coram quibus vertuntur, omnino supersederi debere, donec de eorum obitu vel reditu certissime cognoscatur, statuimus et mandamus.

§ 3. Ad usuras quoque, si iuramento teneantur alicui, non cogantur, verum absoluti maneant et quieti. Quod si quisquam contra attentare praesumpserit, per censuram ecclesiasticam, appellatione postposita, compescatur. Si quis autem creditorum, contra tenorem praesentium, ipsos ad solutionem coegerit usurarum, cum ad illarum restitutionem, appellatione etiam remota, simili censura compelli volumus. Iudaeos vero ad remittendas ipsis, ut praefertur, usuras etiam per principes et saecularem compelli praecipimus potestatem, et donec eis remiserint, tam in mercimoniis quam aliis rebus et commerciis, sub excommunicationis sententia per ordinarios promulganda, universis christifidelibus iubemus communionem omnimodam ipsis hebraeis denegari.

§ 4. Mandantes quibuscumque locorum ordinariis, in virtute sanctae obedi-

Supersessionemque etiam concedit in eorum causis;

Et ab usurarum solutione liberat.

Iussio publicandi hanc bullam.

tiae, ut statim praesentes litteras vel earum transumpta per suas quisque dioeceses publicari, et etiam per praedicatorum ad populi notitiam absque ullo quaestu devenire quamprimum curent et faciant.

Clauulae de rogatoria.

Exemplorum fidos.

§ 5. Non obstantibus praemissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem quod praesentium transumptis etc.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XII martii MDLXXII, pontificatus nostri anno VII.

Dat. die 12 mart. 1572, pontif. anno VII.

CCXVIII.

Contra scribentes, dictantes, retinentes, transmittentes et non lacerantes libellos famosos atque litteras nuncupatas d'avvisi, continentes alicuius famae laesionem futurorumque successuum et eorum quae pro regimine Status Ecclesiastici secreto tractantur revelationem.

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romani Pontificis providentia circumspecta ad ea sollicitudinis suae partes potissimum convertit, per quae inter singulos gregis eiusdem fideles, praesertim vero nobis et Romanae Ecclesiae subditos, pax et concordia confoventur, seditiones evitantur, scandalis obviatur et animarum salus procuratur.

§ 4. Cum itaque iracundia sit perturbatio immanis, affectio dura, violenta potentia, caedium causa, calamitatis socia, iacturam concilians et dedecus, pecuniarum pernicies atque perditionis origo, eaque potissimum ex iniuriis, verbo vel scriptis vel facto illatis nascatur. Nos qui non sine maxima mentis nostrae

Imperatores in l. i. c. De libel. fam. imposuerunt poenam capitis componentibus libellos famosos, et sacri canones eosdem flagellari et excommuni-

carl deoreverunt, ut in causa v. q. 1, per tot.

perturbatione saepe numero accepimus quod, licet tam per sacras leges quam canonicas sanctiones, sub certis etiam gravissimis poenis, prohibitum fuerit ne quis famosum libellum componere audeat, et repertum, sive domi sive in publico vel in quocumque loco, aut corrumpere vel igne consumere teneatur prius quam alter inveniat, et nulli fateatur inventum; et qui secus fecerit, quasi auctor huiusmodi delicti, eisdem poenis subiaceat; nihilominus considerantes quod in dies, crescente malitia, quamplures iniquitatis filii, perditionis alumni et poenas praedictas parvipendentes easque variis fraudibus evitare satagentes, ausu temerario non erubescunt variis modis nonnullos principes, praelatos, nobiles, publicas et privatas personas variis iniuriis et conviciis afficere, eorumque famae et honori detrahere, sub quodam ficto colore quarundam litterarum incerto auctore scriptarum, nedum ab urbe nostra, sed etiam ex diversis provinciis, in quibus nedum ea, quae in unaquaque regione successerunt, narrantur, sed ea etiam quae in futurum quodam eorum temerario iudicio fore opinantur, adeo ut plerumque odia, inimicitiae, seditiones, rixae et homicidia permulta oriantur, in divinae Maestatis offensam, animarum periculum et perniciosum quoque exemplum et scandalum plurimorum.

§ 2. Volentes praemissis, quantum possumus, obviare, considerantes attentius quod plures poenarum gravitas quam Dei timor arcere solet a voluntate delinquendi, et propterea tanto periculo occurrere volentes, ac tam nefarios praesumptores et facinorosos homines atrocibus poenis torpescere, ut metus poenae meta huiusmodi praesumptionis existat; huius perpetuae et irrefragabilis constitutionis edicto, poenas omnes, tam temporales quam ecclesiasticas, in talia pra-

Et hic Pontifex easdem poenas confirmat et extendit ad scribentes etc. litteras nuncupatas d'avvisi, aliasque poenas hic expressas imponit.

sumentes per sacras leges et canonicas sanctiones latas et promulgatas, auctoritate apostolica approbantes et innovantes, ac ad omnes et singulos praedictos, qui forsitan sub illis comprehensi non essent, extendentes et ampliantes; statimus et ordinamus quod deinceps perpetuis futuris temporibus nemo, cuiusvis qualitatis, dignitatis, etiam ecclesiasticae, status, gradus, ordinis et praeminentiae fuerit, audeat nec praesumat libellos famosos, nec litteras monitorum, vulgo appellatas *Lettere d'avvisi*, continentes convicia, iniurias vel famae et honoris alicuius laesionem, nec aliquam scripturam, in qua de futuris successibus disseratur, vel ea quae coram nobis vel aliis ad universalis Ecclesiae Status regimen deputatis secreto tractantur, revelentur, componere, dictare, scribere, exemplari, retinere, nec ad aliquem transmittere, etiam si aliunde ab aliis provinciis, civitatibus, terris et locis ad eorum manus pervenerint; sed statim quod aliqui similes libelli, litterae sive scripturae alicui delatae fuerint, statim quod illos seu illas habuerit, antequam vim earum manifestaverit, corrumpere seu igni tradere, vel dilecto filio nostro cardinali Rusticucio consignare teneatur, sub poenis praedictis, quas hic pro expressis haberi volumus, ac aliis etiam gravioribus, etiam ultimi supplicii et confiscationis honorum, secundum qualitatem facti et personarum, arbitrio nostro irremissibiliter infligendis; quibus poenis etiam eos ligari volumus, qui in huiusmodi libellis, litteris seu scripturis de aliquo oblocuti fuerint, alicuiusque famae et honori, vera etiam exprimendo, detraxerint, ac ea quae coram nobis vel aliis, ut supra, secreto tractantur, revelaverint; ex hoc equidem animus deprehenditur pravus iniuriandi et nocendi, atque ideo eos eadem poena teneri convenit.

§ 3. Necnon praesentes et desuper conficiendas forsitan litteras perpetuis futuris temporibus durare, ac omnes et singulos a data praesentium irremissibiliter ligari volumus, illasque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio aut intentionis nostrae vel quopiam alio defectu notari, aut sub quibusvis revocationibus et derogationibus comprehendi nullatenus posse.

§ 4. Sicque per quoscumque iudices etc., etiam causarum Palatii Apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, sublata etc., iudicari debere etc.; irritum quoque etc. decernimus.

§ 5. Non obstantibus praemissis ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis; ac quibusvis, etiam almae Urbis et illarum civitatum, oppidorum, terrarum et locorum, etiam iuramento etc. roboratis, ac provincialibus, municipalibus, ac particularibus statutis ac legibus, etiam imperialibus et in corpore iuris scriptis; privilegiis quoque etc., etiam motu simili etc., etiam consistorialiter etc., quibus omnibus, illorum tenores etc., hac vice latissime derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Ut autem praesentium tenor omnibus innotescat, nullusque eorum ignorantiam allegare queat, in valvis Principis apostolorum ac S. Ioannis Lateranensis, et in acie Campi Florae de Urbe publicari mandamus, ipsasque sic publicatas omnes et singulos, quos illae concernunt, ita afficere volumus ac si essent omnibus personaliter intimatae. Decernentes quoque praesentium earumdem solam signaturam sufficere et ubique fidem facere, in iudicio et extra, regula quacumque contraria non obstante. Ac illarum transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo almae Urbis gubernatoris aut alterius iudicis sigillatis, eandem prorsus fidem adhi-

Clausulae praeservativae.

Decretum irritans.

Clausulae derogatoriae.

Forma et effectus publicationis.

beri, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Placet. Motu proprio, M.

Datum Romae apud S. Petrum, XVI kalendas aprilis, anno VII.

Dat. die 17 martii 1572, pontif. anno VII.

CCXIX.

Exemptio monasteriorum omniumque locorum piorum ab onere hospitandi milites¹.

Pius Papa V, motu proprio, etc.

Cum, sicut non sine gravi dolore nobis innotuit, omnia et singula seu quamplurima huius almae Urbis ac etiam Status nostri Ecclesiastici conventus et monasteria et alia ecclesiastica et pia loca, tam saecularia quam regularia, et a personis religiosis quomodolibet inhabitata, eo tempore quo equites et milites eiusdem almae Urbis ac Status Ecclesiastici praefati, pro defensione ipsius Urbis et Status, adversus infestissimum Turcarum tyrannum, vel ob alias, quae pro tempore se se offerunt causas expediri et ad diversa eiusdem Status loca transmitti contingit, ab eisdem equitibus et militibus perturbentur et molestentur; ipsique conventus, monasteria et alia ecclesiastica et pia loca, in eorundem equitum seu militum distributione, nonnullos eorundem equitum et militum intra eorum domos et monasteria hospitio excipere et recipere cogantur, in maximum eorum detrimentum, divini cultus perturbationem, gravissimum religionis dedecus, Dei optimi offensam, et non solum praeter omnem nostram intentionem, verum etiam intolerabilem animi nostri amaritudinem.

¹ Hanc exemptionem pro Ordinibus Mendicantium habes etiam in constitutione XIX, *Dum ad uberes*, pag. 468 huius tomi.

§ 1. Quapropter nos in praemissis, quantum cum Deo possumus, de optimo remedio celeri manu providere, ac monasteriorum et aliorum ecclesiasticorum et piorum locorum huiusmodi personarum, Deo altissimo die noctuque famulantium, quieti, integritati et deori consulere volentes, motu simili et ex certa nostra scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, universis et singulis tam dictae almae Urbis quam totius Status praefati gubernatoribus, potestatibus, ducibus et capitaneis communitatibusque et universitatibus et aliis, ad quos spectat ei pertinet et spectabit et pertinebit quomodolibet in futurum, ne deinceps perpetuis futuris temporibus, in eorundem militum et equitum distributione, tam in transeundo quam inibi commorando, communitatibus et universitatibus videlicet, ne dictos equites ac milites in eisdem monasteriis, coenobiis, domibus et aliis ecclesiasticis et piis locis; sub duorum millium ducatorum auri, Camerae Apostolicae ipso facto applicandis, et aliis arbitrii nostri poenis, quovis quaesito colore, causa, ingenio sive praetextu, distribuere sive assignare, vel ad illos recipiendum et hospitio excipiendum cogere.

§ 2. Ipsi vero capitaneis et ducibus, ne eosdem suos equites et milites, sub indignationis nostrae ac privationis officiorum suorum aliisque etiam arbitrii nostri poenis, in dictis monasteriis, coenobiis, domibus et aliis ecclesiasticis et piis locis, etsi communitates et universitates ipsae eadem loca eisdem assignassent, distribuant.

§ 3. Gubernatoribus vero et ipsarum civitatum et locorum praetoribus ac aliis officialibus quibuscumque, quominus praemissa ab ipsis communitatibus et universitatibus ac capitaneis et ducibus fieri, sub eiusdem indignationis nostrae ac etiam privationis officiorum suorum praefatorum

Imposito poenarum contra assignandos milites in monasteriis et piis locis.

Et contra capitaneos et alios distribuendos ibi milites.

Et gubernatores locorum et alios officiales haec fieri permittentes.

respectiva poenis, auctoritate apostolica, sinant vel permittant, inhibemus, praecipimus, committimus et mandamus.

§ 4. Et insuper, tam illis quam equitibus et militibus praefatis, ne monasteria, coenobia et loca pia huiusmodi in personis; rebus et bonis aut alias desuper quomodolibet molestare, perturbare, impedire et inquietare, seu molestari, perturbari vel alias inquietari facere audeant seu praesumant, in virtute sanctae obedientiae et sub iam dictis poenis, eadem auctoritate inhibemus, praecipimus, committimus et mandamus, ipsa monasteria, coenobia, domos et alia ecclesiastica et pia loca ex nunc ab eisdem militibus et equitibus, ab onere illos hospitio excipiendi, motu et auctoritate similibus eximendo et totaliter liberando, ac libera et immunia faciendo.

§ 5. Necnon dilectis filiis nostris Vitellio, cardinali Vitellio nuncupato, et pro tempore existenti S. R. E. camerario, ac praesidentibus et clericis Camerae Apostolicae, ut, eisdem monasteriis et piis locis in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, non permittant illa seu eorum personas a praedictis militibus et equitibus illorumque hospitio gravari contra praesentium tenorem, sed litteras et exemptionem huiusmodi eis desuper concedant ac favorabiliter defendant, etiam praecipimus et mandamus. Et sic per quoscumque iudices, sublata etc., iudicari etc. debere; irritum quoque etc. decernimus.

§ 6. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, statutis, etiam iuramento etc. roboratis; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis, etiam praedictis ac aliis quibusvis personis, sub quibuscumque tenoribus ac alias in contrarium quomodolibet concessis et concedendis. Quibus omnibus, illorum tenores etc., latissime

derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

§ 7. Et cum absolutione, ad effectum etc.; et de commissione, mandato, inhibitione, praeepto, exemptione, liberatione, decreto, derogatione aliisque praemissis, extendendis perpetuo in forma gratiosa, et si videbitur cum opportuna executorum deputatione, qui assistant, ac sub censuris et poenis, etiam pecuniariis etc., cum facultate gravandi etc., invocato etc., saecularis; cum opportuna dictarum derogatione latissime extendenda; et quod praemissorum omnium et singulorum etiam maior et verior specificatio et expressio fieri possit in litteris etiam ad partem, pro quolibet monasterio et pio loco, si videbitur, per breve nostrum expediendis, seu, si videbitur, praesentis nostri motus proprii sola signatura sufficiat et ubique fidem faciat, in iudicio extraque, regula contraria non obstante.

Placet, motu proprio, et ita mandamus. M.

CCXX.

Quod christiani apud Turcas sclavi reperti in bello contra eos parato, liberi cum suis bonis dimittantur ab officialibus classis christianae¹.

Pius Papa V, ad perpetuam rei memoriam.

Licet omnibus notissimum sit bellum hoc, quod cum impio Turcarum tyranno geritur, non ea tantum de causa geritur ut imminens ab illius viribus nobis periculum dimoveamus, sed ut etiam plurima christianorum millia, quae sub dira illius tyrannide servilem ac miserabilem

¹ Adjuvantibus hoc bellum, hic pontifex indulgentias concessit ut sup. in constitutione cccvii, Cum nos, pag. 967.

vitam ducunt, in libertatem ac ad Christi nomen libere confitendum ac excolendam vindicemus; non defuerunt tamen qui, christianae fraternitatis obliti, loca Turcarum hostium nostrorum invadentes, christianos ibidem repertos in servitutem redegerunt, bonis ac fortunis spoliarunt, triremibus alligarunt, ac talleam imposuerunt, quo fit ut Christi sanguine redempti, qui cumulatis votis christianorum adventum et victoriam exoptaverunt, ea a victoribus fratribus suis patiantur, quibus paulo peiora a Turcis expectare potuissent.

§ 1. Nos igitur Eius locum, licet immeriti, tenentes in terris, qui de coelo ad liberandum nos venit, ut, de manu inimicorum nostrorum liberati, deinceps sine timore serviamus Illi, verentes ne, si iniunctae nobis ab eo erga filios nostros caritatis et dilectionis immemores simus, omnipotentis Dei contra nos classemque nostram iram provocemus, malis huiusmodi obviare cupientes, tenore praesentium, decernimus et mandamus ut nullus deinceps sive sacri foederis miles sive alius christianos capiat, aut praeter eorum voluntatem, etiam data mercede, remigare cogat, talleam imponat, aut eius bona diripiat, quinimmo fraterne et amabiliter, ut christianam pietatem decet, tractet, ac libere cum liberis suis, coniugibus et bonis abire permittat.

§ 2. Illos autem omnes et singulos, qui huic constitutioni contraire praesumpserint, declaramus ipso facto in poenam excommunicationis latae sententiae incidisse, a qua non possint, nisi a nobis

et successoribus nostris, praeterquam in mortis articulo, absolvi; et ulterius volumus eos a superioribus suis, ad quos spectabit, severe et graviter, iuxta contraventionis qualitatem, puniri.

§ 3. Mandantes omnibus et singulis, tam ipsius classis quam locorum ipsorum superioribus, quibus spectat et in futurum spectabit, ut pro quanto student divinam gratiam nostramque benevolentiam promereri, hoc nostrum, immo vero potius dominicum praeeptum et mandatum, in locis suae iurisdictionis sive iis ad quae christianorum principum foederatorum praefectos, tam generales quam particulares, appellere contigerit, ea lingua cuius eius loci habitatores intelligentes fuerint, et in ipsa etiam classe, publice edi, affigi, et sub poenis sibi bene visis faciant ab omnibus inviolabiliter observari, ut a Deo Opt. Max. praemia aeterna et a nobis de re diligenter gesta laudem reportare mereantur.

§ 4. Volumus autem ut praesentis nostri motus proprii sola signatura sufficiat et ubique fidem faciat, in iudicio et extra, quacumque regula seu constitutione apostolica contraria non obstante.

§ 5. Quodque illius exempla, etiam impressa, edantur, eaque notarii publici manu et cuiuscumque curiae ecclesiasticae aut praelati sigillo obsignata, eadem prorsus fidem ubique faciant, quam ipse praesens motus proprius faceret, si esset exhibitus vel ostensus; contrariis non obstantibus quibuscumque.

Fiat. Motu proprio, M.

FINIS TOMI SEPTIMI

Exemptio de qua in rubrica.

Deputatio executorum.

Clausulae derogatoriae.

Repetitio clausularum.

Declaratio de qua in rubrica.

Iussio servandi.

Causae declarationis.

Iussio eam publicandi.

Sola signatura sufficit.

Fides exemplorum.